

SAHITHYARATNAVALI

PUBLISHER
K. R. G. MENON

സാഹിത്യരണ്ടാവലി

(ഒന്നാം ഭാഗം)

സഭപ്രഖ്യാജ്ഞാഡി

പ്രസാധകൾ

കെ. അരുൺ. ജി. മേനോൻ

തിരഞ്ഞെടുപ്പുർഖം

1112

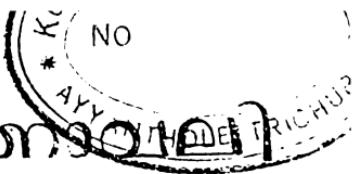
വില ഒന്ന് 12

പ്രസാധകൾ ഒപ്പും ദിവ്യാ ഫളാപ്രകിയിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്

വിഷയവീവരം.

1. വിദ്യാഭ്യാസം
 2. മലയാളകാന്തി
 3. ചരിത്രം
 4. പ്രകൃതിയും ശാസ്ത്രവും
 5. കാളിഭാസൾ
 6. അമ്മാരം
 7. സാഹിത്യവിവേചനം
 8. തിരവിതാംകൂറിലെ വ്യവസാധനപിരി
 9. മാതൃക്കമിയുടെ തുപ്പാദങ്ങളിൽ
-

സാഹിത്യരംഗങ്ങൾ

ഒന്നാം ഭാഗം

വിദ്രോഖം.

മഹാമാരാഖിരിക്ഷന് സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാർ വി
ദ്രോഖിയീനനാഡിക്കുള്ള ഒരുവരന്ന പത്രം ചിങ്ഗനാട് സദ്ഗ
നാക്കി പറഞ്ഞിരിക്ഷന്നതു് എത്രയും ശരിയായിട്ടുള്ളതാ
കും. ഈ സാദ്ധ്യത്തിന്റെ യാമാത്മ്രം ഇപ്പോൾ
അറഞ്ഞവേംകൊണ്ട് സ്വീകൃതമായ് ബോധവുമുണ്ട്. ഈതിനെ
ആത്മ്രംക്കാവണ്ണിയത്തു് ഓരോ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ള ജന
സ്വം ദിഷ്ടാന്തംശാക്കന്നു. അവൻ കേവലം മുന്നണിക്കു
പ്പോലെതന്നെ ഉച്ചജീവിച്ചുവരുന്നു. അവൻ പാർശ്വന
തിനു വേന്നണ്ടില്ലാതെ രൂക്ഷങ്ങളിട്ടെട മുട്ടകളിലോ തുമ്പ
കളിലോ കിടന്നു ഉറങ്ങുകയും വന്നുക്കുള്ളായ ഫലവുലാഡിക
ശൈഖ്യം പെട്ടുവരുന്നു കിട്ടുന്ന ജീവിക്കുള്ടെട മാംസത്തെയോ
ക്ഷേമിയുള്ളകയും, കേവലം നഗരമാരായിട്ടുാണ് രൂക്ഷങ്ങ
ളിട്ടെട പത്രങ്ങളെല്ലാം മുന്നണിക്കുള്ടെട ചെമ്മങ്ങളെല്ലാം അര
യിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടും സഖ്യരിക്ഷകയും ചെയ്യുന്നു. അവ
ങ്ങെട അവസ്ഥ നമ്മൾ “ഉന്നമിച്ചറിവാൻ കഴിയുന്നതി
നെന്നും കഴിയുന്നതുമായിട്ടുള്ളതുകും.

ഇതിനു നേരെ വിപരീതമാണിട്ട് യൂറോപ്പരാജ്യനി വാസികളും ജനങ്ങളിടെ സ്ഥിതിയെ നോക്കുക. അവർക്ക് അന്നപാനങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ, വാഹനങ്ങൾ, ഭവനങ്ങൾ, മുതലായ സകല സുഖസാധനങ്ങളും സ്വന്തിനു ഒരു അളവിൽ നിന്നും കാലഭേദത്തിനിൽക്കും അനുബന്ധം കാണാം. കാലഭേദത്തിനിൽക്കും അനുബന്ധം കാണാം. കാലഭേദത്തിനിൽക്കും അനുബന്ധം കാണാം. കാലഭേദത്തിനിൽക്കും അനുബന്ധം കാണാം.

ഈ യൂറോപ്പരാജ്യാ ആത്മീകരിക്കില്ലെങ്കിൽ കാട്ടാളജി തിക്കാങ്ങം തമിലുള്ള അന്തരം എത്ര? അ കാട്ടാളജാതി കാർ ദാശിച്ചു വരുന്ന വരുമായ ചമ്മമും മുഞ്ചുരാജുരുത്തു നേരുപ്പുടനു ഭക്തിയും തമിൽ എത്ര വൃത്താസം ഉണ്ടാ അതുകൂടം വൃത്താസം അവൻ തമിലും ഉണ്ട്. ഇതു വൃത്താസത്തിനു കാരണം വില്ലാല്ലാസാധ്യം തങ്ങ നുമായ ബുദ്ധിവികാസവും അല്ലാതെ മരംരാഗം, ആകുന്നില്ല.

എന്നാൽ വില്ലാല്ലാസം എന്നാണെന്തു്? വില്ലാല്ലാസം എന്നാണെന്തിനെന്നു അതുമെന്തു ചിലർ യമാത്മായിട്ടുള്ളതിൽ വളരെ കാഴ്ചയാണിട്ടുള്ളൂ. പാശ്ചിമതാല്ലാഡായാരണങ്ങളായ ബുദ്ധിശക്തിക്കുള്ള ഈ ശ്രദ്ധ മനസ്സുക്ക് നൽകിട്ടണ്ട്. ഈ വദയ ഉപയോഗിച്ചു ജനസാമ്പദ്യം സിലഡിക്കേതെങ്കിലും മനസ്സിനു പരിപ്പുടനുതു്. ഇതിനേക്കണ്ണിച്ചു വിഭ്രാംായ രണ്ട് എഴുതിട്ടുള്ളതു് എന്തൊന്നാൽ, 'വില്ലാല്ലാസം ഇല്ലാതെ കുത്തെന്നു ബുദ്ധിയെ ശാശ്വതപ്പണംകൊണ്ട് പരിപ്പു, വികാരത്തായി ആകരംതിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു രത്നത്രം തുല്യജാഹി ക്ഷാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ആ രത്നത്രത സമത്വം

നായിരിക്കുന്ന ഒരു രത്നപ്പകൾ എടുത്തതേച്ചു് അതിനെ
വേണ്ടുന്ന ഭംഗിയും പ്രകാശധൂമം ഉണ്ടാക്കുന്നു. അപ്പു
കാരം തന്നൊന്നു് വില്ലോട്ടോസം ഒരു പ്രൗഢമിയാ
യിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിയുടെ ഓരോ വിശ്വഷ്ട്രണങ്ങളെ
ചുംബിക്കുന്ന പ്രകാശപ്രിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ അല്പാബത
അവധിയുടെ ശോഭ ഒരുന്നാഴിം പ്രകാശിക്കുകയില്ല. അങ്ങാം
നിന്മാം, .ഔഷ്ഠിയോ, ദൈത്യവാനോ, ബുദ്ധിമാനോ,
ഹൃദയവാനോ, വലിക്കവനോ അതു ശരീര പലപ്പോഴും
വില്ലോട്ടോസം ഇല്ലായ്ക്കുന്ന താൻ അവധിയിൽ ആയി
പ്പോഴിക്കുണ്ടു്. വില്ലോട്ടോസത്തിൽ എന്തെല്ലാമാണു് ഉടൻ
പ്പുട്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്ന താഴെ പറയുംപ്രകാരം ഒരു
ആമക്കത്താവിനാൽ എഴുതെപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു. നീനാമതു്
ബുദ്ധിക്ക പരിജ്ഞാരവും പോശണവും രണ്ടാമതു് നടത്ത
കുളു സ്ഥാപിക്കും മുന്നാമതു് കാഡക്കുയാൽക്കുളു നിയ
മിക്കയും നാലാമതു ആരോളാചനാശകതിക്ക തെക്കുംണ്ടു്
വരുത്തുകയും അവും സപ്രാവത്തിലും അന്തഃകരണ
തതിന്റെ പ്രേരണങ്ങളും നിയന്ത്രിതങ്ങളുായ ചിലകുമങ്ങ
കുളു യഥാകാലം മനസ്സിനു അങ്കരിപ്പിക്കുകയും ആകുന്നു.
ഈ ആരോളാമായിട്ടുള്ള തശ്ശേഷം ഉള്ള വരെ ഒക്കെയും
തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുകയും പ്രഖ്യാപിച്ചുള്ളതും ചെയ്ത
നീതി നിലനിശ്ചിയതാം ഉള്ളിട്ടുള്ള തകാണ്ടു പ്രമാണാഖിട്ടുള്ളതാം
കുണ്ടു്. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു് മരാനായ വിദ്യാർ
സംക്ഷേപമായിട്ടു് പറയുന്നു. അന്തിമതു് എന്തെന്നാൽ,
സപാത്മമായും പരാത്മമായും ഉള്ള എല്ലാ ലൈറ്റകിക
പ്രവർത്തികളേയും നൃായങ്ഗതാട്ടം സാമത്ര്യതാട്ടം ധീ
രോഭതത്തേഖാട്ടംകുടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ധാതോ
നാണോ മനസ്സുനെ ശക്തനാക്കിത്തിക്കുന്നു, അതിനെ
യാണു് തൊൻ ചുർണ്ണവായ വില്ലോട്ടോസം എന്ന പറ

യുന്നതു". എല്ലാവേദം ബുദ്ധിശക്തിയേയും സാഹാർദ്ദലു വുത്തിയേയും ജനിപ്പിക്കുന്നതായ ഈ പ്രകാരമുള്ള വിഭ്രാം ഭ്രാസത്തെ ആകന്ന സന്യാദിപ്പാൻ ഈ ഫ്രീക്ഷേണ്ടതു".

നമ്മുടെ കടിപ്പുജ്ഞിക്രൂട്ടങ്ങളിൽ നാക്കാതിലും ചെയ്ത വരകന വിഭ്രാംഭ്രാസത്തിൽ ഇങ്ങനെയും ഒരു ഗാഡാധി നേനം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടില്ല. അവുടെ അഭ്രസിപ്പിച്ചുവ അന്ന കുറ്റത്താർക്ക് മനസ്സിനെ വ്യാപരിപ്പിക്കുന്നതിനും അനബ്വിച്ചു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും യാതൊരു വിഷയങ്ങളും ഇല്ല. പരിപ്പ് കുറക്കുവാൻ സത്രം പരാഗ്യങ്ങളും മുഖ്യമാ യുള്ള ഒരു കുത്തം ചുരുക്കമാണ് എന്നും അസത്രം ചു രഘുനാൽ എററവും ദോഷമുള്ളതാകനു എന്നംമററമുള്ള തത്പര്യങ്ങളെ വിഭ്രാംഭ്രാസിക്കുള്ള പരഞ്ഞതു് മനസ്സിലാക്കി നില്ല. അബിടെ അഭ്രസിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് കണക്കുകൾ കഴിക്കുമരബുള്ള പ്രമേയങ്ങൾക്കെയും ഗ്രഹിക്കാൻ അശ കൃഷ്ണാക്കന്നു. കണക്കിലും മുക്തിഭാഗങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കി നില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള പരിപ്പിനെ വിഭ്രാംഭ്രാസം എന്ന പരവാൻ പാടില്ല. ഇതു ഒരു കിളിയെ സംസാർപ്പിക്കുന്നതുംപോലെ ആകന്നു. കിളി അതിനു അത്മം മനസ്സിലാക്കാതെ ശമ്പുക്കുങ്ങുമ്പോൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതിനെ പഠിംതാം ഉശ്ചിത്തതു് എന്ന പരവാൻ പാടുന്നോ? ഇങ്ങനെയും പജ്ജിക്രൂട്ടങ്ങളിൽ പഠിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു തത്താം ലൈറ്റകിക്കരിക്കുന്നതു് എന്നെങ്കിലും ഒവല ചെയ്യുന്നതിനു ഇന്ന പരിശീലനാണു് ഉപദേശാഗം ഉണ്ടാകുന്നതു ചുഡാക്കന്നു.

ആംബാലെ വിഭ്രാംഭ്രാസം നടത്തിവരുന്ന പദ്ധതി ക്രൂട്ടങ്ങളിൽ നിന്നും പഠിച്ചുവരുന്ന ആളിക്കുള്ള നോക്കുക. അവയ്ക്കു മനസ്സു സാമാന്യമായി സകല വേലക്കുഴുവും ചെയ്യുന്നതിനു സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്രാസംതരിപ്പിക്കുന്നതിലെറ്റും ഫലങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചും ഇരംകിഴം. ഒരു തിനായി വിദ്യാഭ്രാസംതരിപ്പിക്കുന്നതാണും സിലിപ്പിക്കുന്നതിനു പരിക്ഷണത്തിൽ കഴിയുന്ന നിഷ്ടിഷ്ടകൾ ചെന്നുന്ന തീരുമാനം.

ബാലന്മാരെ അഭ്രസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രമേയങ്ങളേയും ഘസ്തകങ്ങളേയും നിരമിക്കുന്നതിൽ ഏററാവും ശ്രദ്ധ ചെന്നുന്നതുകൊണ്ട്. നീതിവിത്തലങ്ങളും ക്ഷേമ പ്രമേയങ്ങളും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഘസ്തകങ്ങളും പരിപ്പിക്കുന്നതു് ശരിയല്ലാത്തതുകൊണ്ട്. ബാലന്മാരുടെ ഹ്രദയങ്ങൾ ബാലവധ്വികർപ്പാലെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ദിക്കിലേയ്ക്കു പ്രോക്കനവയ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങനെന്നുള്ള ഹ്രദയങ്ങളിൽ ജനിപ്പിയ്ക്കുന്ന പ്രക്രിയ ബോധങ്ങൾ എന്നും സ്ഥിരങ്ങളായിരിക്കുന്നും അവയുടെ ഫലങ്ങൾ പിന്നീടു കാലത്തിൽ കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്. ആയതു കൊണ്ട് ബാലന്മാരുടെ ഹ്രദയങ്ങളെ അഭ്രമേ ഉപയോഗമുണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ട്. ഇതു ഉദ്ദേശനേതാവന്നും, ആകുന്ന ഭേദമരിത്രങ്ങളും, നീതിയൈയും, ലോകസപഭാവത്തൈയും, ഭ്രംഗാശാസ്ത്രവൈദ്യുതിയും, കണക്കശാസ്ത്രവൈദ്യുതിയും മറ്റും എല്ലാ പജ്ഞിക്കുന്നങ്ങളും പരിപ്പിച്ചവയും ഇവിടെ ഉള്ള വരാൻ ചിലക്കൾ ഭേദവരിത്തുവും ഭ്രംഗവരിവരും പഠിക്കുന്നതു് അനാവശ്യകമാണ് " എന്നായ ബോധമിണ്ട്. എന്നാൽ അതു് എത്തും അസംഗതമാണുണ്ട്. ഇതു രണ്ടു പ്രമേയങ്ങളും അന്തിമത്തിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മൾ അനുശ്രദ്ധ അനുശ്രദ്ധ ചെയ്യും സ്ഥിരത്തിനാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ആ അന്താനാ

മനസ്സിൽ ഉള്ള അഭിനകം തെറരായ ബോധങ്ങൾ നീ കഴന്. അതില്ലാത്താൽ അങ്ങനെന്നുള്ള ബോധങ്ങൾ മനസ്സിൽ സ്ഥിരങ്ങളായിരുന്നേക്കും. പ്രസ്തുത ദേശവരി തുവും ഭൂമിവരണവും അഭ്രസില്പിക്കന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഫലം എക്കുടെ ദേശം ദേഹസ്വാരംകൊണ്ടണാക്കന്നതി എനാട് ശരിയാക്കന്നു.

സംസ്കൃതദാഹം പഠിക്കുകയാക്കുന്ന വിദ്യാഭ്രാസം എന്നും ഇന്തിര ദിക്കാൽ ചിലക്ക് ദ്രും ഉണ്ട്. സംസ്കാരം മനുഷ്യമായിട്ടുള്ള. ഒരു ഭാഷയാക്കുന്ന എന്ന പരബ്രഹ്മാൽ പോരാ, ഇന്ത ലേഖക്കരിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സകല ഭാഷകളിലുംവച്ചു് ഏററവും മനുഷ്യമായിട്ടുള്ളതുനെ ആകും. ആയതു നിർവ്വിവാദം ആകുന്നു. ആ ഭാഷയെ കഴിയുന്ന ആളുകൾ എല്ലാവയം പഠിച്ചിരിപ്പാൻമുള്ള തും തനെ; എന്നാൽ താവന്മാരുംകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്രാസംതെ സിലവമായി വിവാദിക്കുന്നതുംആരുന്നൊന്നംഗതം ആകുന്നു. ഒരു ഭാഷ എത്രതനെ മനുഷ്യമായിരിക്കുന്ന അതിനെ അഭ്രസിക്കുന്നതു മാത്രംകൊണ്ട് ആയതു വിദ്യാഭ്രാസം എന്ന വഞ്ഞനത്പ്പാ; ഭാഷ എന്നുള്ളതു അഭ്രാസംതെ ഷുഡിയിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധം മാത്രം ആകുന്നുള്ളൂ. അഭ്രാസംതെ മാത്രമെ പഠിത്തും എന്ന പരവാൻ പാടുള്ളൂ. സംസ്കാരവിവേകമെന്നോ ഇംഗ്ലീഷുവിവേകമെന്നോ അബ്ലൈക്കിൽ സംസ്കാരസ്വരൂപമെന്നോ ഇംഗ്ലീഷുസത്രമെന്നോ ധാരാത്മകനോ ഇപ്പല്ലോ. വിവേകവും സത്രവും എന്നുള്ളതു വിവേകിയും സത്രവാനമായുള്ള പുരാഷൻറെ ഭാഷയെ അപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. ആയതു സർത്തു വിവേകവും സത്രവും തനെ ആകുന്നു. ഇന്ത വിഷയത്തിൽ പ്രസിലവനായ ഒരു ഗമകത്താവു് എഴുതിട്ടുള്ളതിനെ ഇവിടെ എടുത്തു എഴുതുന്നു. “ഭാഷ

എന്നിള്ളതു അറിവാണ് ഉപയുക്തങ്ങളായിരുന്നു വസ്തുക്കൾ നമ്മുടെ ഗമ്മ രൂപമില്ലിക്കുന്നതിനില്ലെങ്കിൽ ഉപാധിമ ആക്ഷണ്യാഭ്യർത്ഥനയാണ്. ഒരു സകല ഭാഷകളും ആറിഞ്ഞതിരിക്കുന്ന എ കിലും അതിൽ പ്രതിപാദിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന വിഷയ അഭേദ അറിഞ്ഞതിട്ടില്ലോ എങ്കിൽ അവന്ന സ്വന്ധനം പ്രഭാഷം ആരംഭിച്ചതായും അറിയാവുന്ന ഒരു സാധ്യാരണ പ്രഖ്യാപനക്കാഡി എന്നതാണ് വിശദമായി കിലും അഭ്യർത്ഥനയും അബ്ദിയിൽ അഭ്യർത്ഥനയും അഭ്യർത്ഥനയിൽ അഡി കമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉപയുക്തങ്ങളായിരിക്കുന്ന അറിവുകൾ സ്വാദിക്കുന്നതിനു പ്രയത്നപ്പെട്ടു ചെന്നടക്കാക്കാൻ വേണ്ടിനായും.

എല്ലാ പരിത്തത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശം സുഖാദിവുഡി ആക്കാൻ. ലോകത്തിൽ ഉപയുക്തങ്ങളായിരിക്കുന്ന അഡിവുകൾ സ്വാദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇത് ഉദ്ദേശ്യത്തോടു സാധിപ്പാൻ കഴിയും. സ്ഥിരമായി യാതൊരു ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടാതെ അനുപയുക്തങ്ങളായ ഓരോ പ്രഥമയും അഭേദ പരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു തന്നെ ബുദ്ധിശക്തിയെ രൂപമായും ചെയ്യും ആക്കാൻ.

ഗീക്കജാതികാർ പുർക്കാലങ്ങളിൽ നിഷ്ഠാപ്രയോജനങ്ങളായിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം വളരെ അല്ല ചെയ്തിരുന്നു. അവർ ചെയ്തിരുവന്ന തെരിറിനെ പിന്നെ ഉള്ളിട്ടു വർ അറിഞ്ഞു അധികം ഉപയോഗം ഉള്ളതായ പഠിത്തത്തിന്റെ വഴിയെ സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്തിനും അവക്കു വാളുരെ പരിപ്പൂരണാദിവുഡി ഉംഖായിട്ടുണ്ട്.

മേൽ പറയപ്പെട്ട പ്രകാരമുള്ള പഠിത്തങ്കുണ്ടാണ് സിലിഡിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പ്രഖ്യാജനങ്ങളെല്ലാം പറയുന്ന ശേഖര

ତତିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧିଲାଗାଯ ଓ ଗନ୍ଧକର୍ତ୍ତାବୁ “ ତାମେ ଏୟାହା
ତିଥିଜୀବିପ୍ରକାରଂ ପରିଷତ୍ତି ରିକଣନ୍ ” । “ ଶ୍ରୀ ” ଅନ୍ତରୁଷ୍ଣିଙ୍ ବେଳେପ୍ରତ୍ୟେତରେଯିଂ, ବେଳକଣ୍ଠ ଶମନରେତରେଯିଂ, ରୋଗକଣ୍ଠ କଣ
କହିବାରେତରେଯିଂ, ଶ୍ରୀ ଶିର ବିହୃବିନ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେତରେ
ଯୁ, କନ୍ଦ୍ରପୁରକାଶକ ରୁତନକ୍ଷତ୍ରାଯ ରହିବାକେଣ୍ଟିଯିଂ, ଦେଖାଲୁବ
କଣେବାକଣ ପୁରତାଗାଯ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷତ୍ରାଯ ରହିବାକେଣ୍ଟିଯିଂ, ବଲତାଯ ତିଥି
ନାଭିକରିବା ନମ୍ବର ଘୁର୍ବନ୍ଦାରାତି ଦ୍ଵରବରାମସପରାପ
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷତ୍ରାଯ ପାଲକଣାକେଣ୍ଟିଯିଂ, ଅନ୍ତକାଶରତିନିକିନାଂ ବୀରିନ୍
ହନ୍ତିକରେ ଶ୍ରୀବିଜୀବେଣ୍ଟି ନାୟିକଣନିକିନିତିତ ଉପାଶକ
କେଣ୍ଟିଯିଂ, ରାତ୍ରିରେ ପକରୁପୋଳେ ପ୍ରକାଶିପ୍ରିକଣନିତି
ଲାଭିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାଶକରେତରେଯିଂ, ମନଶ୍ରୂଷର କ୍ରମରୀତିପରାପରେଯିଂ,
ମନଶ୍ରୂଷର ଏବଂ ଯାତିନା ଅନ୍ତରୋବର୍ପାତିପ୍ରିଯାଶୀଳୀତେଜୀବେଣ୍ଟି
ବଲଗରତିନା ଏବରାତରେଯିଂ, ଦ୍ଵରିତତତିନ ମାନିଷୀଯୁ,
ଏୟାହାରାକାରାକରିବାକଣ ମରଦ ବସନ୍ତକୁତ୍ରକଣରାକଣ, ଏୟାନ
ବେଳା ଏୟାନ୍ତା ବେଳକରିବାକଣ ଏୟାକ୍ଷିପ୍ରିଯରେଯିଂ, ମନଶ୍ରୂ
ଷକ ନାନ୍ଦାତରିନେର ଆଦାଁଯିତ ହୁବାକ୍ଷଣନିକିନାଂ ମକଳିତ
ଅନ୍ତକାଶରତିର ଫୋକଣନିକିନାଂ କୀର୍ତ୍ତିର ଶ୍ରେଷ୍ଠତରିକ
ପ୍ରାଵେଶିକଣନିକିନାଂ କରିବକେଣ୍ଟା, କାଷକରେଣ୍ଟା କ୍ରିଦାବେ
ବେଳିକରୁିଯ କ୍ରମିତିର ସମୟରିପ୍ରାଣଂ କାରଦକରି
କଣ ବିରୋଧମାତ୍ରି ସମ୍ଭାବନିଯ କନ୍ଦ୍ରପ୍ରକରେଣ୍ଟା ବାକିପ୍ରାଣଂ
ଉନ୍ତ ଚିତ୍ତବ୍ୟାପାରୀକାରେଣ୍ଟିଯ ଉଣକାକୀରିକାକଣନ୍ ।

ପିନା ଅନୁକାଳବରତ ପରିତତନିକିନୀରେଯିଂ ଶ୍ରୀ
ଲବତର ପରିତତନିକିନୀରେଯିଂ ରମ୍ଭାଲୁଜୀତ ତାରତମ୍ରବରତ
କାଣ୍ଠିକଣନିକାଯିକ ଆଶାରି ଓ କମ ପରିତନିକ
ଶୁଦ୍ଧ ଏୟାବେଳାକାର, ପଣ୍ଡତରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାଶକରିଯ ବିଭ୍ରା
ତ୍ରୀଣିଂ ଚେଣ୍ଟ୍ରିକ୍ଷିତିର ରହାନ୍ତି ଶ୍ରୀପ୍ରୋତ୍ସରତ ସମ୍ପୂ
ର୍ଣ୍ଣାଶକରିଯ ବିଭ୍ରାତ୍ରୀଣିଂ ଚେଣ୍ଟ୍ରିକ୍ଷିତିର ରହାନ୍ତି
କାଣ୍ଠିକ ପେଶାବ୍ୟାଧାରିକାଯି ପୋକଣନିକିନ ନିମ୍ନ

യിച്ച പുരസ്പട്ട പോക്കേംഡ വസ്തു കലശലാഖിക്ക് തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നെത്താരി. അവി കെയുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾ ഒക്കെയും അടച്ച രോഗിക്കെല്ല ഒക്കെയും കുട്ടി ഇട്ടുകൊണ്ടു് അവയുടെ മാതാപിതാക്കൾമാർ അവയുടെ കണ്ണുക്കുള്ളുടെ നാശത്തെ ഓത്തു വളരെ ഭിംബി തമാരായിരിക്കുന്നതിനെ കണ്ടു. പ്രാചീനശാസ്ത്രി വസ്തു ദിയിൽ എന്നാണെന്നു വാദിക്കുന്നതു തന്നും ഈ സംസാരത്തിൽ രോഗം, വൈത്രാപ്യം, ചരംം, ബഹുനാശം മുഖ്യ അനിച്ചുതേപന വിവാരിച്ചുനില്ലെന്നും മറ്റൊ അബൈപതവിഷയങ്ങളെ അവരോടു പരിഞ്ഞു. നവീനശാസ്ത്രി ഉടനെ വസ്തു കീറി വൈപ്പാനാശി ശ്രദ്ധും എടുത്തു. എല്ലാവക്കും ഒസ്തു കീറിവരുക്കുന്നു. പിന്നെയും അവർ സഖ്യരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും ഒരു ക്രമവും കൂടുവടക്കാരൻ തന്റെ ക്രമവും ഉടന്തു സമുദ്രത്തിൽ മുങ്കൊപ്പോകയാൽ തന്നിക്കു അനുബവ്യുമായിരക്കുന്ന ഔവുനുജ്ഞം വന്നതുനിമിത്തം തങ്ക്കുണ്ടുകൊണ്ടു് ഒരു യാവകനു യിത്തിന്നുപോയില്ലോ, എന്നിങ്കും വിഷാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ കണ്ടു പ്രാചീനശാസ്ത്രി അവൻ്തെ അവക്കു ചെന്ന അവനോടു് താൻ തന്നെ നഗപരനായി കിക്കു ഔവും നഗച്ചുപോയതിൽ ബന്ധു അനു വിഷാദിപ്പാനില്ലെന്നു അനേകം വേദാന്താദ്രാക്ഷങ്ങളെ വൊല്ലി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. നവീനശാസ്ത്രി ഉടനെ നമുദ്രത്തിന്തെ അടിയിൽ പോകവാനുള്ള ഒരു ഘന്താവരുത്തു ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ സമുദ്രത്തിന്തെ അടിയിൽ വെന്നു ഉടനെ ക്രമവും നിന്നും വിലയേറിയ പദാത്മംങ്ങളെ എടുത്തു കരയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നു് കൊടുക്കുന്നു. പ്രാചീനശാസ്ത്രിയുടെ നാശിനാശിനിയാം ഇതാക്കുന്ന ഭേദം.

വില്ലുഭ്രാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഓപ്പുസമാബന്ധത്തെ
കാരം അധികമായി നേരം ഇല്ലെന്നും ആയതുകൊണ്ട്
ഒറ്റയും്പുവാനാരാധിക്കുള്ള ആളുകൾക്കു വില്ലുഭ്രാസം
അനു കുടിച്ചേ തീരു എന്നില്ല എന്നും പ്രായങ്ങൾ ജന
ങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു് വലിയ തെരാക്കൻ. ഇതിനു
ഒന്നെ വിപരീതമായിട്ടു് ഒറ്റഗ്രപ്പമുഖാരാധിക്കുള്ള
ആളുകൾക്കു ഭരിഡനാരാധിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കുള്ളതിനു
ഒന്നും ഗൈരവമുള്ള ലെറ്കികകാൽപ്പാളയും നടത്തു
ന്നതിനു് ശക്തി ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി അവക്ഷേ നല്ല
വണ്ണം വില്ലു അല്ലെസിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്നതു് ആവശ്യകമാ
യിട്ടുള്ളതാക്കൻ.

വില്ലുഭ്രാസത്തിന്റെ സപ്രാവം ഇന്നപ്രകാരമാ
ണുന്നതു് ഇതിനുമുമ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാകകൊണ്ടു് മന
ഷ്യക്ഷേ ഒപ്പുവക്കിം ആയതു അവശ്യകത്തിലുമാണുന്ന
സ്വജ്ഞമാകുന്നവല്ലോ. ത്രാസുള്ള കണ്ണതുക്കാളും വില്ലു അല്ലെ
സിപ്പിക്കാതെ ഉള്ള ആളുകൾ ആ കണ്ണതുക്കാളും പട്ടിക
കൂടുതു ചുച്ചുകാളുമൊ മറ്റുള്ള ജന്മകാശങ്ങളെയോ വഴി
ത്രാസുള്ള പോലെ വളരുത്തുക ആക്കൻ. വില്ലുഭ്രാസം
ഇല്ലാതെ ഉള്ള കണ്ണതുക്കാൾ സമ്പന്നമാധിതനാലും
ഭരിഡനാരാധിരിക്കുന്നായും അവരിൽ പത്തിനുന്നുവീതം
അവയുടെ മാതാപിതാക്കമൊക്കും സപ്രജനണംക്കം അ
പമാനകാരികളാണ് തന്നെ. അയതുകൊണ്ട് വില്ലുഭ്രാ
സത്തക്കരിച്ച ചുണ്ണമായ സപ്രത്യുംശരാനം ഉള്ള വർ[ം]
പരിത്വം മാത്രമല്ലാതെ പറിത്വത്തിനു മറ്റു ധാതൊനു
ഉദ്ദേശ്യവും ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ ഇല്ലെന്നുള്ള തിനെ അനവ
ഭിക്ഷേന്നകിൽപ്പോലും നാമമറ്റായ പറിത്വം ജന
ങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടാകും. ജനങ്ങളുടെ സൗഖ്യവും ക്ഷമവും
അവയുടെ കുട്ടത്തിൽ വില്ലുഭ്രാസം ചെയ്തിട്ടുള്ള വയക്കു

നൂനാധിക്കണ്ണഗത്തെ അനന്തരിച്ചിരിക്കും. പ്രഭക്കമാർക്കാതും വില്ലാല്ലാസം ഉള്ളവരായിരുന്നാൽ ചോരാ പ്രജകളിൽ അപുകരംതെന്ന ഇരിക്കും. അല്ലാതെ ആശാൽ പ്രഭക്കമാരുടെ പ്രശ്നം ഒറ്റതെന്ന ആലോചന നാപുമ്പുകവും ഗ്രനകരവും ആയിരുന്നാലും പ്രജകൾക്കു കണ്ണലപ്പയേജക്കാരിൽനിന്നും തല്ലി. ഇതിനു വിപരീതമാക്കി പ്രജകൾ വില്ലാല്ലാസം ഉള്ളവയും പ്രഭക്കമാർക്കു ആലുതു ഇല്ലാതരവയും ആചിന്നാൽ പ്രജകളിടെ പരിജ്ഞാരം രാജ്യക്കാരത്തിന്റെ നൂനതക്കെഴു നിവർത്തി പ്രിയ്ക്കന്തിനു ശക്തമായിരുന്നതാകന്നു. അയയ്ക്കൊണ്ട് സർമ്മാ പ്രജകൾക്കു വില്ലാല്ലാസം ഉണ്ടെങ്കിൽതെന്നു രാജ്യത്തിൽ കേഷമാഡിരുംബി ഉണ്ടാകും.

ഇതിനു പ്രശ്നാന്തം തുവാടെത്തെന്നു ഉണ്ട്. ഇവിടെ വസ്തു കീറിവെയ്ക്കുന്നതിന്റെ പ്രശ്നാജനം പ്രജകൾക്കു ഒരു എല്ലാപേക്ഷം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുണ്ട് നിശ്ചയ ദിച്ചു. ആല്ലോ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ പ്രജകൾ സക്കാരിനെ കുറിച്ച് തുതജ്ഞതെ ഭാവിക്കാനുള്ളതു ചെയ്യുന്നതെ സക്കാരിലെ ഉള്ളമത്തിനു വാദോധികളാക്കി തുടങ്ങി. ഈ പ്രോഫസം ഇതു അത്രാന്തം സാരച്ചുള്ള വികിതസ്വയു കുറിച്ചു അനേകം കിക്കകളിൽ വിശദയരസം ഭാവിച്ചു വരുന്നു. ജനങ്ങൾ ഇതു വസ്തുവിവരിക്കുന്നു സപ്രത്യേകതയും അതിനാലുണ്ടാകുന്ന ഗ്രന്ഥത്തോളം നല്ലതുമുള്ളും അറിഞ്ഞി അന്നാൽ ഇങ്ങനെന്ന സംഭവാക്കുമോ? ഇപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കു ഫേഡിസ്റ്റവും ഉണ്ടാകണാം എന്നുള്ള ഇന്ത്രേശ്വരതോടുകൂടി രാജ്യത്തിലുള്ള പ്രഭുജ്ഞങ്ങൾ ഒക്കെയും മുത്തിയായാട്ടു നൂക്കിക്കണ്ണുമെന്നു സക്കാരം തന്നിനു വളരെ താഴുമുള്ളപ്പെട്ടവരും. വില്ലാല്ലാസം ചെയ്തിട്ടില്ലാതരാ ആളുകൾക്കു വായു ആനു വച്ചാൽ എന്നാണെന്നും ആയതു

ഇതരപാത്മങ്ങളാൽ ദിംബിപ്പുട്ടെന്നോ അഭ്യൂതം അതു മെത്രവാചി രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നോ മറ്റൊ അറിവാൽ പാടില്ലാതെത്തുകാണ്ട് ഇപ്പോൾ വന്നകുടിയ ഫലം ജനങ്ങൾ സക്കാരിലെ പ്രവൃത്തികൾ സഹകരി ചെന്നില്ലോന്മാത്രം അല്ല അതിനെ വാരോധിക്കും ചെ ആണ്.

ജനങ്ങൾക്കു വില്ലൂഭ്രാസം ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് അവക്ഷേരുന്നുണ്ടാണോ അറിയുന്നതു് അതിനെ സപീകരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം അറിവുണ്ടാക്കുവാൻ മാത്രം ആയിട്ടല്ല; കിങ്കു തങ്ങളുടെ ദോഷങ്ങൾ കൂടിനിന്നു നിവർത്തിപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാനും അതുകൂൺ. രാജ്ഞി തനിനു ക്ഷമാവഹമായിട്ടും സക്കാരിയ്ക്കിന്നും ഒരു കാൽം എപ്പെട്ടുനോക്കുന്നതു് അതുകൂടു് തങ്ങൾക്കു മുന്നാൽനിന്നും എന്ന വില്ലൂഭ്രാസം ഇല്ലാതെയുള്ളതു് ജനങ്ങൾക്കു അറിയുന്നതിനു കഴിക്കുമ്പോൾ. അവർ തുതിമക്കായും ടുപ്പു മാരും ആരു സക്കാരി ശേദുകക്കാരായും എഴുപ്പുത്തിൽ ഉപദേവിയപ്പെട്ടിം. ഇവിടെ ഉള്ള ജനങ്ങൾ ഇതിനു് ചിഞ്ഞാനിഡിവിക്കുന്നു. അവക്ഷേരാതൊരു പ്രകാരം രേഖയും സംബന്ധം ഇല്ലാതെ ഉള്ള ഒരു മനസ്തുദാവും തങ്ങളുടെ പുരയിടാത്തിൽ കിടക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ആരെങ്കാലും അവകുടെ വക പുരയിടത്തിലുള്ള മുക്കുതിയ്ക്കിനും വീണിട്ടോ കിണിറിൽ വീണിട്ടോ മറോരാ അപാരം വന്ന പോക്കുണ്ണു ചെയ്യാൻ അവർ വലതായിരിക്കുന്ന കരാത്തിൽ ഉംപ്പെട്ടുപോയല്ലോ എന്ന വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് ആ സപരം ആരുംരാഹിതമായ തുപത്തിയ്ക്കിനും നിവർത്തിയുന്നതിനു വേണ്ടി വളരെ ചിലവുകൾ ചെയ്യുന്നു.

ഈക്കുടാതെ കരാരംക്കു സ്വാംപ്യംപോലെ ഉള്ള ശിങ്കാ കുടംട്ടുനില്ലോ മറ്റൊ ജനങ്ങൾ വിരോധിക്കുന്നുണ്ടോ കുടംട്ടുനില്ലോ മറ്റൊ ജനങ്ങൾ വിരോധിക്കുന്നുണ്ടോ

ഈവി വീച്ചാൽ ജനസമഭാഷത്തിന് സംഭവിയ്ക്കുന്ന അനന്തമായ ഇത്തമാത്രം എന്ന വിദ്യാഭ്രാസം ഇല്ലാത്ത ജനങ്ങൾക്ക് അറിവാൺപാടില്ല. വിദ്യാഭ്രാസം ഇല്ലാത്ത ഒരു സാക്ഷിക്കാരൻ ഒരു കിററം ചെയ്യുന്നതിനെ പ്രത്യക്ഷിക്കായി കണ്ണിത്തിരിക്കു നൃായന്മലയ്ക്കു ധാരാരാ കാതെ ഇരിക്കുന്നതിന് ഗ്രനിക്കുകൊണ്ടു ഒരു സമയം മാജരായായാൽ നില്ക്കുമാണി പരമാത്മത്തെ മറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് ഒട്ടം മട്ടിക്കുന്നില്ല. സത്രം കുറഞ്ഞ രണ്ടു രംഗത്തെ വേണ്ടംപ്രകാരം ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയെ കിൽതനേനു അവക്ക് നൃാക്കാനുംഘോഷിക്കു മനഃചുവർമ്മാം സഹായം ചെയ്യുന്നതിനെ താപ്പിയുംഘോഷിക്കം. അപരനു മനസ്സിലാക്കുന്നതു കുമ്മാശ വിദ്യാഭ്രാസം കൊണ്ടുപാഠം മറുപട്ടം അസാമ്പ്രാതനനു.

വിദ്യാഭ്രാസം ബുദ്ധിശക്തിയേയും സന്ദർഭപ്രവൃത്തിയേയും ജനിച്ചിക്കുന്നതാണി രണ്ട് വിധത്തിലുള്ളതായിട്ട് മേലൊരുപ്പെട്ടടിക്കിട്ടുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ താപ്പിയും എന്നെന്നാൽ സമഗ്രമാശ വിദ്യാഭ്രാസത്താൽ ഒരുത്തൻ സമത്വനായും സത്തുണ്ടാവാനായും തീരുമാനം. സത്തുണ്ടാവിത്തമായുള്ള സാമത്ര്യം നിഷ്പാദിക്കുന്നതും സൗന്ദര്യം നല്കുന്നതും ഗ്രഹിച്ചിരിപ്പാനുള്ളതാക്കുന്നു. സത്തുണ്ടാവിന് മാത്രമേ സാമത്ര്യത്തെ ഒന്നുമായ്ക്കിൽ ആക്കിത്തിനിക്ഷിപ്പാണ് കഴിക്കുള്ളത്. നല്കുവുന്നും വിദ്യാഭ്രാസിച്ചിട്ടിള്ളിക്കുവരിച്ചും വശിഷ്ടനാരാധിക്കുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിതനു. എന്നാൽ ആ തന്ത്രം വിദ്യാഭ്രാസത്തിന്റെ തെററാണെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. വിദ്യാഭ്രാസം ഒരുത്തനു മുഖാവാനാക്കി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു വിദ്യാഭ്രാസത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ കൊണ്ടാണാലും അബ്ലൂഫ്കിൽ അതു ധമാകാലമാണി ചെയ്യാണ്ടാലും അപ്പേക്ഷിയ മണ്ഡാരത്തെക്കിലും കാരണങ്ങളുംഘാലം

ആയിരിക്കും. ഒത്തതൻ ഒരു നിലത്തെ കുഹിവെള്ളു വിശ്രദിപ്പിക്കുന്ന ശേഷം വിളുവില്ലാതെ ആയി ദ്രോഡായാൽ ആയതു് കുഹിയുടെ ഫോഷംകൊണ്ടാണെന്നു് പറവാൻ പാടുണ്ടാ? ഒരു നാളിം ഇല്ല.

ഒത്തതൻ എത്ര വേലയിൽ എഴുപ്പട്ടിങ്ങനാഡും അര വന്നു് സാധാരണമാ ചിട്ടും വില്ലാല്ലാസാത്തെ വിശേഷ വില്ലാല്ലാസത്തിനുള്ളിൽ അക്കാരസമുദഭായത്തോടു ഉപമിക്കാം. സാധാരണമായും അറിവിനെ ജനിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും സാമ്മാനിക്കുന്നായിരിക്കേണ്ടതാക്കുന്നു. ഈ റാജുത്തിൽ അന്നേകം ആളുകൾ സാധാരണമായി കണക്കുകളെ ചെയ്യുന്നതിനോ സ്പദാഷ്ടയിൽ അബ്ദി ലംകുടാതെ വാചകങ്ങളെ എഴുതുന്നതിനോ ശക്തിയില്ലാതെ വ്യാകരണം, തക്കം, മതലായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അല്ല സിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇതു് ഒരു തെററത്തെന്ന ആക്കന്നു. ബുദ്ധിയും ഗുഹണശക്തിയും ആലോചനാശക്തിയും കല്പനാശക്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതിനു സാധാരണമായും വില്ലാല്ലാസം എത്രയും ആവശ്യകമാകുന്നു. സാധാരണമായും റില്ലാല്ലാസംകൊണ്ടു സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിപ്പാണു് തക്കവണ്ണു് എങ്കിൽ ദുഃഖമാക്കിവെപ്പുണ്ടാണെങ്കിൽ താക്കനു.

ഈ ദ്രോഡാ പരഞ്ഞതുകൊണ്ടു് വില്ലാല്ലാസം സവി സാരമായിട്ടും താണെന്നും ആയതു് ഒരു ജനസമുദഭായത്തിനു് അഭിരൂദ്ധിക്കും ഏഴപ്പത്തുംതിനും ആല്ലകാരണമായിട്ടും താണെന്നും മനസ്സിൽ ധരിച്ചിരിപ്പുന്നും താക്കനു. ജനങ്ങൾക്കു വില്ലാല്ലാസം ഇല്ലെന്നവരികിൽ ഒരു പരിജ്ഞാനത്തിനും സ്ഥിരമായ പ്രവാരം ഉണ്ടാവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. റാജുഭാരകാർത്തും സംരക്ഷണത്തിനു്

സക്കാർ തന്നീനം വിദ്യാരാഹാരായ ഉഭ്രാഗാധമ്മാരെ മറ്റു രാജുത്തിൽനിന്നും വരുത്തി രാജുത്തിന് പരിഷ്ടാര ക്കും കുറെ ഒക്കെയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ രാജുത്തുള്ള ജനസമുദായം വില്രാഭ്രാസവും അഞ്ചാനവും ഇല്ലാത്തവ രായിൽനാൽ അവർട്ടെ ചെയ്യുന്ന പരിഷ്ടാരങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ ഒക്കെയും ക്ഷേണന അസ്ഥിച്ച് രാജും അപരിശുദ്ധത്തായ ഷുഠ്യമിതിയെ പ്രാപിക്കാൻ ഇടവയന്ന താക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ പരിഷ്ടാരമുള്ള സകല രാജുങ്ങളിൽ വില്രാഭ്രാസത്തിന്റെ ഗൈരവമറിഞ്ഞു സകലജനങ്ങൾ കും വില്രാഭ്രാസത്തിന്റെ പ്രക്ഷോജനങ്ങൾ സിലിക്കാനുള്ള വഴിക്കെളു ഏപ്പുട്ടുള്ളൂന്തിൽ അതായും ദവ മേംബ്ലിൽനിന്നും മുഖ്യമായി തുല്യിച്ചുവരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്, ഫ്രാൻസ്, ജമ്മനി, അമേരിക്കാ തും രാജുങ്ങളുടെ ഒക്കെയും പ്രസിദ്ധങ്ങളും വില്രാഭാലകരും ഉണ്ട്. പ്രശ്നാരാജുത്തിൽ വില്രാഭ്രാസം നിർബന്ധമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെയുള്ള കടകിയാമാർ എത്ര തന്നെ ദരിദ്രമാരായിരുന്നാലും അവത്തെ കാത്തുങ്ങലെ വില്രാഭ്രാസം ചെയ്തിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ കടിനമായുള്ള ശിക്ഷക പാതയായിത്തീരുന്നതാക്കുന്നു. ഒരു രാജുത്തിൽ നിന്നും ആരു രാജുത്തുള്ള പ്രജകരു വില്രാഭ്രാസം ചെയ്യുന്നുന്താൽ നിർബന്ധമിക്കുന്നതു് രാജുതന്റെ ത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുള്ളു ചിലർ വിചാരിക്കുമാണെങ്കിൽ അവ ബുദ്ധിമാനായ വിദ്യാർ എഴുതീടുള്ള തിനെ ഇവിടെ എഴുതുന്നു. ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ സകല മനസ്സും ബാല്യത്തിൽ തന്നെ അവസ്ഥയും ഗ്രാമിച്ചിരപ്പാണുള്ള വശായും മേൽ അഞ്ചാന സാധകങ്ങളും ഉള്ള ചില പ്രമേയങ്ങൾ ഉണ്ട് ബാ

ലമാങ്ങട മാതാപിതാക്കന്മാരോ മറ്റ് അവവട കേൾ
 മത്തെ ചെയ്യുണ്ടുന്ന ശത്രൂക്കളോ മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമു
 ഇ പ്രമേയങ്ങളെ അവക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നതി
 സ് ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കു അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ ഈ
 തന്നും അവർ ആ ബാലമാക്ക് വേണ്ടിയും സാധാ
 രണമായി ജനസമുദായത്തിനു വേണ്ടിയും തങ്ങൾ അവ
 ശ്രീ ചെയ്യുന്നതുന്ന ഒരു വേല ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുന്നു. ആ
 യതുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബാലമാക്കി” ആല്ലോ
 മേൽ പറയുമ്പുട്ടപ്രകാരമുള്ള പ്രമേയങ്ങളെ മനസ്സി
 ലാക്കി കൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഗവർണ്ണമന്റെയിൽനി
 ന്നം നിർബന്ധം ചെയ്യുന്നതു” അവശ്രൂക്തവുമായ
 ഒരു വേലതന്നു ആകുന്നു.

കേരളവൻ സി. എസ്. എ.

മലയാള ഭാഷ

ഭാഷയും വർദ്ധനേതരണം. നാം മലയാളികൾനു വർദ്ധിതിൽ ചേന്നവരാണെല്ലാ. നമ്മുടെ ഭാഷ ഭാവിയശാഖയിൽ പെട്ടതാണ്. ആ ശാഖയിൽ മലയാളത്തിനു റഫേറൻസ്, തലുകും, കണ്ണാടകും, തുളി എന്നും നാലു പ്രധാന ഭാഷകൾ ഉണ്ട്. ഇവയെല്ലാം തങ്ങളിൽ സംഘാടനസംബന്ധം ഉണ്ട്. തമിഴ് ജൈവസമ്പദവിജ്ഞം മലയാളം കന്നാജീസമ്പദവിജ്ഞം അന്തേ. ആ ഭിക്കാല ത്തിൽ മലയാളഭാഷ ജൈവസമ്പദവിയായ തമിഴിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ തന്നെ ഇരുന്നു. തമിഴിന്റെ തല്ലാതെ സപ്രതിഭാവി ഒരു അക്ഷരമാലയെന്നു മലയാളത്തിനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാലതുമേഖം ‘വാട്ടുചുരു’, ‘കൊലവ ചുരു’ എന്നിങ്ങനെ തമിഴിന്നിനും ഏറെ ഭേദപ്പെട്ട തു അക്ഷരമാലകൾ ഉണ്ടായി; ഈ ബാല്യസ്ഥിതി യിലിനെ മലയാളത്തിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടു ഗുന്നമാക്കി ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ പരിശാശക മാത്രം അക്ഷരമിന്നും കാണണ്ടാണെന്നുണ്ട്. പിന്നീട് ബാല്യഭാഗ കഴിഞ്ഞിട്ടും മലയാളത്തിന്റെ രക്ഷാകർത്തൃസ്ഥാനം തമിഴിന്നെന്നു ആയിരുന്നതിനും അസപാതയ്ക്കും കാണിക്കാൻ ഇടക്കിട്ടിയില്ല. വേഷവും സമ്പ്രദായവും ആചാരരൂപമെല്ലാം തമിഴിനു ഇത്തന്നെ; കവിതയെല്ലാം തമിഴ് പാട്ട് അനുസരിച്ചു ചെയ്യുവരുന്നു. കവികൾ ആവശ്യപ്പെട്ട പദങ്ങളും ചെമർക്കാരീതികളും തമിഴിന്നെന്നെന്നു സർക്കിളുപോന്നു. ഈ കൈതമരാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്ന കാല

ത്രണായ ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഇപ്പോഴും നടപ്പിലുണ്ട്. ഇക്കാലത്തെ മലയാളത്തിനു പഴയമലയാളമെന്ന പേരിടാം. ആരംഭവായമലിലുള്ള മൻ പരഞ്ഞത്തിന് ആദ്ദീരുമലയാളത്തിനും പേര് ചെയ്യാം. ‘രാമചരിതം’ പഴയ മലയാളത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ളതും ‘കണ്ണറാമാധിനം’ അതിന്റെ അവസാനകാലത്രം സംഭാവനയിട്ടുള്ളതുമാകന്നു.

കണ്ണറാമപ്പൻകാരക്കാട് കാലത്തിന് ഇപ്പറമുള്ള മലയാളമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ മലയാളം; അതു ഇന്നും നാം ഉപഭ്യാസിച്ചുവരുന്ന ഭാഷയാക്കരാൽ അതിനു വിശദ സ്ഥിച്ച പേരൊന്നും വേണമെന്നില്ല. പുർണ്ണമിതിയിൽ നിന്നും അതു വളരെ ഭേദിച്ചതാണ്. അതിലേയുള്ളതു കാരണം സംസ്കൃതത്തിന്റെ സംസ്കർഖം ആകന്നു. പഴയ മലയാളം നടപ്പാക്കിയുന്ന കാലത്തുതന്നു ആയ്യുമാരായ നമ്പുരിമാർ കേരളത്തിൽ കാടിപാർപ്പി തുടങ്ങിയിരുന്നുകൾിലും അവർ നാട്ടഭാഷയെ ആരംഭിച്ചിരുന്നില്ല. കാല ക്രമത്തിൽ സംസ്കൃതം സംസാരിച്ചിരുന്ന നമ്പുരിമാരം പഴയമലയാളം സംസാരിച്ചിരുന്നുന്ന നാട്കാരം തങ്ങളിൽ കുടി കഹൻ്തുടങ്ങിയപ്പോൾ രണ്ട് വർദ്ധകാരം ദേയും ഭാഷ ചേരുന്ന് ഉള്ളവായ ഒരു മിഞ്ചഭാഷയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ മലയാളം; മലയാളഭാഷ യൈറവനാരംഭംവരെ തമിഴി ന്റെ അധിനിവേശിലായിരുന്നവും പരഞ്ഞല്ലോ. അക്കാദാലാം സംസ്കൃതത്തിന്റെ സംബന്ധമുണ്ടായതും. സംബന്ധം എന്ന പരഞ്ഞതാൽ സാക്ഷാത് ‘സംബന്ധം’ തന്നെ; ഭാജ്യാദർത്തത്രഭാവസംബന്ധം. അന്നമുതൽ മലയാളഭാഷ ജൈവജീവനേരാദരിയായ തമിഴമായി അകന്ന തുടങ്ങി. എന്നാറുശ്രൂം നേരിട്ടാലും തന്ത്വവിനോട് ചോദിച്ചവാങ്ങുകയുണ്ടാതെ തന്നെഞ്ചിൽനിന്നും എടുക്കുക എന്നു

ഈ തു് ഇല്ലാതായി. വിശ്വേഷപദങ്ങൾ, വാചകരിതി, വാക്കുംതി, രൂതശബ്ദവചിത്രം, എന്നവേണ്ട അക്ഷര മാലപോലും സംസ്കൃതത്തിന്റെതന്നെ എന്നായി; സംസ്കൃതത്തിലെ അക്ഷരമാലപദയ സ്പീകറിച്ചുതോടുകൂടി തമിഴരക്ഷരിച്ചു് അക്ഷരവുകളിൽല്ലാതവർ എന്ന പരിഹാസവും തുടങ്ങി. സംസ്കൃതത്തിന്റെ അധികാരം ഇതുവേണ്ടാക്കയും മുഴുതാലും വിവാഹഘംഖന്യം മരുമക്ക തതായപ്രകാരമാകയാൽ ഗോത്രം മാറ്റാൻ സാധിച്ചില്ല. മലയാളം ഇന്നും ഭാവിയേറാതുത്തിൽന്നന്നെന്ന ഇതി ക്ഷേനന്തേ ഉള്ളൂ. സംസ്കൃതത്തിൽന്നിനും ആവശ്യപ്പെട്ട ക്രിട്ടം ഇല്ലാതെയും അസംഖ്യം പദങ്ങളെ എടുത്തിട്ടുണ്ട് കുംഭം രൂതം, അലക്കാരം മുതലായ ആശംഖരങ്ങ ക്ഷൈലും സംസ്കൃതരിതിക്കിൽ ആചിതന്നാലും മലയാള ഭാഷയുടെ വ്യാകരണത്തെ ഇന്നേവരെ സംസ്കൃതത്തിനു ബാധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഓനപ്രയക്കുമാം, വിഭക്തി സംഖ്യയം, വിശ്വേഷണവിശ്വേഷ്യങ്ങളുടെ നില, ത്രജ ഭേദം ഇതെല്ലാം തമിഴവ്യാകരണംനുശരിച്ചുതന്നെ മലയാളവ്യാകരണത്തിലും കാണാനും. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ തമിഴവ്യാകരണത്തിലെ നിയമങ്ങളെ തന്നെ പകർത്തി ഇതുകളിൽ ഇന്ന ഇന്ന ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം മാറ്റണമെന്ന് എന്ന കാണിച്ചുകഴഞ്ഞതുായും അതായിരിക്കിം ഉത്തമമായ ഒരു മലയാളവ്യാകരണം. ഇം സംഗതി എപ്പും ചാന്തിരിക്കേണ്ടതാക്കാനും.

ഈ ഭേദഭേദങ്കാണ്ടം ഭാഷയ്ക്ക് വില വൃത്താസമാണ്. എന്നാൽ അതു സംസാരക്കന്ന നാട്ടാടിഭാഷയെ അല്പാതെ രൂമാങ്കളുള്ള സാഹിത്രഭാഷയെ അധികം ബാധിച്ചില്ല. (I) വടക്കൻ മലയാളം

(2) തെക്കൻമലയാളം (3) മധ്യമലയാളം എന്ന പ്രധാന നാട്ടി മുന്നാശം, ദേശഭേദങ്കൊണ്ടിരുത്തുന്ന വ്യത്യാസം. ഈ ഒരു ചിദ്രോഹരാലുണ്ടാകുന്ന വ്യത്യാസമാകയാൽ ഒന്നി നേരം മറേരുതു് നല്ലതെന്ന പറവാനില്ല. എങ്കിലും മധ്യമലയാളമാശം നല്ലതെന്ന പ്രണിതെന്ന നാവം മതമാകുന്നു. അതിനേലയുള്ള കാരണവും മുരഖരേതാടേ സ്ഥാപിച്ചു. തെക്കൻഭാഷ തമിഴിന്റെ ആകുംബകാണ്ടാ വടക്കൻഭാഷ കണ്ണാടകത്തിന്റെ ആകുംബകാണ്ടാ ഭാഷിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. നടക്കിള്ളി ഭാഷയ്ക്കുകൂടു ഭാഷാ നതരാജവക്കമില്ലാത്തതിനാൽ ഗ്രൗണ്ടിയേരാ. ഈ മലപ്പറ മലയാളംതെന്നയാശം സാമ്പിത്രയത്തിൽ എല്ലാഭിക്ഷ കാരം പ്രാധാന്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്ന വരികിലും കവികൾ സപാതത്രുതതാണ് വിലപ്പേം സപര നാട്ടിൽ നടപ്പുള്ള വിശ്വഷപ്രയോഗങ്ങൾഈയും ഉപയോ ഗിക്കം.

എ. അർ. രാജരാജവമ്മ എം. എ.

ചരിത്രം

അനേക ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ തിരമാലകളിൽ കൂടു ഹലങ്കേടു നീന്തിക്കൊള്ളിച്ച നിഃയം മറക്കരയിൽ എ തതിയിരിക്കുന്ന ഫിഡപണ്ഡിതനും ചരിത്രത്തിൽ സന്നിഹിതമായം പ്രജ്ഞിവൈയ്യും തെ അനാസ്ഥ ഭാവിച്ചുകൂട്ടു തിന്തിച്ചുള്ളതിനെപ്പറ്റി അക്കബന്ധം ഗ്രന്ഥകർത്താവും അതി ചുറ്റു മുഖവുരയിൽ ശോചിച്ചിട്ടുള്ളതു കേവലം പ്രാചീ നന്ദാരെ ഉദ്ദേശിച്ചുമായം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണോ എന്ന വളരെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ‘പ്രാചീനാന്ത്രം വര്ത്തം’ മുതലായ വില തർപ്പജമകരം ഇരു വിഷയത്തിൽ അച്ചുവം ഇന്ത്യിടയ്ക്കു മലയാളത്തിൽ ജനിക്കാൻ തുടക്കപ്പീ ട്രണഡക്കിലും ചരിത്രം എന്നാൽ എന്നാണെന്നോ അതി നാൽ എത്തു പലം സാഖ്യമാണെന്നോ കേരളീയനും രിൽ വളരെ ചുരുക്കം ആഴ്ചക്കേളു ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതായി തോന്നുംശ്ശി. അല്ലെങ്കിൽ ഇരു അനാസ്ഥയുടെ കാരണമെന്തായിരിക്കാം? മുധിലിങ്കനവർ എത്തു ചെയ്യു എന്നും അവരുടെ ബുദ്ധി എത്തു വിഷയങ്ങളിൽ എത്തു പ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചു എന്നും, എങ്ങനെ ജനസ്ഥായം ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചു എന്നും അറിയുന്നതു കൊണ്ട് ഒരു കമ കേട്ട രസിക്കാമെന്നല്ലാതെ മേലുള്ള തിന്ത് എത്തു പ്രായാജന്മാണെന്നും വിചാരകായിരിക്കുമോ ഇതിനാ നിഭാനമായി തീന്താരിക്കുന്നതും? എന്നാൽ ഇതു് എററവും ശോചനീയമായ അവസ്ഥ തന്നെ. അപ്പുക്കൾക്കും അഭിപ്രായം അജ്ഞാനമുള്ള മെന്നുള്ളതു ചരിത്രത്തിനും വിഷയങ്ങളും പ്രയോജനങ്ങളും പററി നിത്രപണം ചെയ്യു വിശദിക്കാൻ.

മായുള്ളതിനെ തീരെ വിസൂരിച്ച നില്ലാരഹായജീതിനും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കണമെന്നായിട്ടുള്ള ദോഷം സപ്രാപ്തമല്ല. അതിന്റെ ഫലമാണ് മുഹിൽ. പ്രസ്താവിച്ച വിച്ഛു അനാഗമ എന്ന പരഞ്ഞാൽ മതിയാണോ.

ഇപ്രകാരം ചരിത്രാഭാസത്തെ ദിവർത്തിച്ചിഞ്ഞ ശേഷം അതിന്റെ വാസ്തവത്തുനാഡി എന്നാണെന്നും അതലോചിക്കുന്നതിനും വളരെ ഒഴിപ്പുമണ്ണും. ജനസമാജത്തിന്റെ ബുദ്ധിയുടേയും, അഭാന്താനത്തിന്റെയും, അക്കാദിക്കളും, തത്കാരാജനങ്ങളും, തന്നിയാമകങ്ങളായ സാമാന്യ വിശേഷങ്ങളായങ്ങളും, തങ്ങൾപ്പറ്റിക്കുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രമാക്കുന്ന 'ചരിത്രം' എന്ന ഇതിൽ വ്യവഹരിക്കപ്പെട്ടുന്നതും. മന ഷ്യൂണ് പ്രത്യേകസ്ഥിതിയെന്നും, സാമുദായികസ്ഥിതിയെന്നും രണ്ട് അവസ്ഥകളുണ്ട്. ഓരോരു നതരേയും ഇതരസംസ്കർമ്മില്ലാതെ പ്രത്യേകമായി കല്പിച്ച അവര വരുത്തുന്ന അനാദിവസ്തുക്കളും, വിചാരങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും, കളിയും, അവയിൽനിന്നും അനന്മാനങ്ങളും, അവ യുടെ ഫലങ്ങളും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ശാസ്ത്രത്തിന് ശീലനിശ്ചയം Ethology എന്നും, ഇവയെന്ന പ്രധാനികൾച്ചില്ലെങ്കിൽ പൊതുവൈജ്ഞാഞ്ചലും ബുദ്ധിവികാസസങ്കാരവാദികൾക്കുള്ള കാരണങ്ങളെല്ലാം പത്രാലോചിക്കുന്ന ശാസ്ത്രത്തിനു ചരിത്രമെന്നും നമ്മൾക്കു മൊത്തമായി പറയാം. അതിനാൽ (1) ചരിത്രം ശാസ്ത്രമാക്കുന്ന; (2) ഇതാശാസ്ത്രങ്ങളുംപൂരാലെ ഇതും അനന്മാനനിശ്ചയമാക്കുന്ന; (3) ഇതു മനഷ്യസമായത്തെ വിശയിക്കിക്കുന്ന; എന്നുള്ള മുന്നു സംഗതികൾ പ്രത്യേകിച്ചു ധരിച്ചിരിക്കുന്നതാക്കുന്ന.

ശാസ്ത്രീയമായ ചരിത്രത്തിന്റെ ലക്ഷ്യണം ഈ നേരം വ്യക്തപ്പെട്ട് എക്കിലും, ശാസ്ത്രം എന്നാൽ സാമാന്യനും എന്നാണെന്നും ഒരു അറുശക ജനിക്കാവുന്നതിനേയും മുരീകരിക്കേണ്ടതാണെല്ലാം. ശാസ്ത്രം എന്നാൽ തക്കം; വ്യാകരണം; നീമാംസ എന്നുള്ള വാദാണും അതിന്റെ ലക്ഷ്യണമെന്നാണെന്നും ചിന്തിക്കുവൻ ചുണ്ടാം. എന്നാൽ ഇപ്പറവത്തിലെ എല്ലാ കാണികളാണും ശാസ്ത്രങ്ങൾ എന്ന വ്യവഹരിക്കേണ്ടതും എന്നാണലാവിച്ചാൽ ഇതിന്റെ തത്പരം മനസ്സിലാക്കാൻ വഴിരെ പ്രംാസമുള്ളതല്ല. ഒരു വിശയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അനേനകം പ്രത്രക്ഷയം ദേശങ്ങളെ കണ്ടുപരിക്കിച്ചുമറിഞ്ഞു്, അവയെക്കാറിച്ചു് ചട്ടേച്ചു്, തഉ് ഗതങ്ങളായ സാമാന്യവിശേഷാംഗങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചു്, കാരണങ്ങളെ അനുമാനങ്ങളാൽ കണ്ടുപിടിച്ചു്, എന്ന പോലീ, തന്റൊന്നും ദേശങ്ങളാൽ തജജന്നുങ്ങൾ ഉം പ്രത്രക്ഷയലങ്കരിച്ചു നിർവ്വഹിക്കി കൂടുതു കുറഞ്ഞ ഒരു ഗുണമാർത്തിനാണും ശാസ്ത്രം എന്ന നാമധേയം കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങിനും അടിസ്ഥാനമായി എതാനും ഭൂമികകൾ ദേശം. അവ ആശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നും വിവരിക്കാവതല്ല. ഇപ്രകാരം ഓരോ ശാസ്ത്രങ്ങളിലുമുള്ള ഭൂമികകളുടെ തത്പരതക്കാറിച്ചു് ചിന്തിക്കുന്ന ഗുണമാർത്തിനാണും തത്പരശാസ്ത്രമെന്ന പേര്. അപ്പോൾ ഒരു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാജനം തുച്ഛപിശയങ്ങളായ പൂർണ്ണസംഗതികൾക്കു കാരണം പറകയും, ഭാവിയായുള്ള വാദം മുൻകുറായി ആലോചന ചെയ്യുമാക്കുന്നു. ഇവയെ എത്ര ശരിയായി നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയുന്നോ, അതുകൂടം ഒരു ശാസ്ത്രം എന്ന് മായി തീരുമാണ്. അതിനാൽ ചരിത്രം ശാസ്ത്രമാണെന്നീൽ വഴി ഒപ്പയോഗിച്ചിരാണും വ്യക്തമായില്ല.

ത്തിക്കുന്നണ്ണം തിന്റെ പുരുത്തിനാലും പണ്ഡിതന്മാർക്ക് യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. എന്ന മാത്രമല്ല, ഇവ യുടെ പുറവത്തിനുള്ളായ സകല സംഗതികളും നിണ്ണിയിക്കാമായിരുന്നുകൾ ഇതു സാമാന്യ ന്വായങ്ങളുടെ പ്രവർത്തിയെ കാണബത്തുട്ടി ഇന്ന സമയത്തു ഇന്നമാതിരി കാലാവസ്ഥ ഇന്നത്തിനീലഭാക്കമെന്ന പ്രശ്നം പറയാം എന്നകുടി അവർ ശാഖിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു പുറവം സംഗതികളെ മുഴുവാക്കാൻ അംഗത്വം നിമിത്തം ഇതു ശാഖയും ഏററവും അപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വിചാരിക്കാൻ തുട്ടു. അപ്രാതത അതിനു ശാഖയുടെ പ്രമേ കല്പിക്കാൻ പാട്ടുള്ളതെല്ലാം വരുന്നതല്ല.

ങ്ങൾ ശാഖയിൽ പരിപൂർണ്ണ തയ്യാറാം അതുന്നായുള്ള തയ്യാറാം മഡ്യു ഒരു സ്ഥിതി നാമക്ക് ആരോലം പരിക്കാരവുന്ന താണം. ഒരുക്കുടം സംഗതികളുടെ സാമാന്യ കാരണ ഔദിക്കളും പ്രത്യേകം അഭിവിക്ഷിക്കാൻ അഭിയാവുന്നതായിരിക്കാം. അപ്പോൾ ഇതരവിശീളിക്കാരണങ്ങളുടെ പ്രവർത്തി ഇല്ലാതെ ഇങ്ങനൊൽ ആതു സംഗതികളെ എന്ന മാത്രമല്ല, അവാന്നരേഖകളേയും കൂടി നല്കബേണ്ണം വിശദികരിക്കാം. പാക്കി, സാധാരണ പ്രത്യേകഭാഗങ്ങിൽ നിന്നും സാമാന്യമായി കാണുന്നതാണ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതായി അനേകം സംശയികളും വിജയിക്കുന്നതായി വിശദിപ്പിക്കാരണം സാമാന്യകാരണങ്ങളോടു ചേരുന്നതുകൊണ്ടും നമ്മുളാൽ ഉള്ളവിത്തായിരിക്കുന്ന കാഞ്ഞത്തിനാം വളരെ വ്യാത്രാസം വന്നുചേരുക്കാം. അതിനാൽ ഇതു വിശദിപ്പിക്കാരണങ്ങളുടെ പ്രവർത്തി വ്യാഖ്യാനം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുവരെ നമ്മുടെ പ്രശ്നം മൊത്തത്തിൽ ഫലിക്കുന്നതുവരെ വിശദിപ്പിക്കാരണം തല്ലാതെ വിശദിപ്പിക്കാരിയായിരുന്നതല്ല. ഏററുമിര

ക്കും പറവിയുള്ള ന്യാഡികൾ ഇതിനെ കുറേങ്കുടി വിശദികരിക്കി. സൂച്ച ചയ്യുകളുടെ അടക്കമുണ്ടെന്നെന്നു സംബന്ധിച്ചിട്ടെത്താളും ഇത് ചലനങ്ങളുടെ കുമം നില വള്ളം അറിയപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഭൂമിയുടെ ഏതു ഭാഗ തന്റെലും ഇന്നപ്രകാരമിരിക്കുമെന്നോ നിന്മയമായി ഒരു മാനിക്കാവുന്നതാണോ. ഇത് വെല്ലാചലനങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കാരണമിതാണെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. എന്നാൽ സമുദ്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന മാതിരി, കരയുടെ അടവി, കാറിന്റെ പോക്കു്, എന്നാതുടങ്ങി ദേഹഭേദംപൊലെ ഭിന്നങ്ങളും അംഗങ്ക പ്രഭേദംകൂരുന്നങ്ങൾ വെള്ളി പ്രോക്കറേതയും വലിവിനേയും സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവ അതു എഴുപ്പുത്തിൽ പരിഗണിക്കാവുന്നവയുമൂല്യം. അതിനാൽ നാം കണക്കുട്ടി കാശംനിൽക്കിനും ഏ റാമിരക്കങ്ങൾ സ്വപ്നം ഭിന്നങ്ങളും കാണപ്പെടുന്ന സ്ഥം. ഇത് ഭേദത്തിനുള്ളിട്ടു കാരണങ്ങൾക്കുടെ ന്യായത്തെ നമ്മുടെ കിട്ടുന്നതുവരെ സാമ്പാദനം അവയുടെ സ്ഥിതി കൈ ഉള്ളവിക്കാഡുന്നതല്ലാതെ പ്രത്യേകാവാധമെന്ന ശരിയായി പറയാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

ഈതാണോ ഒരു ശാസ്ത്രജർണ്ണിന്റെ ഷുണ്ണാഷുണ്ണാവ സ്ഥം. ജോൺസീഫ്രൂഡും ഒരു കാലാന്തരം ഇത് ദിനയെ ഓവ ലംബിച്ചിരുത്തുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളുടെ സാമാന്യത്തികൾ മാത്രം അർഥാമായിരുന്ന കാലാന്തരം അതിനും അക്കാദിന യല്ലാതെ ഇരക്കാൻ പാടില്ല. എപ്പോഴൊരിക്കൽ അവയുടെ വകുങ്ങലും മുത്താച്ച എപ്പോ പ്രത്യേക ഗതി ദേശങ്ങളും കാരണങ്ങൾ പ്രത്യേകിക്കുപ്പെട്ടും അ പ്രോദ്ധമാത്രം അതു ഷുണ്ണാതെ പ്രാപിച്ചുള്ളൂ. എന്നതും അപ്പോഴെ സാമാന്യത്താകൾ ചുറുമെ നിരതിനുള്ളിട്ടും ഗതികളുടെ കുഞ്ഞി

ഒന്താളുള്ള, സാമാന്യത്തെമാത്രം നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നിട തെരാളും ഒരു ശാസ്ത്രം പൂണ്ടാചുണ്ടാം സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നതാക്കാം.

വരിത്തശാസ്ത്രം ഈ സ്ഥിതിയിൽ കിടക്കുന്നതെ ഉള്ള. ജോതിപ്രസ്ത്രംപോലെ ഈ പൂണ്ടാതെ അംഗിച്ചിട്ടില്ല. ശീലനിറുപണവും അങ്ങുന്നതുനാണ്. ഈ ശാസ്ത്രം മനസ്സുള്ളതു ബുദ്ധി, ജ്ഞാനം, പ്രവൃത്തി ഇവ കൈ സംബന്ധിച്ചിട്ടിള്ളതാണെന്നു മുമ്പിൽ പരാത്തിക്കുണ്ടോ. ഓരോത്തത്തിനും ഏഴുതത്തുപ്രകാരം വിവാഹിക്കണം, അറിയും, പ്രവാതിക്കണംവൊക്കുള്ള തന്നെ മുമ്പിൽക്കൂട്ടി കാരണങ്ങൾക്കുംജാംട്ട് നിർണ്ണയിക്കാമായിരുന്നുക്കിൽ ഈ ശാസ്ത്രം ജോതിപ്രസ്ത്രപോലെ പൂർണ്ണമാക്കാംവിശദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ അസാധ്യമാണ്. എവരുന്നാൽ ഒരു കാംത്രിനു മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന സംഗ്രഹിക്കുകയുള്ള അവിശക്തി അറിയുന്നതുകൂടി പിന്നീട് എല്ലു സംഭവിക്കു മെന്നുള്ളതു് ഉള്ളമീക്കവും. ഒരാത്താൻറെ വിചാരത്തിനു മുമ്പുള്ളതെന്നല്ലോമന്നിരുന്നിരുന്നതുകാണ്ട് ഇവയും കാരണമില്ലെന്നു നിയുദ്ധിയുള്ളുന്നതു സാമ്പര്യംശാശ്വാം. എന്നുനാൽ മനസ്സുണ്ടാൻ മനസ്സിനെപ്പറ്റി വളരെ സാമാന്യ നൂറ്റാണ്ടും അറിയപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതുകാണ്ട് ഇവയുടെ ഹാതമായ സ്ഥിതിയെ ഉള്ളവുംവാവുന്നതാണെന്നു മാത്രമല്ല, വേണ്ടിത്തോളും ത്രിക്കകൾക്കും രൂപക്കും പക്ഷം സകലവും അനുഭാവിക്കാമെന്നുള്ളതു് ഇപ്പോൾ കുട്ടിക്കൂട്ടിലുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളും വ്യക്താക്കന്നുണ്ടാണ്. എന്നാൽ ഓരോത്തതുകൂടെ വിചാരങ്ങൾക്കിടം പ്രവൃത്തികൾക്കും താൽക്കാലികമായി പൂർണ്ണമിതിമാത്രമല്ല, വളരെ അക്കലെയുള്ളതും നാന്നാപ്രകാരങ്ങളിലൂടെ സ്വന്താവക്കുന്നതായ സ്വന്താവക്കുന്നതും സംഭവിച്ചുനിന്നും കാരണമാകുന്നു. ശീലവെന്നു പറയുന്നതു

തന്നെ വളരെ കാരണങ്ങളിടെ സംഘാതത്താൽ ജനിച്ചി
ട്ടിള്ളതും പ്രതിപുഞ്ചം ഭൗമാധിരിക്ഷന്നായുമാകയാൽ
ഓരോത്തത്തണ്ണേയും പ്രദ്രുക വിചാരങ്ങളേയും പ്രവൃ
ത്തകളേയും കരിച്ച പ്രക്രിയ പരിശീലനതു സാധ്യമില്ല.

എന്നാൽ ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ബുദ്ധി, അനുബന്ധം,
പ്രവൃത്തി ഇത്രാലികളെ വിനിക്ഷേപനത്തിൽ ഇന്ത ദോഷം
നേരിട്ടന്നില്ല. എത്തെന്നാൽ ഒരു സമുദായത്തിൽ ഓരോ
അതായടക്കും പ്രദ്രുക്കാ ഉള്ള വിശേഷങ്ങൾ മാണ്ഡു
പോക സാമാന്യാംഗങ്ങൾ മാത്രമെ പ്രത്യക്ഷിവീപ്പി
ക്ഷന്നാണ്. ഈ സാമാന്യ ന്യായങ്ങൾ എക്കുംശം നമ്മൾ
അറിവുജീതുമാണ്. അതിനാൽ ചരിത്രത്തെ ശാസ്ത്രമായി
പരിഹരിക്ഷേപനത്തിൽ യാതൊരു തരങ്കേട്ടും കാണണമില്ല.

എങ്കിലും ചരിത്രത്തെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിലയിൽ
കൊണ്ടവരാനി സ്ഥിക്ഷനവരു മുഖ്യമായ ഒരു സംഗ്രഹി
പ്രതിബന്ധമാണി നില്ക്കുന്നു. അതാവിതു, മന്ത്രരേ
സംബന്ധിച്ച കാഞ്ചങ്ങളും നിറുദ്ധങ്ങളും ഇന്ത്യപരാ
ധിനാജ്ഞാർക്ക് നടക്ഷനവയുംകയാൽ ഫേലപ്പെട്ടിനെ
കരിച്ച് യാതൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടുന്ന മാത്രമല്ല, ശാസ്ത്ര
ന്യായങ്ങളാൽ ഭേദങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ തു പരക്കു ദിശാല്പ
മാകുന്നു. ഇതു കേവലം നിഃനാശമോത്തമായ വിശ്വാസ
മെന്നല്ലോതെ പരിശാനന്തരാണുള്ളൂ. നമ്മളുടെ അനുബന്ധി
കമാക്കംതോടും സകല വിഷയങ്ങളും കാഞ്ചകാരണസം
ബന്ധത്തിൽ ഉം ചെച്ചുവരുന്നതാബന്നന്നാണു നിയുച്ചവും
സ്ഥിരീകൃതമാക്കണമെല്ലാം. അപ്പായി ചരിത്രത്തിൽ
ഒന്നിൽ മാത്രം ഇന്ത അജഞ്ഞനാം നാലുനിൽക്കുന്നതിനു
കാരണമെന്നും വിനിക്കേണ്ടതു യുക്തമാണെല്ലു. ഇതി
ന്റെ മുലം ആലോച്ചിച്ചാൽ അജഞ്ഞനം മഴച്ചുനോം ഒരു

ಸಂಗತಿಯಡ ತೀವ್ರ ಹಿಂತ ಅಯಿಷ್ಟಿತಮಾಹಿರಿಕಣಾ. ರಳಿ ಪ್ರೃಷ್ಟದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಕಂಡ ಈ ನಿಯಿತಮಾಹಿ ಕುಶತತ ಅನಂತರಿಕಣಾ, ಅಂತೇ ಕೆವಲಂ ಯಾತ್ರೆಹೃದಿಕಣಂತಿ. ಇಂದ್ರಪರಾಯಿನ ಎತ್ತರ ಸಿಲುಪಣಿಮಾಹಿಗಣಾ, ಏನಂತಹ ಚೋಧ್ರತರಿಗೆಂದ ಉತ್ತರ ಹ್ರಜಾರಿಗೆಣಿಯಂ ವೆಹಿಪ್ರೇಕ್ತಿ ಗ್ರಹಣತ್ರಿಕಾತ, ವಾತ ರಸಮತ್ತಿ ತಪಚಿತಕಾಳಿ ಉತ್ಪಿಕಣಿಯಂ ಚಬ್ಬಿ.

ಹತಿಗೆಪ್ರಾರ್ಥಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಿಲುಂತಿಕಣಿಂತಿ. ಅವ ರಾಣಿಗಾಂಂ ಮಂಷ್ಪೃಷ್ಟದ ಅತಾಗಾತಿರ್ವಿಲ್ಲಿಯಂ ರಣ್ಣ ಐತಿಹಾಸಿತಿ ಪ್ರವಲಪಣಿಹ್ರಾಯಿರಿಕಣಾ. ಎನಾಮತತ ಸಾಲುಂತಮಣಿಗಣಾತ ರಾಣಿ ಸಂಭವಣಿಂತಿ ಮರಿತ್ತವ ಯೋಧ ಯಾತ್ರಾಯ ಸಂಭವಣಿಯಂ ಉತ್ತಿವಾಹಿಪ್ರೇಗಣಂ, ಕೆವಲಂ ಅಭಿಷ್ಟಿಸಿಲುಪಣಿಹ್ರಾಗಣಾಮಾಹಿಗಣಾ. ಇಲ್ಲ ವಿಶ್ರಾಸಂ ಮಿಂಜಣಣಿಂತಿ ಇತಯಿತಿ ಸಾಯಾರಣಾಯಂ ಕ್ರಿಮಣ ಲೋಕಪರಿವಹಂ ವಲ್ಪಿತ್ತು ಪ್ರಪಣುತ್ತಿಲ್ಲತ್ತಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಳಿತ ನಿಖಂಡಣಾ ಮಂಸ್ಪಿಲಾಯಿ ತ್ರಂತಣಿಗೆಬಾಂ ಅತ ಶೋಭಾಯತರಿತ ಇತ್ತು ಏಷಣಯೋ ಅತ್ಯಂತ ಪೊಲೆ ಕಿರಣತ್ರಂತಣಾತ್ರಂ ಅತ್ಯಾಹಿಗಣಾ. ಇತಿಗೆ ಉಂಘಾರಿಗೆಣಿ ತೀರ ಪ್ರಯಾಸಮಿಲ್ಲ. ವೀರಂ ಕಟಿಷ್ಟಂಪ್ರಾತ ದೇಶಸ ಹೂರಿಕಿಳಾಯಿ ಕಾಂಡತಾಂತ ಮಂತ್ರಣಾತ್ರಂ ನಾಂತಾಂತಿಯಂ ಮಂಸ್ಪಂ ಪಿಟಿತ್ತು ಕಾಲಪಣಿಪಂ ಕಾಂತಿಕಣಾ ಅಶಿತಾಮಾರಾಯ ಕ್ರಿತಿಗಾರ ಅರಬಿತ ಅಂಗಾರಿತ ಕಾಂತಾಂತಣಾಪ್ರಾಣಿಯ ಕೆವಲಂ ಯಾತ್ರೆಹೃಜಾಲಂ ಮೆಣಿಪ್ರಾತ ವಿಚಾರಿಕಾಣಾತ ಯಾಣಾ? ವಿಲ ದಾವಸಂ ವಾತ ಕಿಟ್ಟಿ ಏನಂ ವಿಲ ತಿವಸಂ ತೀರ ಪಟಿಣಾ ಪರಾ ಏನಂ ವರಾಂ. ಇತಿಹಣ ಇರಿಕೆ ಪ್ರಪಣುತ್ತಿತ ಎನಿಂಬಣಿ, ಇಂ ಬಾಹ್ಯಾತ್ತಿತಣಾ ನಂ ಅವಬಹಿಕಣಾಗೆ ತೋಗಾಂ? ಏನಾಯ ಇಲ್ಲ ಕ್ರಿತಿಗಾರ ಕ್ರಿಮಣ ಶಂಭಿವ್ಯಾಲಿಯ ಪ್ರಾವಿತ್ತಿ ಕ್ರಿಂಬಿವ್ಯಾಲಿಯ ಪ್ರಾವಿತ್ತಿ ಕಾಲ

കേൾപ്പം ചെയ്തുടരുന്നുവോരി കൈസാലാഭത്തിന് കൊഡം ബേദവാധിനം മാത്രമല്ല മനസ്സുപുയത്തുവും വേണ്ട മെന്നാൽ ബുദ്ധി ജനിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഏതെന്നൊരു വിതച്ചു വേലചെയ്യാൻ കൊള്ളാമെന്നാൽ ഒരുപ്പുണ്ടാകും. ഇങ്ങനെ പരിചയിക്കുന്നതാണ് ഇതിൽ ചില നിയമങ്ങളുണ്ടാകും, ഇതു നെല്ലുവിതച്ചും ഇന്നതു കുട്ടികൾക്കുമുണ്ടാകും. കുമേഖം മേൽ ഇന്നതുവരുത്തുമ്പോൾ നല്ല ഉറപ്പുംകുടിയലുകും, മുമ്പിൽ നാശാട്ടിനെപ്പൂർണ്ണമായാണ് എത്തുനോക്കുന്നതുവായി കുട്ടികൾക്കും തലാച്ച നിയുവാത്തുടെ ഉള്ളവിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പ്രധാനമാണെന്നുവേദിപരിഷക്തി കുട്ടികൾക്കും ദാഖലും അക്കരിച്ചുതുടരുന്നു. കാലങ്കുമത്തിൽ വളരെ കാഞ്ഞങ്ങൾ കണ്ണിക്കുന്നു കേട്ടും പ്രോക്കപരിജ്ഞാനം വലിക്കുന്നുവോരി മുമ്പിൽ സപ്രപ്രതിഭയോരും അനുപാതം പലബോധങ്ങളായി അംഗീകരിക്കുന്നുവോരി കണ്ടുപിടിക്കുന്നുണ്ടുകയും, അതു എവ, ദാഖലും അഭ്യന്തരിലും ധാരായിക്കുന്ന കത്തിലും മറ്റൊരു വിശ്രദാസം കുറയുകയും വരുന്നു. ടെലിവിജൻ തത്രജിജ്ഞാനാശ ജനിപ്പിച്ചു സകലവും കാഞ്ഞകാരണത്തിലടങ്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന നൗകാ ശാരി വുണ്ടായിരത്തിനും. അതിനും ഒരുാനാഭിരൂലി വരുന്നോരം യദ്യാനാഭവേദിപരിഷക്തി വിശ്രദാസം നശിച്ചു നിയന്ത്രണംവുന്നുവോരി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ മൂലവിശ്രദാസങ്ങൾ തന്നെ വാദാരും വേഷംമാറി തത്പരാനുത്തിൽ ആത്മാവിന്നു സപാതനുപ്രാംതും, മതനുമുദ്ദേശിയിൽ വിധിക്കപ്പിത്തമുണ്ടാകും. വിധിക്കപ്പിത്തത്തെ വിശ്രദാസിക്കുന്നവർ, ഇംഗ്ലീഷ് സകലത്തിനും ആരാഡികാരണമാണെന്നും എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ് രണ്ടു സ്കൂളിയാണെന്നും, ഇംഗ്ലീഷ് സവർജ്ജനനും,

குபானியியும் அதென்னால் ஏழையும் நூற்றிக்கணவர்கள். ஏனால் ஹைக்கேந் உத்த ஹூஸ்பிரைஸ் ஹை மார்யாதமக் மாய வோஷ்டிரத ஸ்டீல்டிக்கென்தென்னினென்னால் சிலரை வழிர நல்வடங், சிலரை ஹைக்கான்மாலி கல்பி தூதென்னினென்னால் உத்திரின ஶரியால் காரணா பாயால் அவர் ஶக்தமாராக்கின்பு. ஏதாயாலும் ஒவ்வொரு போக்குவேலும் ஹை அலைமானம் பிழ்செம் நூற்கென பரையென்னிரிக்கென.

ആത്മാവിന സപാതഗ്രഹത കല്പിക്കുവൻ, സപീയമായ അഥാനത്തിനെ അതിനെ തെളിവായി പറയുന്നു. നമ്മളുടെ ഇന്ദ്രിയപോലെ വെള്ളാക്കുന്ന ഉള്ളിൽ ബോധമില്ലയോ എന്നാണ് അവർ ചൊഡിക്കുന്നതു. എന്നാൽ ഇതിൽ ഇവർ രണ്ടു സംഗതികളെ സിലാരമ്പങ്ങളായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ എന്നെന്നാൽ അന്തേക്കരണം (Consciousness) എന്ന മനസ്സിൽ (mind)ഭിന്നമായ ഒരു ശക്തിയുണ്ടെന്നും അതിൻറെ അഥാനങ്ങൾ അതക്കുംജോണനംബാക്കാൻ. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെത്തു് ഉണ്ടെന്ന ലക്ഷ്യപും സാധിക്കുന്നതും, രണ്ടാമത്തെത്തു് തീരെ അവാസ്ഥയും വ്യവഹാരം. എന്തുകുറഞ്ഞ മനസ്സിൻറെ തന്നെ ഒരു അവാധിയാദ്ദേശമുണ്ടാണ് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. ഒന്നാം ഓരോ ശക്തികളും അതാതാഭിൻറെ പൂർണ്ണം യാഥയിൽ വാസ്തവാന്തര അറിയിക്കുന്ന എന്നതനെ സമർപ്പിച്ചാലും അതിൻറെ സകലാവാധികളിലും അങ്ങനെന്നതനെ എന്ന സമ്മതിക്കുത്തക്കാതായി തോന്നുന്നില്ല. ഇതിന്റെ വാസ്തവമങ്ങിനേയുമിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും രണ്ടാമത്തെ സിലാരം രഹികളും ശരിയാക്കാതല്ലോ. നമ്മുടെ അഥാനത്തിനു് അഭിവൃദ്ധി വരുത്തേണ്ടും മുമ്പിൽ മുമ്പിൽ ഉണ്ടാ

യിങ്ങനു അറിവു തെറ്റാക്കേന്നു് നമ്മൾക്കു തോന്തരം ണ്ണല്ലോ. ഒരു കാലാനു വാസ്തുവകമനു ദത്താന്നിയിൽ നീതു് മരഹരിക്കുകളും അസ്ത്രൈതുകളും അറിവു വരുന്നില്ല യോ? അഭ്യപ്പാർ ഇവശല്ലോ സ്ഥതുമെന്നു നമ്മൾക്കു് നി ശ്വാസിക്കാവുന്നതാണോ? ഇതു കുടാതെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേരെ ഒരു തെളിവു പറയാം. നമ്മൾക്കു ഭേദമുഖമായ അഞ്ചാനു ഉന്നാക്കുന്നതു് സഹജമല്ലോ? ഇന്ത അഞ്ചാനും അതുകൊണ്ടാക്കുന്ന ഭേദമാണു്, വാസ്തുവമല്ല, എന്നു് ഇതിനു ഉത്തരം പറയുന്നതായാൽ ഏതാണു കുമാ ഏ താണു വാസ്തുവം എന്നുള്ളിട്ടിനു എന്നുണ്ടാണു നിയാമക കെന്നതെന്നു നമ്മൾക്കു ചോദിക്കാം. അന്തഃകരണം ഒരു വിഷയത്തിൽ ഭേദമില്ലിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങനും മരഹരിക്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ളിട്ടുണ്ടിനു എന്നാണു് നിയുദ്ധം? എന്തിനേരു പറഞ്ഞു; ഇതു അഞ്ചാല്ലുമെന്നുതന്നു പറക്കാൻ നിവാരിക്കുമ്പോൾ.

എന്നാൽ നാം ഇപ്പോൾ പ്രതിപാദിക്കാൻ തുടക്കിയിരിക്കുന്ന വിഷയത്തിനു ഇന്ത രണ്ടു വിജലമതക്കു കൂടി തീർച്ച അവശ്യമില്ലെന്നുള്ളതു വലിയ ഭാഗ്യംത നേരു. ഇവിടെ വായനക്കാർ അഞ്ചാവഴിക്കേണ്ടതു മരഹരി നമ്മില്ല. നാം ഒരു പ്രവർത്തിയെ ചെയ്യുന്നതു് ഏതാണു ഉദ്ദേശങ്ങളാൽ പ്രവര്ത്തനാരാധിക്രമാക്കാം; ഇന്ത ഉദ്ദേശം അദ്ദുത്തെന്നു മുമ്പിൽ നടന്നിട്ടുള്ള സംഗതികളാൽ സ്വിലു അഡ്ഹാണു്. അതുകൊണ്ടു മുമ്പാലുണ്ടായിട്ടുള്ള സംഗതി കൂടിം അവയുടെ സ്വാധീനങ്ങളാം അറിയാമെങ്കിൽ ഇന്നി വരാൻപോകുന്നതിനെ മുൻകുറാച്ചി ഗണിക്കാം, എന്ന മാത്രമാക്കാം. നമ്മൾക്കു് ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു തെളിവുകളാണു്. ഇതു് അഞ്ചാല്ലുമെന്നു നില്ലുക്കിട്ടിക്കളായം ചുരുക്കയില്ല. എന്നിക്കു ഒരുത്തെൻ്റെ സ്വപ്നാവഹനാ അറിയാമെ

കിൽ ഹന സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവൻ ശ്രദ്ധവിയം പുവ
ത്തിക്കമെന്ന സാധാരണാഥാവി പറയാം. അങ്ങനെ
ചെയ്യുന്നതു തെററിപാദയകിൽ അതിനു ആത്മാ
വിശ്വർ സപാതത്രുമോ അതോ വിധിക്കുതിരുമോ അല്ല
കാരണം; അവൻറെ അപ്പേഴുവും ഒരു സ്ഥിതിയെക്കുറി
ചൂജി തെറരായ അറിവോ, അവൻറെ ഉന്നും ചുരുക്കി
പോകിഞ്ഞു അതാനുകരിവോ ആകുന്നു. അതിനാൽ
മനഷ്യൻറെ പ്രവർത്തികൾ അവയുടെ ഷൂഠവർത്തികളുായ
സംഭവങ്ങളാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന — ചുന്നവെച്ചും
രേമാതിരി സന്ദർഭങ്ങൾ ഒരു നിരി പ്രവർത്തികളിൽ
ജനിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ സന്ദർഭങ്ങൾ ഒന്നകിൽ മനസ്സിലോ അമ്മവാ
വെള്ളിയിലോ ആയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ജനസമൂഹാ
യത്തിനെന്ന ബുദ്ധിവിക്കാസസങ്കാചാഡികൾ സുഖാസുവ
ഘാർ മുതലായ സകല ഭേദങ്ങളിൽ രണ്ട് പ്രമുഖത്തികളിൽനിന്നും
പലമാക്കുന്നു. (1) ഇതരപ്രഭാവവിശയങ്ങൾ മനസ്സിൽ
ചെയ്യുന്ന പ്രമുഖതി. (2) മനസ്സ് ഇതര പ്രഭാവങ്ങളുമൊപ്പം
ഛും ചെയ്യുന്ന പ്രമുഖതി ഇന്ന് രണ്ടിനേയും കുറിച്ച്
പ്രഖ്യാക്കിന്നതാണ് ചരിത്രം?

എം. റാജരാജേബൻ എം. എ. ബി. എൽ.

പ്രകൃതിയും റോഗവും

—
PANTHOLE, TRICHY

ച. സംവേദനങ്ങളിൽ പദാർത്ഥങ്ങളിലോ.

നാം ജഗത്തിൽ വസിക്കുന്നു. നാം ജഗത്തിന്റെ ഒരുംഗമാകുന്നു. അതു ജഗത്തിനെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ ഖ്രീഡിയങ്ങളെക്കാണ്ട് ഉണ്ടാവിരിക്കുന്ന സമയമെല്ലാം നാം ചിലതു ഗ്രഹിക്കുന്നു. തൊട്ടൻ എന്നും, കേരളക്കുന്ന മൺക്കുന്നു എന്നും, ഹരിക്കില്ലാത്തപക്ഷം കാണുന്ന എന്നും നാം ഏല്ലാഞ്ചുഭാഗം അറിയുന്നു. ചിലപ്പോൾ സ്വപ്നികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അറിവിനെ സംവേദനം എന്ന നാം പറയുന്നു.

ഈ സംവേദനങ്ങളിൽ എത്തെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കുന്നവാർ എന്നിടനെ തൊട്ടൻ എന്നോ, കേരളക്കുന്ന എന്നോ, കാണുന്ന എന്നോ, സ്വപ്നിക്കുന്ന എന്നോ നാം സാധാരണമായി പറയുന്നു. ഒരു ഗന്ധവിശേഷം ഉണ്ടായാൽ ഉള്ളിടത്തെക്കുന്ന എന്നും ഒരു അചിവിശേഷം ഉണ്ടായാൽ പഴയത്തെ സ്വപ്നിക്കുന്ന എന്നും ഒരു ശബ്ദവിശേഷം ഉണ്ടായാൽ വാർത്തിയുടെ ശബ്ദം കേരളക്കുന്ന എന്നും കുള്ളിനു ആവിംഗം ഒരു ഗ്രൂപ്പവിശേഷം വരുന്നവാർ ഒരു മരത്തെ കാണുന്ന എന്നും നാം പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം നമ്മുടെ ഖ്രീഡിയങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ അറിയുന്ന വസ്തുവിനെ വാഴ്യം എന്നോ പദാർത്ഥം എന്നോ നാം പറയുന്നു.

ര. കാരണങ്ങളിലും കാഞ്ചികളിലും.

എന്ന മാത്രമല്ല, ഈ മാതിരി പദാർത്ഥങ്ങൾ മെല്ലിറയ്ക്കുട്ടി സംവേദനങ്ങളിലേക്ക് കാരണങ്ങൾ ആവശ്യനാം

ஸംവേദനക്കാരിൽ ഇത് കാരണങ്ങളിൽ കാര്യമായി അറബിനു നാം നാം പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഒരു ശശ്വതം ഒക്കും കുടംഖല മൊബാർ വണ്ടി വഴിയിൽക്കൂടെ പോകുന്ന എന്ന കാരണംകൊണ്ടും ശ്രദ്ധാദാരി എന്നും വഴിയിൽക്കൂടും പോകുന്ന വണ്ടിയുടെ കാര്യമാകുന്ന ശശ്വതു, എന്നും നാം പറയുന്നു. ഒരു കരിഞ്ഞതന്നെല്ലാം ഉണ്ടായാൽ തീയിൽ കിടക്കുന്ന പദാത്മൻിൻ്റെ കാല്യം ദാനാവും ഗന്ധരവും വിചാരിക്കുന്നും ഗന്ധജനിന്റെ കാരണത്തെ ശ്രദ്ധാദാരിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നും ചെയ്യുന്നും. ഒരു രഹസ്യത്തെ കാണാനും വിശദപ്രകാശിക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടായ മായ ഒരു പദാത്മം നമ്മുടെ പ്രഭുമാർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടായും നാം വിശദപ്രസിദ്ധീകരാം.

സ. എത്തു എങ്കിൽ? ഉപവാസി.

ട്ടിൽക്കി കച്ചിയിൽ വിണ എന്ന നാം പക്ഷേ അറിയുന്നു. അപ്പോൾ തീയിട്ടു കാരണം എതിരുന്ന തീപ്പട്ടി തതിരിയാണെന്ന് നാം പറയുന്നു. എന്നാൽ തീപ്പട്ടി തതിരിയെ ഒരു അതു സ്ഥലത്തു് ഇടാതെ അതു് അവിടെ വരികയില്ല. എന്ന വച്ചാൽ തീപ്പട്ടിയിടെ സാന്നിധ്യത്തായ കാൽനാട്ടിനു ഒരു അതു കാരണമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഒരുത്തും അതു തിരിയെ എന്തിനു് അവിടെ ഇടു എന്ന ചോദിക്ഷാനും. അവൻ വിചാരംകുടാതെ അതുനെ ഇട്ടോ, മനഃചൂർംമായി ഏറിഞ്ഞെന്തു? അങ്ങനെ അതുവാക്കിയെ അവുംനു ഉദ്ദേശം എന്തായിരുന്നു? അബ്ദു കുംഭിൽ അപുകാരം ചെപ്പും അവുനെ പ്രോപ്പിച്ച കാരണം എന്തായിരുന്നു? അവൻു് അതു ഉദ്ദേശം ഉണ്ടാക്കവാ ഒഴുകും കാരണം എന്തായിരുന്നു? ഇങ്ങനെ ഒരു ചോദ്യത്തിൽനിന്നും മരുപാതയും മരുപാതയും ചോദ്യം ഉണ്ടായി വരുന്നോടു ചോദ്യം അവസാനിക്കുന്നില്ല എന്ന സ്ഥലത്താകുന്നു.

ഇപ്പുകാരം സകലതും മുമ്പിൽ തന്റെ കാരണമായിരുന്നു മരുപാതയും പദാത്മരതിനും കാൽനാട്ടാണെന്നും ഇതു കാരണം മരുപാതയിൽനും കാൽനാട്ടാണും ഇതു മുറയുള്ള നേരുലോചക്കന്നിട്ടുത്താളും കാരണം കാൽനാട്ടാം ചാഞ്ചലയിൽ ഉംജു കുളിക്കിയുപോലെ മാലയാളിരിക്കുന്നു എന്നും നാഡാ വാംഗപുരാജിനും ഒരു പദാത്മരതിനും മുതൽ എത്തു എന്തെന്നോ ഗുഹിച്ചാലുടനെ അതു പദാത്മരതിനും ഉപപത്തി ഉണ്ടായി എന്നു് നാം പറയുന്നു. അതു കാരണത്തിനും കാരണാശത അറിയാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഉപപത്തി ക്രൈട്ടുകെട്ടു വുന്നു മാകുന്നു. കാൽനാട്ടാം ചാഞ്ചലയും അതുവാത്തിനും ഉപപത്തി സമുന്നം മായിതും പരമ

കാഞ്ചിലും പദാർത്ഥങ്ങളുടെ അരികുവാനെത്തരം കണ്ണൽ
തുറന്നതിനോ മതിയാക്കാതെ വരുന്നതിനാൽ യാതൊരു
പദാർത്ഥത്തില്ലെന്ന് ഉപചാരണിംഗയും പരിപൂർണ്ണമാക്കാൻ
നമ്മൾ സാധിക്കുന്നതല്ല.

ର. ଗୁଣକାଳିତାଃ ଶକ୍ତିକାଳିତାଃ

ஒய் படாத்மங் ஏஸ்டாலூஷன் ஒய் நியதமாய கா
ஞ்சுதெடு உள்ளக்கிணம் ஏஸ் காஸோவோர் அது காற்றுதெடு
விலப்போர் அது படாத்மங்கிள்ள இணம் ஏஸ் விலப்போர் அதிகள்ள ஶக்தி ஏஸ் நாம் பரஷும். உஷ்டி
யூட் ரயயும் அதீ'கள்ள ஒய் இணமாஸெணம் பரஷும்.
ஏற்றுக்கொள்ளும் உஷ்டி வை நம்முடை மூட்டிகள்ள அ
டுக்கால் கொங்கு வகையோர் அது நியதமாய ஒய் ரயயு
த்திகள்ள ஸஂவேதமெதெடு உள்ளக்கிணம். ஹாயத்திக
கமங் ஏஸ்து இணமுள்ளெண்' நாம் பரஷும்; ஏற்று
கொள்ளும்நால் அது'கெ கது'இல் ஏற்கச்செய்வார் ஏஸ்டா
லூஷன் அது ஏழக்கை தோரத்துடெட்டாகிக்கிணம். நல்கை
ஒய் ஜலவகுதெடு திரிக்கென்றின்து ஶக்தி உள்ளெண
நாம் பரஷும். ஏற்றுக்கொள்ளும்நால் அது' ஜலவகு
தெட்டதிரியுவார் பூரிப்பிக்கிணம். வாய்முத்து ஸத்து
த்தின்' மஸ்திரை கொல்லால்து ஶக்தியுள்ளெணம் நாம்
பரஷும். ஏற்றுக்கொள்ளும்நால் அதிகள்ள கடி அ
வகைந் மரணத்துடை காரணமாகிடரிக்கிணம். அதிகாய
இணக்கது' ஶக்திக்குது' அவரணைக்குட்கில் படாத்மங்க
லூஷன் உதகவிக்கெழுஷ்டு விலப்பு காற்றுப்போகிணம்.

ര. കൂത്തിരപ്പാത്മകാളി. പ്രാകൃതപ്പാത്മകാളി.

പുക്കി.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ, ଶ୍ରୀମାତାକରଣଙ୍କର, ବାଣିଜର, ଯତ୍ନଙ୍କର, ଅତିଲାଖି ଶ୍ରୀଯଜ୍ଞବେଷକାଳୀଙ୍କୁ ନାହିଁ

இடம் மிக பலாத்மண்ணிடம் குறுகிவரலாத்துக்கள். ஏனை கொள்ளுவது முன்னால் தன்ற ரீப்பாரான் அவர்களை எப்படியாக செய்துகொள்கிற சிகிண். அவர் உடல் நீண்டாக உள்ளதை ஏழைக்குத்திச்சிகிண் என ஸாயாரன் மாலி பரிசூன். ஏனுடை அவர்களில் பலாத்மண்ணிடம் முன்னால் கரகைறால்தத அபேக்ஷி சிகிணில். ஆகாஸம், மேலு, ஸுஞ்சி, சுடுக்கி, நக்குருண்ணிடம் வார்க்கோட்டு வரலாயோ மனலாடியா இதை கிரக்கோட்டு குடிகிற ஸமூதா, கங்கரி, தாஷ் வரகரி, செடிகரி, ஜின் கலை, ஹவ மனஸ்ராதி ஹல்லாத்துக்கிறாவகிலும் யாத்தாக ஓடேவும் குடாதெ ஹரிச்சிகிண். ஹா வியதிடி லுதை பலாத்மண்ணிடம் பூத்தபலாத்மண்ணிடம். அவர் யூப் ஏல்லாத்துக்கிற பூநுதி என பேர் கொட்டதிரிச்சிகிண்.

நு. குடிமப்பாத்மசுரூ மன்றாங்கல் ஸப்ருப்
வெட்டுத்தி எனிச் சேக்ஷெட்டுக்கா வெற்றிரிக்ஷெட்டுக்கா
ஹரிக்ஷா பூத்தப்பாத்மசுரூ தனை ஏதுகள்.

പ്രതിയും കിഴുവും പ്രാതൃതപഭാത്മകങ്ങളും കുതിമ
പഭാത്മകങ്ങളും തന്മിലും ഇരു വ്യത്യാസത്തെ അറി
യുന്നതിനു് എഴുപ്പുവും സെറുകയ്ക്കുവും ഉണ്ടെങ്കിലും തീ
ച്ചയ്ക്കു സകലതും നടക്കു പ്രതിയിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന
എന്നും മനഷ്യരാൽ ഉണ്ടാക്കുന്നുട്ടവയാണെന്നും സംശയാ
രണമായി വിചാരിച്ചുവരുന്ന കുതിമപഭാത്മകരും കുടക
മനഷ്യരാൽ സ്വന്തുപദ്ധതി പ്രവര്ത്തിക്കുന്നുട്ട
പ്രാതൃതപഭാത്മകരും ആകുന്ന എന്നും സ്വാധീക്ക അബല്യ
കുഞ്ഞുമാരിൽ മരറരാൽ ഗ്രവത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടില്ലാത്ത
പഭാത്മരതെ ജനിപ്പിക്കുന്ന എന്ന അത്മതതിൽ മനഷ്യരും
ഒന്നും ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിവില്ലെന്നും നാം ഓഫൈസ്റ്റോവ്

ശ്രമാകന്ന. വിശ്വഷിച്ചു് മനഷ്യർ പ്രാതിപദാത്മ അദ്ദേഹം സ്വന്തപദ്ധതാതി നനിച്ചു ചേക്കുയോ വേർ തിരികുയോ ചെയ്യുന്നതു് പ്രാതിപദാത്മജ്ഞം എന്ന തീരുമാനിൽ ഒന്നാശ്രൂഷിച്ച ശക്തിക്കാണാക്കന്ന എന്നും നാം ഓമ്മിക്കാനുള്ളിട്ടുണ്ടാകന്ന.

പ്രതിയുടെ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നായ മനഷ്യൻ ഇതരപദാത്മജ്ഞം ഉള്ള ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിവിശ്വഷം കൊണ്ടു് സകല തുതിമപദാത്മജ്ഞം വാസ്തുവത്തിൽ ഉണ്ടാകന്ന.

ഒരു ചെട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്ന നാം പറയുന്ന. പല കക്കലൈ ചേര്ത്തു് ആൺവിച്ചു എന്ന മാത്രമേ നാം ഉണ്ടു ശ്രീക്കുന്നുള്ളു. എക്കിൽ ഈ പറയുന്നതു ശരിതന്നെ ആകന്ന. എന്നാൽ പലകയ്ക്കുള്ളിട്ടു തടിച്ചും ആൺക്കുണ്ടും പ്രാതിപദാത്മജ്ഞാകന്ന. സപ്രാണം മുതലായ ലോധങ്ങൾ, മണൽ, സോമാ, പത്രരാഗം ഇങ്ങനെ ഉള്ള പ്രാതിപദാത്മജ്ഞം ഉള്ളിട്ടു ചേര്ത്തു പലവിധ തത്തിൽ സ്വന്തപദ്ധത്താന്തിനാൽ നാം ഘടികാരത്താൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന. ആട്ടിന്റോമം ആളുകന്ന പ്രാതിപദാത്മ തത്തക്കാണ്ടു് ഉംകുപ്പാരാത്രേയും പത്രതിനേരാ പട്ടാ ആകന്ന പ്രാതിപദാത്മതത്തക്കാണ്ടു് ടുറംകുപ്പാര തത്തേയും നാം ഉണ്ടാക്കുന്ന. എന്ന മാത്രമല്ല, ഈ പദാത്മജ്ഞം ഉണ്ടാക്കുന്ന മനഷ്യർക്കുടെ പ്രാതിപദാത്മജ്ഞം ഉണ്ടാകന്ന.

ആശാരി, തച്ചൻ, ചെമ്മാൻ മുതലായ സകല കരകൗശലങ്ങാണു് മനഷ്യർപ്പയോഗപദ്ധതിവാൻ തക്ക വണ്ണം പ്രാതിപദാത്മജ്ഞം ഉള്ളിട്ടു ചേര്ത്തു ഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു് പ്രതിയിൽ ഉള്ള കാര്യക്കാരണങ്ങളിലൂടെ

ർഹ

മാപയേറ്റം ടാറോ പ്രാതിപദാത്മത്തിൻ്റെ തുണ്ട് ശക്തിക്കൈയും വേണ്ടിയുള്ളപൊലെ ഗ്രാഫിച്ചിട്ടുള്ള വരാ കണ്ണ.

തടിയുടെ ഗ്രന്ഥശക്തിക്കൈ കുറവെച്ചുകൂടിയം അറി ഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അനുഭാവികൾ⁹ ഒരു ക്ഷേസര ‘ഉണ്ടാക്കാൻ’ സാധിക്കുകയില്ല. ചുട്ടപഴച്ചപ്പിച്ചാൽ മുട്ടവാകയും എഴു പ്രതിഞ്ചി ഭാഷപ്പെട്ടവാൻ വഴിയുള്ള ക്രമവും ചെയ്യുന്നതു് ഇങ്ങവിശ്വാസരു ഒരു ഗ്രന്ഥമാജനനം¹⁰ അറിവിന്തിട്ടില്ലാത്ത കൊല്ലൻ¹¹ ലാടം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. കാബൾ ചെളിയുടെ അംഗങ്ക ഗ്രന്ഥങ്ങളു അറിവിന്തിരിക്കേണ്ടതാ കണ്ണ. ഈ തുല്യതയിനു മാർക്കവം, പ്രവാനത എന്നുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും സാധാരണമായ ചുട്ട് അതിനെ ഉം കണ്ണ എന്നം ഈ തുല്യവുലക്കാരൻ അറിവിന്തിട്ടില്ലെല്ലക്കിൽ അവന്നു് വേലാബച്ചയു്വാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

അതിനും എല്ലാത്താഴിലുകളും പ്രതീതിയിൽ ഉള്ള കാഞ്ഞകാരണങ്ങളുടെ അംഗങ്ങൾതെ വ്യാഖ്യാപ്പി കണ്ണ. താഴിലുകളുടെ അഭിപ്രായി പ്രാതിപദാത്മ ഔദ്യോഗിക ശൈലി ഗ്രന്ഥശക്തികളുടെ അംഗങ്ങൾതെയും ഗ്രന്ഥശക്തിക്കൈയും കാഞ്ഞകാരണസംബന്ധത്തെയും ഉപയോഗപ്പെട്ടതാനുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തെയും അതുനുയിച്ചിരി കണ്ണ.

9. പ്രതീതിയിൽ ഉള്ള അംഗങ്ക പദാത്മങ്ങളും കാഞ്ഞകാരണങ്ങളുടെ മാലകളും നമ്മൾ¹² ഗ്രാഫാവിഷയങ്ങളാക്കണില്ല.

പ്രാതിപദാത്മങ്ങളിൽ, നാം ഈപ്പോൾ കണ്ണതു പോലെ, നമ്മൾ¹³ ഗ്രാഫാവുന്നതും ഉപയോഗപ്പെട്ടതാവുന്നതും അതു ചില പദാത്മങ്ങൾ ഉണ്ട്.

എന്നാൽ പ്രതിയിൽ ഉള്ളതിൽ ഏററവും വലതായ
പാഠമുണ്ടാക്കി. അവബു സംബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കാർക്കാര
ണങ്ങളുടെ മാലകളും നമ്മുടെ ഗുഹാക്കത്തിൽ ചേർവ്വിലും
യങ്ങളായി ഒരിക്കലും തീരുന്നില്ല. സുസ്ഥിർ ഉഭിക്കയും
അസ്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ചന്ദ്രം നക്ഷത്രങ്ങളും ആകാ
ശത്രിൽ കുടുംബം ചരിക്കുന്നു. കാറിടങ്ങളിൽക്കാലവും
കൊടുക്കാറുള്ള കാലവും ശീതവും ഉള്ളവും മാറി
മാറി വരുന്നു. കാറു അവുവാദമായ വേഗതോടെ
അടിക്കയും അടങ്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ അസ്വാഖിച്ച്
സമുദ്രം ക്ഷീഡിക്കയും ശാന്തമാക്കും ചെയ്യുന്നു. പ്രതി
തിയിൽ ഉള്ള വലതായ ടാറോ സംഭവങ്ങളുടെ ഫലം
ഡഗതിയിൽ നമ്മുടെ അധികാരത്തെ അപ്പാപോലും
ചെലുത്താൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ അനേകം ചെടി
കളും ജന്മക്കൂട്ടും ഉണ്ടാക്കും നാലിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
വലിയ കൊടുക്കാറുകൾ മുഴുവൻ ഒരു ഭാഗത്തെ നാലി
പ്പിക്കുന്നു. മുകുവഞ്ചല മരറാഞ്ഞാഗത്തെ ധനംനി
ക്കുന്നു. അശാപാവ്തങ്ങളുടെ ഉൽക്കമ്പങ്ങൾ ഇനിബോധി
ഭാഗത്തെ ശ്രദ്ധാലുമാക്കുന്നു. വെളിൽ, മഴ മുതലാ
യതിന്റെ സ്വഭാവം ഒരു സ്ഥലത്തു് ചെറുശപ്പെട്ടു
തേരും സുഭിക്ഷിതരും തുകനു. ഓർലമായ അനാ
വ്യജി മരറാഞ്ഞ സ്ഥലത്തു് സാങ്കുചിക്കരോഗത്തെയും
ക്ഷാമതെയും കടത്തിവിടുന്നു. ഇന്ന് വിധമുള്ള സന്ദർഭ
ങ്ങളിലെല്ലാം മണംപുരം തന്നെ അധികാരത്തെ നേരം
പ്രയോഗിച്ചു് ഒരു പ്രചവും വെള്ളാൻ കഴിയുന്നില്ല.
മുഖനായിരിക്കുന്ന കാലം മുഴുവനം അവൻ പ്രതി
യുടെ മഹാശക്തികൾക്കു അധിനന്നായിത്തീരുന്നു.

ഡി. പുത്തിയുടെ ഗതി, ഒന്നം അകാരണമായി സംഭവിക്കുന്നില്ല, യദിയും ഒന്നം ഒന്നില്ല.

മനഷ്യർ പ്രതിയെ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ പരിക്കാൻ
തുടങ്ങിയതിന്റെ ഫലം നന്നാമത്രും അവർ ധരിച്ചതും
എന്തെന്നാൽ, ചിത്രസംഭവങ്ങൾ ഒരു നിയമത്തെ അംഗസ്ഥിക്കാൻ എന്നും വില കാരണങ്ങൾ എല്ലാജ്ഞാഫും
ഒരേ കാര്യക്രമങ്ങൾ എന്നും അക്കാദിക്കാർ. സുമ്മാർ ദിവസം പ്രതിവർഷിച്ചും ഒരു കാലാവധിയിൽ അതുകൊണ്ട്
ഉഭിക്കയും മററായ ഭാഗത്തും അന്തുമിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
ചെറുവർഗ്ഗ വുലിക്കുയ്യും ഒരേ കുറച്ചതിലും കൂപ്പുമാ
കാലത്തിലും ഉണ്ടാക്കാൻ. ചില നക്ഷത്രങ്ങൾ വരിക്ക
ലും അന്തുമിക്കനിലും. ഔദ്യോഗിക സാമാന്യത്വായ ഒരു
കുമം ഉണ്ടും. ചെത്തിലും എല്ലാജ്ഞാഫും കീഴുപ്പോടും ഒഴു
കുന്ന. തീ എല്ലാജ്ഞാഫും ജ്യോതിക്കന്ന. ചെടികൾ വി
ത്തിൽനിന്നും കിളിച്ചു വള്ളുകയും സജാതീയങ്ങളുായ
മററ ചെടിക്കുള്ള ഉണ്ടാക്കുന്ന വിത്തുകളും നൽകുകയും
ചെയ്യുന്നു. വള്ളരു വള്ളരു കാലമായി ഒരേ കുമമുണ്ട്
രിച്ചും ജ്യോതി ജന്മിക്കുയും വള്ളുകയും ഉപചാരിക്കു
കയും ചാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ പ്രതിക്കണ്ണു
ഒരു ഗതി ഉണ്ടാക്കാം പദാർത്ഥങ്ങളുടെ കാര്യക്കാരണ
സംബന്ധത്തിനും ഒരു ന്യായിത്ത ഉണ്ടാക്കാം ഉള്ള വി
ചാരം മുറയ്ക്കുമന്ത്രങ്ങൾ മനസ്സിൽ കടക്കും. ഇത്
കുമം തെരാവാതെ നടക്കുന്നിടത്രേണും പദാർത്ഥങ്ങൾ
കുമും ഉപചാരതും ഉണ്ടാക്കുന്ന വിചാരിച്ചും ഉപചാ
രിക്കാൻ പാടില്ലാതെ പദാർത്ഥങ്ങൾ യന്ത്രണയായോ അ
കാരണമായോ ഉണ്ടായി എന്നും പറയുപ്പെട്ടിരുന്നു.

എന്നാൽ പ്രതിതിശ്വാസ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ പരിക്കാനു
ം ഇല്ല ഗതിചെയ്യുന്ന അധികം ഉഭാമരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു
വും പിപ്പിക്കന്ന എന്നും കാണപ്പെട്ടു. കുമം ഇല്ലെന്നു
നോന്നീടുണ്ടും സംഗതിക്കുള്ള സ്ഥാപനമായി അനിയറ്റം

പാടില്ലാരാതു തന്നെ ആകന്ന എന്നും സാധിക്കപ്പെട്ട്. അതിനാൽ യദ്യമുണ്ടായി എത്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുന്ന എന്നോ കാരണം കുടാതെ ഒരു കാൽം വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന എന്നോ വിശ്രദിക്കുന്നവർ ഇപ്പോൾ വളരെ പേരും ഇല്ല. ഒരു കാൽം യദ്യമുണ്ടായി സംഭവിക്കുന്ന എന്നും നാം പറയുന്നുകിൽ ആ കാൽം, അല്ല കാരം സംഭവിക്കുന്നതിലും കാരണം എന്നെന്നും നാഡു കരിയാൻ പാടില്ല എന്ന മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു് പറയുന്നതിനു തുല്യമായി എല്ലാവരും നാമത്തിക്കുന്നു. യദ്യമുണ്ടായാൽ അഞ്ചാനത്തിന്റെ പദ്ധതിയായ മാകന്നു.

ഈ ക്ഷേമത്തിൽ നോൻ ജന്മലിൽ കുടെ വെള്ളിച്ചി ലേക്കു് നോക്കുന്നവാം മഴ പെറ്റുകയും കാരഡു് കുങ്കുമാടാടുകയും മരങ്ങളുടെ കൊന്തുകൾ ആയതേരു ടെ ആട്ടി ഉലയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒരു മരംപുറൻ രക്ഷയ്ക്കായി വന്നിരുന്നു എന്ന വരാം. കുട്ടത്തു കുങ്കുമാടാടു ആട്ടിക്കുന്നതായാൽ പക്ഷേ ഒരു കൊന്തു് ടെന്തു് മരംപുറൻ ദേഹത്തിൽ വീണു് കറിനമായി പത്രക്കുകൾ പററിയേക്കാം. ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ അതു് ഒരു 'യദ്യപ്പൂസംഭവം' എന്ന പറയുന്നും. ആ മരംപുറൻ 'യദ്യപ്പൂക്കായി' വെള്ളിച്ചിൽ ഇരഞ്ഞിയെന്നും അപ്പോൾ രക്ഷയ്ക്കായിട്ടു ഇങ്ങനുതു് 'യാദ്യമുഖികമായി' മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ആയിരുന്ന എന്നും അതിനാൽ ഇരു 'യദ്യപ്പൂസംഭവം' ഉണ്ടായി എന്നും അഛാറം പക്ഷേ പറയുമാതാരിക്കാം. എന്നാൽ ഇരു സംഗതിയിൽ യദ്യപ്പൂക്കാണും അക്കാരണമായെന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കൊടുക്കാരഡു് ശ്രദ്ധനമണ്ഡലത്തിൽ പക്ഷേ വളരെ വളരെ കുറെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കുടംബങ്ങളുടെ കാൽംമാകന്നു. കാരഡു് തന്മാരക്കി

ବୋଗରୁଙ୍କ କାରିଗରି ଶକ୍ତି ପ୍ରବତ୍ତିକଣ୍ଠାତିନାଳୁ
ବୋରୋ ହୁଲାଯୁଂ ହୁଇକଣ୍ଠ. କୋଣ୍ଟୁ କଟିଯୁଣାତୁ” ଅର
ତିଲେରି ବେଳାଯୁଂ କାରିଗରି ଶକ୍ତିଯୁଂ ତମିଙ୍କ ଉତ୍ତି
ଅରନରାଂକୋଣାକଣ. ଅନ୍ତରୁ” ମନୁଷ୍ୱରେଳି ଦେହତିରେ
ବିଭାଗାତୁ” ପ୍ରତିତିଯିଲୁଛି ନିଯମିତକୌଣସି ମରଦ କାର
ଣାକୁଣ୍ଡର ପ୍ରବତ୍ତିରୁଥାର ଅନୁକଣ. ଆଉ ମନୁଷ୍ୱରେଳି
ପୁରୁଷାକଣ କାନ୍ତୁ ତିଲେରି କାରଣମୁକ୍ତ ମରତି
ଲେରି ଚୁବଟିରୁ ଉତ୍ତି ସମିତିଯାକଣ କାନ୍ତୁ ତିଲେରି
କାରଣମୁକ୍ତ କାରଣକାନ୍ତୁ କାରଣକାନ୍ତୁ କାରଣକାନ୍ତୁ
ଚକ୍ରଲାଯିତ ମରତିଲେରି ଚୁବଟିରୁ ମନୁଷ୍ୱରେଳି ସମି
ତି ରତ୍ନବିଲତେତ କଣ୍ଠୀ ଅନୁକଣ. ଏହାତୁ ମନୁଷ୍ୱରେଳେ
ଦେହତିରେ ମରତିଲେରି କୋଣ୍ଟୁ” ବିଭାଗ ହିନ୍ଦ୍ୟାକିଯ
କାରଣକାନ୍ତୁ କାରଣକାନ୍ତୁ କାରଣକାନ୍ତୁ କାରଣକାନ୍ତୁ କାରଣକାନ୍ତୁ
ମାଲବେ ଅଭିବ୍ରତ୍ତରୁଙ୍କ ବାନ୍ଧୁତବେ ଅବରି ଜୁଵାଳ ନମ୍ବରୁ
ବୁଲିଗୁମାତର୍ମୁଂ ପୋରାତତରୁ କୋଣ୍ଟୁ” ନାଂ ଆଉ ସାପେ
ବେଳାର ଯତେ ହୃଦୟାଶଂକବେମନୁ” ପରାଯନ.

ମୁ. ଉଦୟବନ୍ଦ ବି. ଏ.

കാളിഭാസൻ

—*—

എല്ലാവരും യശസ്സിനെ ആരുഹിച്ചതെന്ന് ആശിരിക്കാം കാവുരവന്നും ഉദ്ദോഗിക്കേണ്ടതു്. എങ്കിലും അനപലപനിഷത്വാശ ഗ്രന്ഥിന്മേൽക്കാണ്ടു് സാഹൃദയ നാട്ക് എഴുംഗമാക്കിതോ് സ്ത്രീ കാലകുമതതാൽ സമ്മാ സിയായ പ്രതിജ്ഞായ പ്രാപിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു കൂതി യുടെ കത്താവിക്കുന്നു കവിക്കണ്ണപുത്രിപുരം മാതൃമേ സർമ്മാ സഹായായി വേദിക്കു. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു കൂതി യായ ശാക്കൈളനാടകത്തിക്കുന്നു കത്താവായ കാളിഭാസ കുന്നു പേരു് എന്തീടിപ്പൂത്ത ദേശം എത്തൽക്കാലത്തിൽ ഒന്നാംതെന്ന് ഭ്രംബാധിക്രമിക്കു ഇല്ല. അദ്ദേഹത്തിനെ അംതിശയിക്കേണ്ട ഒരു കവി ഇല്ലെന്ന് സഹൃദയനാർ എന്നുകക്കേണ്ടുന്ന സമ്മതിക്കേണ്ടതാണ്. ശ്രീമർഖൻ, വെള്ളതി, മായൻ മുതലായ മഹാകവികളുടെ ഒചിഭേദ താൽ പ്രത്യേകം പക്ഷപാതികളായ വിദ്യാന്മാർ ചില ലരിശ്ലൂനില്ല. എന്നാൽ അതുപോലെ അവരുടെ കൂതികളെ എല്ലാം വ്യത്രാസംകുടാതെ അഭിനഘക്കേണ്ട തിൽ സംശയക്കേണ്ടവരായ നല്ല വൃദ്ധന്മാരം ചീലയ സാധാരിക്കും. പങ്കു കാളിഭാസക്കുന്നു വാക്കിനുള്ള അക്കാത്മകമായ മാധ്യമുള്ളതെ ആസപദിച്ചു രസിക്കാത്തവരം അതിനുള്ള അസാധാരണ സാരസ്വതത്തെറിച്ചു് അല്ലെങ്കിലും വിസംവദക്കേണ്ടവരം ആശി ഇതു ദേശത്തിലും അത്രക്കുറക്കുള്ളായ ദേശാന്തരങ്ങളിലും അഭിജ്ഞരും അഭിജ്ഞരും ആശാംതെന്നു ഉണ്ടായിരിക്കുയില്ല.

സംസ്കൃതകാഷയിൽ സാധിത്രത്തിന് കുമ്മൻ ഉച്ചൽ. പരി പരിജ്ഞാരം വർലിച്ചവന്ന് ആത്തതു പറ മകാജ്ജും പ്രാപിച്ചു് നശിച്ചു് ഇപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷി വെച്ചിരിക്കുന്നതു് കാളിഭാസത്തികളിലുണ്ടായെങ്കിലു് അനുഭവേക്കവേല്ലുകുന്ന. അതിൽ അവ്വചീനമാ രായ കവികൾ (പ്രാചീനമാരിലു് വിലക്കണ്ണായിൽ നിരിക്കാം) ശമ്പുക്കാട്ടുകൾക്കും അത്മദാരുകൾക്കും അടുന്നക വിധങ്ങളായ വൈപത്രുങ്ഗങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും ഒരു സമ്പ്രദായഭേദത്തെ വരുത്തുകയും വളരെ പുഞ്ചിയുണ്ടാ ക്കും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുത്തിനു സംശയമില്ല. എങ്കിലും അത്താഴക്കും കേവലം പരിശോകാരത്തേപന തന്നെ ഗണിക്കുപ്പാവുന്നതാണോ എന്ന വളരെ ശക്കിക്കേ ണിയിരിക്കുന്നു. വേദങ്ങളിലെ റിതിക്കിൽനിന്നു പുരാ ണങ്ങളിലെ റിതിക്കശം പുരാണങ്ങളിലെ റിതിക്കിൽനിന്നു കാളിഭാസത്തികളിലെ റിതിക്കശം ഏക്കുന്ന പരിജ്ഞാരം ഉത്തരോത്തരം സ്വജ്ഞാഭി കാണപ്പെട്ടുനോ അതു പോലെതന്നെ കാളിഭാസത്തികളിലെ റിതിക്കിൽ നിന്നും ശ്രീമഹർജ്ജാബി തുതികളിലെ റിതിക്കശ നാം കാണുന്ന ഭേദത്തെ പരിശോകാരമെന്ന തീർച്ചപ്പെട്ടതാണ് പാട്ടിളിത്താണോ? കാളിഭാസൻ 'രാലുവംഗാ'ഭി കാവുന്ന മംണത്തിൽ ഉദ്ദോഗിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം 'മനസഃ കവി യശസ്പൂത്മി' എന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ വാക്കാളുടെനു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടിള്ളതുപോലെ കവിക്കൾക്കുണ്ടു് സംഖ്യാത്മകമായി തന്നാൽ വിവക്ഷിതമായ വിഷയത്തെ ലളിതമായും, സരസമായും, ലൈറ്റകിക വ്യവഹാരരീതിയെ അനുസരിച്ചു് എഴുന്നും പാടവും പാടവും മാത്രമല്ലാതെ തന്റെ പാടവും

४५

என வெறுள்ளமென்று விவாரம் அரசுடையதின்னால் யின்னிலெழுமென்று அரசுடையதின்றி ஒத்திக்கூடிய ரூபவரை பிக்குலிலே ஏற்ற மொத்தம் கொகியாலும் ஸ்ரீமத்துமாயி அரியாவுடன்தான்'. அதுபோலெதென் 'கெஷ்யம்', 'மாலம்', கிராதாஜ்ஞானீயம் முதலாக காவுக்காலிலே ஏற்ற மொத்தம் கொகியாலும் அவர்கள் குற்றாக்கணாக்கு' என வாட்டுவகுமதை விவரிக்கள்ளும் உத்திரவுத்தகையும் தகைதிடை கவிதாவாகும் தெர புகாஸிப்பிக்கள்மென்று விவாரம் எனதென் யான முன்பிடிக்கினிச்சுதென்ற நிர்விவாபமாயி புதுக்கீடு விக்கண்டான்'. அவற்கு விவக்கிதமாய விஷயத்து தகைங்கூடு ஶஸ்திலும் அத்தாதிலும் கல்லிக்கால் கஷியுடைய வெவித்ருதை புதுக்கீப்பிக்க என்றின்' என உபாஷமாயிடுமாறுமே காதியின்று ஏன் விசாரிக்கென்கியாரிக்கன்.

ହତରକ ବିତ୍ତିକ ଲୋକଙ୍କାଳି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଠିଥିଲୁଣ୍ଡିଲୁଣ୍ଡି
ଛାନ୍ଦା ଅନ୍ତର୍ଗତ କାହାଙ୍କାଳି କାହାଙ୍କାଳି କାହାଙ୍କାଳି କାହାଙ୍କାଳି
ଅନୁତ୍ରିମହାଯ ରାମାନୀଯକଂ କେବାଣଟିଂ ସପାଭାବିକରଣ
ପଞ୍ଜୀକେବାଣଟିଂ କମାମାଯୁତ୍ତିଂ କେବାଣଟିଂ ସଙ୍ଗରୁତ୍ତିଂ ସଙ୍ଗରୁତ୍ତିଂ
କେବାଣଟିଂ ଫ୍ରେଶ୍‌ତମମାତ୍ର ଶାକଗରୁତ୍ତିଂ ଲାକତତିତ ମୁଖର
କଂ ଅରିଯ ପ୍ରେଟିକ୍‌ତତ୍ତ୍ଵରୁତ୍ତିଂ ନାନାଭେଶୀଯନାରାୟ ସକଳ
ପଣୟିତମାରାଲୁ ସବିନ୍ଦ୍ୟରୁ ଅନ୍ତର୍ଗତିକାପ୍ରେଟିକ୍‌ତତ୍ତ୍ଵରୁ
ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଅନୁକାଳ. ଜମ୍ନିଭିତରେ ମହାକବିଯାକ ଗୀମିର୍ଜୁ
ଏ ସ୍ଵପ୍ନିଲମାଯ କୈ ପଢ଼ିତିଲେ ତାପ୍ତିତ ତତ୍ତ୍ଵରୁ
ହୁବିଟ ଏହିତାକାଳ. “ସଂବନ୍ଧରାରଂଭତିଲେ ପୁଣ୍ୟକାଳ
ତତ୍ତ୍ଵରୁ ସଂବନ୍ଧରାବସାନତିଲେ ମଲକାଳତତ୍ତ୍ଵରୁ ଅନୁତମାବି
ନ ମୋହରେତରେଯି ଅନୁଗତପାରବ୍ୟରେତରେଯି ନିର୍ମଳତି
ଦେଇ ଏହିତାକାଳ. ଜମ୍ନିପ୍ରିକିଷନକାଳୀ ସକଳରୁ

ಹ್ರಗ್ಗವೇಣ, ಭ್ರಾಹ್ಮಾಕವುಂ ಸ ಪರಿಷ್ಪ್ರಾಕವುಂ ಕ್ರಿಯಂ
ಹಿ ನಾಹತತಿಂತ ಹೋಜಿಪ್ಪಿಕಾಪ್ನುಟನಮಹಿತ್ ‘ಶಾಹ
ನೈತ್ಯಂ’ ಹ್ರಗ್ಗ ಪರಿತತಾಯ ಮತಿ; ಅಂತಿಯ ಏಷ್ಟಾಂ ಅ
ನರೀವಿಶ್ವಿರಿಕಿಣಂ.”

“ಹವಿತಾ ಕಾಳಿಭಾಸಸ್ಯ ತತ್ ರಾಹತತ್ತಾಂ ಮತಂ
ರಾಹತತ್ತಾಂ ಚತ್ರಫೋಹಣ್ಯತ್ ಶ್ರೋಹಿಷತ್ತಾಂ”

ಹ್ರಗ್ಗ “ಹಿ ಪ್ರಸಿಲಭ್ರೋಹಂ ಉಣಿ”. ಕಾಳಿಭಾಸಗಳಿಗೆ
ಅಸಾಯಾರಣ ಕವಿತಪರತಹಣರಿತ್ಯಂ” ಹ್ರಗ್ಗತ್ವೇಷತಿಲೆ
ಪ್ರಾಚೀನಕವಿಹಿತ್ಯಂ ಎತ್ತ ಪೇರ್ ಶ್ರೋಹಿತ್ಯಿಂಬಣೆಗೆ
ಇತಿತಿಂ “ಅವಯಿತಿಲ್ಲ.

“ಪುರಾ ಕವಿಗಾಂ ಗಣಣಾ ಪ್ರಸಂಗೆ
ಕಾಳಿಭಿಹಿತ್ಯಿತಹಾಳಿಭಾಸಾ
ಅಂಭ್ರಾಪಿ ತಾಂತ್ರಾಪಿ ಕವೇರಣಾವಾ-
ಭಾಮಿಹಿ ಸಾಹ್ಮಕಣಾಮಣಯಾ.”

ಹ್ರಗ್ಗ “ಹಿ ಶ್ರೋಹಂ ಕೆತ್ತಿತ್ತಣಿ”.

ಮಹಾಕವಿರಾಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ—

“ನಿಂದ್ರಾಂ ನ ವಾ ಕಸ್ಯ ಕಾಳಿಭಾಸಸ್ಯ ಸ್ಮರತಿಷ್ಣ
ಪ್ರೀತಿರಿಂಹಣುರಣಾರ್ಥಾಂ ಮಣವೀಷಪಿವ ಜಾಯತೆ.”

ಪ್ರಸಿಲಗಾಯ ಶರಾವರ್ಖಲಾಗಾವಾಂತ್ರಣ—

“ಸಾತ್ತವಾಂಹೃತಹಣುವಿಲಾಸಿಗೀಕಣ್ಯಾತಣಿತಪ್ರಾಯೆ
ಗಿಹಣಾಸಮಣೆಪಿ ದ್ವಿತೀಯವಿಲು ಕಾಳಿಭಾಸೇಹಣಿ.”

ಪ್ರಸಣರಾಘವತಹಿತ್ ಜಯಡವಣ—

“ಯಸ್ಯಾಂಭೋರಹಿಹಾಗಿಹಾ ಕಣಿಷ್ಟಾರೊ ಮಣಿರೋ
ಭಾಣುಂ ಹಾಸಾ ಹವಿಹಲನ್ನಾ ಕಾಳಿಭಾಸುಂವಿಲಾಸಾ:
ಹಾಂತ್ರಾ ಹಾಂತ್ರಾ ರ್ಭಾಧಯವಣತಿಃ ಪಣವಬಣಾಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ:
ಹಣಣಾಂ ಎಣಣಾ ಕುಮಾ ಹವಿತಾಹಾಮಿಗೀಂಹಣತ್ತಾಹಾಯ.”

ಅರಲಾಂಧ್ರಾಣ್ಯಾರ್ ವ್ಯಾಣಿ ಯಂತ್ರಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹ್ರಗ್ಗ ಯ್ಯಾತ್ ರಾ
ಪ್ರಾಪಣಣಿತಣ ಕಾಳಿಭಾಸಗಣಹಣರಿತ್ಯಿಪ್ರಕಾರಂ ಹ್ರಾಷತಿ

യിരിക്കുന്നു: “പ്രസിദ്ധ ശാക്തമൂർത്തിവാദ കാളിഭാസൻ ഗ്രംഗാരരസംത്രപ്പം പ്രതിപാദിക്ഷണത്തിൽ അംഗ്രീതിയന്നാധ ഒരു ഉഹാകവിജാക്കുന്നു. അംഗ്രേഘം വർജ്ജിലും, മൊറേസ് ഇവരുടെ സമാനകാലീനന്മാരുമായി തുല്യമാക്കുന്നതിലും മാർഗ്ഗവിശേഷവും കല്പനാശകതിയുടെ പദ്ധതിയും കൊണ്ട് അംഗ്രേഘത്തിനു സകല ജാതികളിലുമുള്ള കവികളുടെ ഇടയിൽ ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.”

എന്നാൽ ഈതു പ്രവർത്തനാധ ഒരു മഹാകവിയുടെ ചരിത്രത്തെക്കണ്ടിച്ചു് നാളുകൾ പ്രാജ്ഞനികമായ ഒരും ഇല്ലാത്തതും എത്ര ശ്രോചനിച്ചാധ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു! അംഗ്രേഘത്തിന്റെ സമാനകാലീനമാരായ വിഭ്രാം നാരിൽ ഓരാക്കൾക്കും ബാസപലിനും ജാണ്ടിസണ്ടറും ചരിത്രം എഴുതണമെന്നു തോന്തിച്ചതുപോലെ, കാളിഭാസണ്ടറും ഒരു ചരിത്രവും എഴുതണമെന്നു തോന്തരകയും ബാസപലും ജാണ്ടിസണും നാളുകൾ എങ്ങനെന്നും പ്രശ്നക്കുകിയും തന്നിരിക്കുന്നു അതുപോലെ കാളിഭാസണെക്കണ്ടിച്ചുള്ള സകല വിവരങ്ങളും സവിസ്തരായി അഡാർഡ് എഴുതി നമ്മുണ്ടായിരിക്കുന്നു ചെയ്തുനേരുക്കിയും എത്ര നന്നായിരുന്നു. കാളിഭാസമഹാകവി എത്ര ദിക്കിൽ ജനിച്ചു എന്നും, അംഗ്രേഘത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ എത്ര സ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്നു എന്നും, അംഗ്രേഘത്തിന്റെ വിഭ്രാം ഭ്രാംം എങ്കിനെങ്ങല്ലാമായിരുന്നു എന്നും, അംഗ്രേഘം കാലക്കേപം ചെയ്തുവന്നതും എത്ര വിധത്തിലായിരുന്നു എന്നും, അംഗ്രേഘത്തിനും ആരോടെപ്പോം സമഖ്യാദായിരുന്നു എന്നും, അംഗ്രേഘം വിവരങ്ങംചെയ്യുന്ന ഒരു ഗമ്പമുണ്ടായിരുന്നു അതിനെ സകല വിഭാഗങ്ങായും എത്ര ഉണ്ടായാൽത്തുടങ്കി വായിക്കുമാ

യിരുന്നു! എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്രൂഡായതിൽ
എഴുതപ്പെട്ട വരിതു, ഇല്ലെങ്കിലും കാളിപാസനെക്കു
റിച്ച് ഇരുഷലേമ്പയറ്റോടുകൂടിയ അനേകവിധങ്ങളായ
ഹൈതിയ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയുടെ പ്രാഥമ്യത്തെക്കു
റിച്ച് സന്ദേശമിക്കുണ്ടിരിക്കുന്നു. എക്കിലും അവയിൽ
നിന്ന് ചില സംഗതികളും ഇവിടെ സംക്ഷപമായി
പ്രസ്താവിക്കാം.

ങ്ങ വിഭാഗിയായ കൂർ തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനായി പിതാവിനാൽ ക്ഷമിച്ച വഞ്ഞത്തപ്പെട്ട സുകല വിഭാഗം എന്നും വാദാതിൽ തോല്പിച്ചതിനാൽ ലജ്ജിത്തന്മാരായി പിന്നീട് ആരും വരാതായതിന്റെ ശേഷം പിതാവു് ഇന്നി വാദപരീക്ഷ കൂടാതെതന്നെ യോഗ്യമാക്കാക്കില്ലോ എത്തിരെ കൊടുക്കണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചിട്ടു് പിന്നെങ്ങും ആളും ആശ്രി. എന്നാൽ യോഗ്യ മാർ ഒരു തത്ത്വം ഘുബ്പപരിഭ്രംബം നിമിത്തം ചെല്ലാതിരുന്നതിനാൽ മുതമാർ വിഷമിച്ചു് ഇന്നി ഒരു മുഖ്യമന്ത്രത്തെ നേരു കൊണ്ടുപോകണമെന്നും വെച്ചു നോക്കിനടക്കം ദ്രോഹം ഒരു സുഭഗാകൃതിയായ ഉഷ്ണപ്രാലൻ (അംജപാലൻ എന്നും കേരളവിഭൂണ്ടു്) തന്റെ ഒട്ടകത്തിനു തീറിറി ക്ഷാമി വുക്കിരതിൽ കയറി താൻ നീന്തിക്കുന്ന ശാവളുടെ മുലബത്തെതാനാണ് വെക്കുന്നതു കണ്ടു് അവനെ മുഖ്യമന്ത്രാളി നിശ്ചയിച്ചു് നല്ല വസ്തുവും ധരിപ്പിച്ചു് എന്നും സംസാരിക്കുന്നതെന്നും പരഞ്ഞാട്ടിച്ചു് കുടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. വിവാഹമന്നും പഠിക്കാൻ മുഖ്യിൽ കൈട്ടിയിരുന്ന തിരുപ്പീലയയിൽ രാവണാന്റെ ചിത്രത്തെ കണ്ടു് ആ മുഖം ‘അംജോഡോഭനാ രാഭനാ’ എന്ന പരഞ്ഞപ്പോരം അപശമഖം മെന്നും ആ മുൻ ആദ്ദേശപരിക്കൈയും അവക്കുടിയും മണിക്കൂടിയിൽ വിഭാഗമാർ,

“കുംകെൻ്റ്ണീ കോരോസ്തി വിശീഷണ
രാഷ്ട്രപാലനാം കലാപ്രേജ്ഞാ രാഭഗോ എനവ രാവണഃ”

എന്ന സമാധാനം പറഞ്ഞു് അതിനു സാധുതപ്പേം സാധിക്കും ചെയ്യു.

വിവാഹാനന്തരം ശമനഗ്രഹംത്തിൽ ചെന്നു് ‘ഒന്നു
മകമാഗന്നു മുമ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത’ ആ വിരസൻ മുള്ളാ
ശനജന്മമായ സൈന്യിത്രുംകൊണ്ടു് ഉടനെ ഗാധനി
അദേ പ്രാപിച്ചു് സ്പർശത്തിൽ ‘ഉള്ളാ ഉള്ളാ! ഉണ്ടാ
ഉണ്ടാ!’ എന്നിങ്ങനെ ബഹുംഖാം വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു് ഒക്കെ
ടിച്ചു് സമീപത്തിനു വാഴും ദായ വധു അന്നും തു
പ്പോരം ചില വിഭാഗങ്ങൾ അവക്കുറ പരമാത്മരെ
അവളേണ്ട പറഞ്ഞു. ഈ പ്രത്യുത്തിൽ ചേന്നു്

“ഉണ്ണപ്പുവതിഷ്ഠംവാരംവാ
താസ്യഭത്താ വിഷ്പുവനിതംബാ.”

എന്ന ഫ്രോകം കേട്ടിട്ടണ്ടു്. (ഭാം താംബുലദാനം
ചെയ്യുപ്പോരു സപാഡോൻമുഖനായ ആ അജപാലൻ
തന്നെ മുഖത്തിൽ ആട്ടകൾ വിശ്വാവം.സഞ്ജനം ചെ
യ്യുന്ന എന്നാളു വിചാരത്തോട്ടുകൂടി ‘മു മു’ എന്ന
നിശ്ചീവനം ചെയ്തു എന്നും ഒരു പ്രധാനം ഉണ്ടു്) എതാ
യാലും അനക്ഷിരകക്ഷിയായ ഭന്താവിനെ ആ ചുറ്റി
തിരസുകരിച്ചതിന്നു ശേഷം അശാരം നാവിഞ്ഞ
നായി ഭദ്രകാളിയെ ഒസ്വിക്കുന്നതിനു് സമീപത്തും ഒരു
വനാന്തർത്ഥായ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒലിപ്പരാത്രിക്കിൽ ചെന്ന
ചേന്നപ്പോരു ഒരു പുരുഷ സഞ്ചാരിക്കാൻ പോയിരി
ക്കയായിരുന്നു. അവൻ ഒക്കുറു ശിനകത്തും കടന്ന
വാതിൽ സാക്ഷിച്ചിട്ടു് കരെ കഴിഞ്ഞതുപ്പോരു ഒരു തിരി
ചുവന്ന വാതിലടച്ചുംരിക്കുന്നതു കണ്ടു് ‘ആരാനാകത്തു്?’
എന്നും അവൻ മുള്ളത്തോട്ടുകൂടി അകത്തിയന്നരക്കാണ്ടു്

ആരാണ പുറത്തു്? എന്നും ചോദിച്ചതിന്റെ ശേഷം ദേവി എങ്കിലെന്നെങ്കിലും മന്ത്രസ്വാരം തുടങ്ങുന്ന തിരാ മുമ്പിൽ അകത്തു കടക്കണമല്ലോ എന്നാൽ ഉൽക്കണ്ണ നിമിത്തം താൻ കാളിയാണോ എന്നാൽ പരശാത്മ തെത്ത് പുരാതതു. അഃപ്രാം അവൻ വാതിൽ തുറക്കാതെ അകത്തുതനെ ഇരുന്നുകാണ്ടു് എന്നാൽ ‘താൻ ഭാസ നാണു്’ എന്ന പരാതത്തു കെട്ടു് ദേവി സംഭാഷിച്ചു് ‘കാളിഭാസ! വീ എന്തിനാണു് എൻ്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കടന്നിരിക്കുന്നതു്? നിന്നും എന്നാണു് അപേക്ഷയുള്ളതു്? എന്ന ചോദിക്കയും, കാളിഭാസൻ ‘എന്തിക്ക വിഭ്രാംഖരിന്തനാലും താൻ വാതിൽ തുറക്കുന്ന തലു്’ എന്ന ശാരും പിടിച്ചതിനാൽ വാതിലിന്റെ ഇടയിൽക്കൂടിനാക്കി പുരത്തെഴുകുന്നതിനു് ദേവി നിയോഗിച്ചതിന്റെവല്ലോം അദ്ദേഹം ചെയ്യും തന്റെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുകൊണ്ടു് ദേവി അതിൽ വിഭ്രാംഖരായ പിന്നാമണിമന്ത്രത്തെ എഴുതുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ കാളിഭാസൻ മഹാകവിയായിരത്തീൻ. വാതിൽ തുറന്ന ദേവിയെ നമസ്കരിച്ചു സ്ഥിച്ചു.

“സൗദത്തുവിമേഖലോ ദിവനാധിപത്യ-

സംപത്തി കല്പതവഗ്രീഡി ജയന്തി

എതെ കവിതപക്ഷംപുകരാവംബാധ-

പുണ്ണിവാസുവ ജാജ്ജന്നി! പ്രഥാമാ”

ഇത്രാദിജായി എതാനാ ദ്രോക്കാദാ അടങ്കിച്ചുള്ള സ്വം അദ്ദേഹം കാളിഭാസനാൽ നിമ്മിക്കപ്പെട്ടുതാനുന്ന കേട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ഇപ്രകാരം അനന്തരാക്കവിയായിരത്തീൻാ അദ്ദേഹം തിരിച്ചെയ്യും കണ്ണപ്പാദി, ‘അസ്മീ കമ്പംബച്ച

ന പിശേഷം' എന്നും അവർ ചോദിച്ചു എന്നും, അന്ന് കുറെ അദ്ദേഹം ആ ചോദ്യത്തിലെ പദ്ധതിയിൽ അപേക്ഷിക്കിയിൽ ചേത്തു' 'അസ്മൈരുത്തരസ്യാം ദിശി ദേവതാത്മാ' ഇത്രാദിയായി 'കമാശംഡവ' തെരുവും 'കയും കാന്താ വിരഹമഹാജനാ സ്പാധികാരപ്രമത്തഃ' ഇത്രാദിയായി 'മേലസന്ദേശ' തെരുവും 'വാഗത്മാവിവസംപ്ലേക്കത്ര' ഇത്രാദിയായി 'രാലുവംഗ' തെരുവും നിമ്മിച്ചു എന്നും പ്രസിലിയുണ്ട്.

'ഭോജചരിത്രം' എന്ന തുതിയിൽ കാളിഭാസനെക്കു റിച്ചു' അനേക കമകൾ ഉജ്ജവല്ലു' എത്രമാത്രാ പ്രം മാണ്ഡം കല്പിക്കപ്പെട്ടാമെന്ന നിയുഖിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത തിനാലും ഇരു ഉപന്ന്യാസം അധികവിസ്താരമായിതീ നേർക്കാമെന്നുള്ളിട്ടി ശക്താലും അവബേദ ഇവിടെ വിവരി കണ്ണില്ല.

കാളിഭാസൻറെ കാലം വണ്ണിതമായി ഇത്രവരെയും നിന്ന് കിക്കപ്പുട്ടിട്ടില്ല. വിക്രമാഭിത്രം നേർസ്യുന്നാ രാധിച്ചിംഭായിയന്ന കവികളിടെ കുട്ടതിൽ കാളിഭാസ നേർ പേരും കുടിച്ചേരുതു' ,

“യന്പന്തരിക്ഷപണക്കാമാസിംഹംക
വേതാള ഭ്രാഹ്മകർപ്പരകാളിഭാസ:
വ്യാത്വാവരാഹമിഃഡിഽ രൂപതസ്ഥായാം
രണാനിലെവവബാഞ്ചിന്വ വിക്രമസ്യാം”

എന്നും ഒരു ദ്രോകം ഉജ്ജിതിനെ പ്രജാണികരിച്ചു' കാളി ഭാസനെ വിക്രമാഭിത്രം നേർസ്യുന്നകാലിനന്നാക്കി മി ലർ വ്യവഹരിക്കുന്നുണ്ട്'. എന്നാൽ ഇരു ദ്രോകത്തിന്റെ പ്രാംഭാണികതയെക്കണ്ണിച്ചുതുന്ന മറ്റൊരു ചിലക്ക് വിപ്രതി പരതിയുജ്ജിതായി കാണുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ ദ്രോകം

‘വികുമചരിത്’ത്തിൽ ഉള്ള തന്നൊൻ പറയപ്പെട്ടുന്നതു്. എന്നാൽ രാത്ര് എന്ന യുദ്ധരാപ്രധാന്യിൽനും ‘വികുമചരിത്’തന്ത്രങ്ങൾിലും വിവരിച്ചു് മുൻ ഒ അങ്കോബർ മാസത്തെ ‘എഷ്യാററിക്സ് ജർനലി’ൽ എഴുതിട്ടുള്ളതിൽ ഇതിനെങ്കണ്ണിലും യാതാനും പാശ്ചത്തിട്ടിലും. ഈ കുടാതെയും ‘സിംഹാസനദ്വാത്രിംഗിക്’ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട തത്തീട്ടുള്ളതിൽ നന്നിലും ഈ ദ്രോകം കണ്ടിട്ടിലും. ഈ ജേഃാതിവിഭാഗങ്ങാം’ എന്നും ‘നവരത്നം’ എന്നും രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉള്ള തന്നൊൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനെ പ്രമാണികരിക്കുന്ന എങ്കിൽ കാളിഭാസൻ കുണ്ഠവർഷത്തിനും ഒന്ന് സംവത്സരം മന്ദിരിൽ ജീവി ചൂിക്കുന്നിരിക്കുണ്ടു്.

എന്നാൽ ഇതിൽ പറയുന്ന വികുമൻ വികുമാഘു തന്ത്ര പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധനായ വികുമാഭിത്രുന്ന തന്നെയോ എന്ന ന്യൂഡിക്കാൻ പാടിലും. പ്രസിദ്ധ വികുമാഭിത്രുന്നുന്ന വംശനാരാധ അനേകം രാജാക്കന്മാർ ഈ സംജ്ഞയെകാണ്ടു് വ്യവഹരിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്ന തായി കാണുന്നുണ്ടു്. മേൽ പാശ്ചത്യ ദ്രോകത്തിൽ പ്രവൃാപിതനായിരിക്കുന്ന വികുമൻ മാളവദ്ദേശാധിപതി യായി ധാര എന്നും ഉജ്ജയിനി എന്നും ഉള്ള നഗരങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഭോജൻ തന്നൊയാണുന്ന മെഖല ലിൻ മുതലായ പിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു്. ഈ ഭോജൻ കുണ്ഠവർഷം മാർച്ച്—മാർച്ച് ഇടയ്ക്കു ജീവി ചൂിക്കുന്നതായി അനേക ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്. എന്നാൽ കാളിഭാസൻ ഭോജനാട് സമാനകാലീനനായിരുന്ന എന്നുള്ള ഏതിയും നമ്മുടെ ഇടയിൽ എത്രമാത്രം പ്രബലമായിരിക്കുന്നോ അതുപോലെതന്നെ യുദ്ധരാപ്രധാനാ കുട ഇടയിൽ കാളിഭാസൻ വികുമാഭിത്രുന്നുന്ന കാലത്തു

ജീവിച്ചിരുന്ന എന്നാളും ബോധം സാധാരണമായിരിക്കുന്നു. കാളിഭാസൻ, ഭവത്രുതി, ദണ്ഡി, ചൊരൻ, മയ്യർൻ, ബാണൻ, മാലുൻ, ഭാരവി എന്നവേണ്ട പ്രസിദ്ധ കവികളായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ ഒക്കെയും ഭോജ നീർ സമാനകാലിന്മാരായി ഗണിച്ചു അനേക കമ്മകൾ ‘അഭാജ വരിത്രു’ തനിൽ കാണാനാണ്. എന്നാൽ സർമ്മമാണിയർ, വില്ലുംസു് മുതലായ വിഭപാനാർ കാളിഭാസൻ ഭവത്രുതിഖകാർ മിംഗം-ൽ ചില്ലപാനം വശംരം മുമ്പിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതായിട്ടാണു പറയുന്നതു്. അവരുടെ മതത്തിൽ ‘ധനപതിരിക്ഷപണങ്കേ’ തുാഭി ദ്രോക തതിനീർ പ്രാഥാണ്യത്തെക്കുറിച്ചു് വിപ്രതിപത്തിയുള്ള താഴി തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ വികുമൻ എന്നും ഭോജൻ എന്നും ഉള്ള നാമധേയങ്ങൾ മറ്റു രാജാക്കന്നാക്കം ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയുപ്പെടുന്നതുപോലെ കാളിഭാസൻ എന്നാളും പേര് മറ്റു കവികൾക്കിം ഉണ്ടായിരുന്ന എന്ന വരുത്തേ? ധനപതിരിക്ഷപണകാഡികളോടുകൂടി വികുമാഭിത്രസമസ്യ നവരത്തെങ്ങളിൽ നന്നായി പരഞ്ഞ പ്രട്ടിക്കണ കാളിഭാസൻ വേദരത്തെന്ന ആയിരിക്കാം.

‘നേഞ്ഞാഭയം എന്ന ധമകകാവൃം കാളിഭാസകൃതിഖയ നാണോ’ അതിനാൽ കാണരുന്നതു്. എന്നാൽ ‘രാജുവം ശാ’ഭി കാവൃങ്ങളിൽ ദേഹം ‘ശകന്തളി’ഭി നാടകങ്ങളിൽ ദേഹം കത്താവായ കാളിഭാസൻ ‘നേഞ്ഞാഭയ്’ത്തെപ്പുാലെ കേവലം ശമ്പൂലങ്കാരപ്രധാനമായ ഒരു കാവൃത്തെ നിമ്മിക്കുന്നതിൽ പ്രശ്നത്തും ചെയ്തിരിക്കുമ്പോൾ വിശ്വപാസിക്കുന്നതു് വളരെ പ്രശ്നസപ്പെട്ട വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ‘ഭാഗ വതസിലാനവച്ചറ്റിക്’ എന്ന ഒരു നിബന്ധനയിൽ ‘രാജുവം ശാ’കത്താവും ‘നേഞ്ഞാഭയകത്താവും രഥം തന്നെ ഏ നായിട്ട് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആകയതു സഹി

പയന്മാക്ക് ഒട്ടംതന്നെ പ്രദയംഗമമായിരിക്കുന്നില്ല. അതു കൊണ്ട് ‘നേരുഭാവകത്താവു’ വികുർബാറിത്രസദസ്യംനാൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുള്ള കാളിഭാസനോ വേരെതന്നെ തന്നു മകനായ ഒരു കവിയോ ആയിരിക്കാമെന്നാണ് എനിക്കേ തോന്നുന്നതു.

കാളിഭാസനാൽ ‘കമാരസംഭവം,’ ‘മേഘസദേശം,’ ‘രാഘവംശം’ ഈ കാവ്യത്രം നിമ്മിക്കപ്പെട്ട തിണ്ടിര ശ്രേഷ്ഠം ‘സൗമ്യതിചാത്രിക്’ എന്ന വേദജ്ഞന്ത കമ്മപ്രശ്നപാദകമായ ഒരു ഗ്രന്ഥവും ‘ജ്യോതിഖിഭാല രണം’ എന്ന മേരക പ്രസ്താവിശപ്പെട്ട ഒരു ജ്യോതിഖ്യ ഗ്രന്ഥവും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂണം തന്നെന്തരമാണോ ‘മാളി വികാശിമിത്രീയം’, ‘വികുർമോവ്ശീയം’, ‘പരാക്രന്തളം’ ഈ നാടകത്രായം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടെന്നോ, ‘ജ്യോതിഖിഭാരണം’ തുറിയുന്നതുനാണോ ജ്യോതിഖിഭാരണം’ തുറിയുന്നതുനാണോ കാണി ശ്രീടിട്ടി ഭാഗങ്ങളെല്ലാശാണ്ട് ഉള്ളമിക്കാവുന്നതായിരിക്കുന്നു.

“മത്രേഡായുനാ കൃതിരിയം സതി മാളിവയ്ക്ക്
ശ്രീവികുർമാക്കന്നപരാജവരേ സമാസീഞ്ച്”,
“ഈം‘കൂബാറിപണിയിതിവരാഃ കവയസ്ത്വപന്നേകേ
ജ്യോതിർഖിഭിസ്ത്വസ്ത്വംഞ്ചു വരാഹപൂർവ്വഃ”
“ശ്രീവികുർമസു” ബുധസംസലി പുജ്ജബ്രഹ്മഃ
തേഷാമഹം നയസവഃ കിലു കാളിഭാസഃ”
“കാവ്യത്രായംസുമതിക്രാഞ്ചുവംശപൂർവ്വം
ജാതം യതഃ വലു കിയച്ചുതിം കമ്പാദഃ
ജ്യോതിഖിഭാരണകാലവിധായാസ്മും
ശ്രീ കാളിഭാസകവിതോഹിതതോഖ്യത്വഃ.”

ഈ വരെ പ്രഖ്യാണികരിച്ചു ‘രാഘവംശാദി’ കാവ്യത്ര തയിണ്ടിരയും ‘ശാക്രന്തളാം’ ദി നാടകത്രായതിണ്ടിരയും കത്താവായ കാളിഭാസന്തന്നെന്നയാണ് ‘ജ്യോതിഖിഭാ

മെന്നോ’, ‘സൗത്തിച്ചന്ത്രിക’ തുടർന്നുമുണ്ടാക്കിയ യതെന്നു തീച്ചുപ്പെട്ടതാണ് എനിക്കു വളരെ ശക്തായിരിക്കുന്നു. കൂളിഭാസൻറു സമാനകാലീനമാരായ വിദ്യാഭ്യാരിൽ ഒരാൾ തന്റെ ഗമ്മത്തിനു മഹാകവിത്വത്താൽ അതിപ്രസിദ്ധിചെയ്തു ആ കാലത്തിൽത്തന്നു മുച്ചിച്ചവനു ഒരാളുടെ പേരു വെച്ചുണ്ട് അധിക മുഖ്യതിനു ഉണ്ടാക്കുമെന്നു വെച്ചു “ഇങ്ങനെന്നു കൈയ്യും വേത്തു” എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയതായി വരുന്നതാാ? കൂളിഭാസൻറു പാല്പദ്ധനയും മെത്ര കാണിക്കേപ്പെട്ടവയും ശ്രദ്ധയും എത്തുമാത്രം വ്യത്യാസം ഉണ്ടെന്നു സഹ്യാദ്യമാക്കി സ്ഥാപിച്ചായി അറിയാവുന്നതാണ്. കമാരസംഭവത്തിന്റെ ഉത്തരവാഗമായി എഴു സർക്കാർ കൂളിഭാസത്തികൾ എന്നു വിലർ വ്യവഹരിക്കുന്നതും പ്രാഥാദികമെന്നാണ് എൻ്റെ അഭിപ്രായം. അതുപോലെ ‘മാളവികാശിമിത്രിയം’ കൂളിഭാസത്തമല്ലെന്നു വിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതാൽ മതിയായ കാരണം ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

കൂളിഭാസൻറു കവിതക്കും സാഹ്യം ഉള്ളതായി മററാത്തതന്റെ കവിതയും ഇല്ലെന്നു തീച്ചുയായി പറയാം. ‘അഭിനവകൂളിഭാസൻ’ എന്ന പേരിനെ ജീനാമപണ്ഡിതൻ, ‘വിശപ്രഹരിജാദർഹ’കാരൻ മതലായ ചില കവികൾക്കു കൊടുക്കിട്ടിള്ളതു് എത്തേതാളും ന്യായമാണെന്നു സഹ്യാദ്യമാർക്ക് തീച്ചുപ്പെട്ടതെട്ട്. കൂളിഭാസൻറു കാവ്യത്രായതിലും നാടകത്രായതിലും സഹഭയമാക്കി സൗഖ്യം പലതും ഒരു രസവിശേഷം ഉണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ സാധാരണ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ചവർണ്ണത്തിൽ അനുഭവഗാഹരിക്കുന്നതല്ല.

ആരൂഹാരം

ആത്മരക്ഷയുള്ള ശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചടത്താളിം¹ ക്ഷേമസാധനങ്ങൾക്കു ശരിയും പത്രാലോവിപ്പാനണ്ട്². അവയിൽ എത്തിനെക്കിലും തനിയും ജീവന്നാശണം ചെയ്യിക്കൊതിര ശക്തിയുംണ്ടാ എന്നം ഇല്ലെങ്കിൽ അവ എത്തല്ലാം എത്രുംവിതം സമ്മിശ്രപ്പേട്ടതിനു യാൽ ജീവന്നാശണത്തിനു മതിയാകം എന്നം ആലോചനാം. യാതൊരു ആരൂഹാരദ്വൈതത്തിനു തനിയേ ജീവന്നാശണം ചെയ്യിക്കാൻ കഴിക്കുംല്ലോളം തുലിയും റാളിം തെളിവുണ്ട്³. ഒരു മന്ത്രം ഒരു ദിവസം 307 ഗ്രാമിൻ പാക്രൂജനകവും, 4705 ഗ്രാമിൻ ഇംഗാലവും ദേഹത്തിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കുന്ന എന്ന കണ്ടപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവൻ ആരോഗ്യാവന്മയിൽ ഇരിക്കുന്നുമെങ്കിൽ നഷ്ടമാക്കിടത്താളിം⁴. ദ്രവ്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാനെതായിരിക്കുന്നു. ഒരു മന്ത്രം, ഓന്നമയപ്രധാനമായ ഒക്ഷണം—രോട്ടി എന്നിരിക്കുന്നു—മാതൃംകൊണ്ടു⁵ ഉപജീവിക്കാൻ തുനിയുന്ന എന്ന വിചാരിക്കുക. രോട്ടിയിൽ ഒരുണ്ട് ഒന്നക്കു⁶ 116 ഗ്രാമിൻ ഇംഗാലവും 52 ഗ്രാമിൻ പാക്രൂജനകവും ഉണ്ട്⁷. ഇതിൽനിന്നും 307 ഗ്രാമിൻ പാക്രൂജനകം സമ്പാദിക്കുന്നുമെങ്കിൽ 32 രാത്രിയും രോട്ടി അക്കത്താക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 4700 ഗ്രാമിൻ ഇംഗാലം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു 22 രാത്രിയും രോട്ടി മതിയാവുകയും ചെയ്യാം. നേരുമറിച്ചു⁸ ഒരു മന്ത്രം പാക്രൂജനകപ്രധാനങ്ങളായ ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ—മാട്ടിരച്ചി എന്നിരിക്കു-

கொள்ளுவிக்கான் உடேஶிக்கங்கள் ஏன் விசுவரிக்கக் காட்டிரத்தியில் ஒரள்ஸ் கைக்க 60 மூலிகைகள் ஹால் லவு 103 மூலிகைப் பாக்ருஜங்கயும் உள்ளது. ஹதித் தினம் 4700 மூலிகைகள் ஹால் லவு என்பதைக் கொள்ள ஏதேனும் 4 $\frac{1}{2}$ நாட்கள் ஹரத்தி கேஜிகேள்ளது கிக்கன். ஏனால் 307 மூலிகைப் பாக்ருஜங்கம் ஏதேனும் 3 ஒரள்ஸ் ஹரத்திலுள்ளது. ஹால் ஸவுப்ரகாஷ்கினினம், ஏதெக்கிலும் ஒரே ஜாதி ஸாயங்கம் மாறும் கொள்ளு உபஜீவிக்கான் மூலிகைகளை அதுவஶ்ருதி லயிகம் கேஜிகேள்கியிரிக்கன் ஏன் தெலுரியுங்கவ ஜோ. ஏனால் ஒரே பாக்ருஜங்கமினுவும் ஒன்றாக கூறுகிறது அது ஒரள் கேஜனஸாயங்கமாகத்தெரு அது மாறும் மாறும்கொள்ள ஜீவஸாயங்கம் ஸாயியூதமைன் தோனியேகான். ஏதேனும் ஜீவஸாயங்கம் ஸாயி தேவூக்கமைக்கிலும் கரியாய் கரிசெந்தவுற்றுதின் ஹவ ரள்ளமாறும் போர். ஸூழமட்டவுற்றுக்கால் மாவு இதலாய ஒனிலயிகம் பாக்ருஜங்கஸமினுவாஸ்துக்கரி, லவங்காரி, ஜலங் ஸார்பாவரி ரஸ்ராங்கால்ஹட்க்கூதியவ, ஹவ செல்லாம் கலங்கிட்டுத் தேவைக்கூதிய கேஜனங்களை அதுவைகிலே கரிமாவத்தின் மதியாவு ஆன கள்ளிரிக்கன். ஒரே விழுத்துமிகை 1500 மூலிகை ஹராட்சினம், 249 மூலிகை ஸூழமட்டவுறவும் 6799 மூலிகை ஹாலாலுபீஜங்கவும் வேள்ளியிரிக்கன். ஹால் கள்ளிக்கால் ஜலந்தயமில்லைத் தெருக்கிட்டுத்தாக்கன். ஸாயங்கள் கேஜனஸாயங்கமாகத்தெரு குட்டிட்டுத் தெருமயம் குடாதெ நித்ரும் ஒரள் தூங்க ஹால் கூட்டுச் சீ வெஜத்துக்குடி அங்காதெக்கை வெலுதெங்களியிரிக்கன். சுதாக்கெப்பு ரளத்தால் கரிமாலாத்தின்க்கு நூரைக்கை கை விதங்கள் ஜலமீனமாய கேஜனவு, நூரைக்கை கை

വീതം കണ്ടു ജലവും ആവശ്യമിട്ടു്. കണക്കു് ഇങ്ങനെ ചെയ്യാക്കി ഇങ്ങനാലും പ്രായം, സുചിപ്പിച്ചപ്പേരും, തൊഴിൽ, കാലഭ്രാവസ്ഥ ഇവക്കു അനുസരിച്ചു ക്ഷേമം പരിമാണം എററുക്കിരുത്തും വ്യത്രാസപ്പെട്ടുമെന്നു് ഓമ്മ വേണം. ഒരു ക്ഷേമംവരിമാണം ഗണിക്കുന്നതിൽ പാക്രൂജനകൾ നന്നക്കു് ഇംഗ്രാലം പതിനേംവീതം വരത്തകവന്നും, അമധ്യാ പാക്രൂജനകൾക്കുമിത്രവ സ്ക്രീൻ നന്നക്കു് ഉള്ളപാക്രൂജനകവസ്തുകൾ നാലായും, ഉള്ളപാക്രൂജനകവസ്തുകൾ അനുമയം ഓഫത്രുക്കു സ്റ്റോറും നന്നായും കണ്ടുവെള്ളിണം.

സാധാരണ ക്ഷേമാസാധനങ്ങളിലും പോഷകങ്ങൾക്കു വരുത്തിട്ടുണ്ട് ഒരു പട്ടിക താഴെ ചേർക്കുന്നു.

കൈമാന്തര്യങ്ങളിലെ മവ്വാംഗങ്ങൾ (ഗതമാനം)

നമ്പർ	സാധനം	ജീവിതം	ജീവിതം (ഗ്രാം)	അന്നമയം (Starch)	ശ്വേതമയം (Fat)	ലാഭം
1	അരി	8	8.0	79.0	ഒരുപാശം	5
2	അട്ടിരച്ചി	59	15	0	25	1
3	പയറവർഗ്ഗം	13	24	60	1	2
4	പാല (പഞ്ച)	87	3.5	5(പ്രക്രിയാരൂപം)	4	1
5	ഗോതന്ത്ര (മാവ്)	11	11	75	1	2
6	ഒട്ട	77	12	0	9	2
7	മാട്ടിരച്ചി	61	15	0	23	1
8	രൊട്ടി	39	9	50	1	1
9	കീള (പച്ച)	85	10	0	4	1
10	കീള (ഉണക്ക)	62	20	0	12	6

இந் பட்டிகையைச் சமாயவும் மற்ற அஸ்திவிதீ ஸங்கதிகளின்கொள்கூடு இஸ்தாபோலை கணக்களிடையில் நான்கிடம் ஏழைத்துடனித்து திருவாராக்கான் கடியிருக்கிறேன்.

କେବଳ ମୁଖ୍ୟ—କେବଳ ସାଧନଙ୍କୁ କର ଗୁଡ଼ିଏ
ପଞ୍ଚଶତ୍ରୁ ବିଜ୍ଞାତ ପିଲାନ କେବଳ ସମ୍ଭବ ହେବାକି

പ്രധാനമായി ഗവണ്മെന്റിൽ തിരുത്തു. കേഷണം കഴിക്കണമെന്നു കുറച്ചു സമയം അടയാളിച്ചു തന്നെ വേണം. കുമതി ലഡിക്കം അടച്ചതും അകന്നും കേഷിക്കുന്നതു തെരാക്കുന്നു. സാധാരണയായി പകൽ അബദ്ധവാ ആരോഗ്യിക്കുന്ന തുടവിട്ടുണ്ട് കേഷണം പതിയു്. ശരീരശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്നും നാലു മൺിക്രൂർക്കാണ്ട് നാധാരണ കേഷണം മുഴുവൻ തമിച്ചു് ആരോഗ്യാദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നും ചെറുകുടലിലെ ജൂഡ് പോകമെന്നു നാം അംഗീയനും. അതുകൊണ്ടു് അഭദ്ധമണിക്രൂർ തുടവിട്ട് കേഷിക്കുന്നപക്ഷം ആരോഗ്യത്തിനു അടച്ചതു. കേഷണത്തിനു മുമ്പായി ഒരു മൺിക്രൂർ സ്പന്ദത കിട്ടണ്ടാക്കുന്നു. ഇതു ദോഷമില്ലാത്ത കുമം തന്നെ. അതുകുമോ മുത്താഴുമോ എതാണ്ടു തുരത്തപ്പൊരുവിരിക്കും ശൈത്യനും ഒരു സംശയം ഇനിപ്പുകാം. അതിനു് ഒന്നു മാത്രമേ പറവാനുള്ളൂ. നിരഞ്ഞ വയറാട്ടകുട്ടി ഉറ അംഗുൾ പോകുന്നതു നന്നല്ല. ഇതു ഒരു സംഗതിയെങ്കാഞ്ഞി ശൈഷം യുക്തമുപോലെ ചെയ്യാം. അതുപോലെതന്നെ നീറച്ചു് ഉണ്ടതിന്റെ ശൈഷം കറിനാലുപാനവും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈവിലെ ജോലിയും പോകുന്നതിനു മുമ്പു മുട്ടിക്കു കാപ്പിയോ ചായങ്ങാ സമിതം അല്ലോ ആധാരം കഴിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ നന്നായും പഞ്ചര മുതലായവ വേവിച്ചതും ചേര്ത്തു മുട്ടിക്കു കണ്ണതി കഴിക്കുന്നു; ഇതു് എഴു മൺിക്കു് എന്നിരിക്കാണ്ട്. പന്ത്രണ്ടുമൺിക്കു പ്രധാനമായും കേഷണം. ദ മൺിക്കു് ഒരു ലാലുക്കേഷണം. ഒരു മൺിയും് അതുകുമോ. ഇതു് എഴുക്കുണ്ടും നജ്ഞാടു നാട്ടുകാശം പറവുന്ന ഒരു കുമരായിരിക്കും.

കേഷണരീതി—സാധാരണത്തിൽ ചവച്ചു് ഉണ്ടുണ്ടു അത്രുവശ്രമാക്കുന്നു. തിരുത്തിവെച്ച പല്ലുതൊടാരെ

விழுடையெல்லாவர் காலகுமாங்களே^த அங்ஜிளின்டினக்கொ
ராயிடி ரெவிக்ஷன். வழக்கு பூத்தியாக்கந்து வரையுஷ்ட
வர் யாராலும் கேஸிக்கென். வார்ல்லக்ருதித் கேஸிக்கெ
கரத்து கரத்து வரிக்கும் வேள்ளு. கேஸிக்கென்று கே
அயிக்குமாயிடி வெசுத்து கடியூத்து நெருராக்கென். ஹு
பலபூபாஷு அங்ஜிளின்டிக் காரணமாகாட்டுக்கென்^த. எடுக்கி
என எடுக்குத் தேவையிடுத்து கேஸிக்கென்று கேட்டு
தீவாய்க்கெட்டு வேள்ளு அவரை நேர்த்து^த அவரை
யுடை வெல்லதெடு கரத்துக்கென். ஹு ஸங்கரத்தித் தெ
ஷுகொஷித்து மரைாத ஜநு வு சுரே ஸமயத்து தினை
க்கும் கடியூத்து வெறுவிலைக்குத்து பூபாவாயோ
மான்.

கேஸிக்கென்றித்துக்கென் வரைவு நூல்களும்—
ஶதியாயிடி பாகு வெறுவத்தினாலோ வில ஸாமான
கெரல்கெத்து ஸபத்திலும்மாய முடிப்பத்தாலோ அங்ஜிளின்^த. உள்ளகாடுகளேன்^த எடுப்பாவக்கு அரியாமலேபு. ஹுக்குடாதெ
கேஸிக்கென்றித்துக்கெடு முள்ளமாதுக்குத்து கோஷ
கெத்தித்துக்கென் பல தீவாய்க்குத்து உள்ளவாட்டுக்கென்.

அதிகேஸிக்கென்—குடைக்குத்து அல்லால்மாயிடுக்காயா
லு, சுரேஸமயத்து^த அமிதமாயிடுக்காயாலு—அங்ஜிளின்^த,
மலவையு, விலாமயத்து^த அதிகாரம், ஹவயூக
காரணமாக்கென். எடுக்குமாஸத்திக் தாசுயித்து சித்துக்கரை
க்கு மாவுவேள்ளு கேஸிக்கென் கொடுக்கென்று அங்ஜிளின்^த,
வயரித்துவேள்ளு, வயரித்துக்கென், சுருக்கு ஹவயூக காரண
மாக்கென். காலகுமாங்கள் ஹு கித்து வயரிச்சாடி, காலு
க்கும் தெய்வி, குள்ளித் தீக்கித்துவெலித்து காவத்தி
உத்து கு சோரதெடுக்குத்து வயரித்துக்கெதெடுக்குத்து தொலி
எடுப்பும் சுல்லித்தெடு உக்கு கு அவங்மய பூபிக்கென்.

ആലുവ എന്ന സാധാരണ പറത്തുവരാഴ്ത്ത ചീനം കൂടും അതിന്റെ മാത്രമാക്കുന്നു. ആലുവ എന്ന ഇന്ത്യൻ രോഗം പ്രമാണസ്റ്റാറ്റ് (Vitamin A) ത്വിന്റെ കുറവുകൊണ്ട് വന്നാവേദനതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ കൂലക്കുമേണ ഭദ്രത്തെ കഷയിപ്പിച്ചു മരണ ത്വിന്തുന്ന കുടിയും കാരണമാക്കിയേക്കാം. തുതിയരസ്റ്റാറ്റ് (Vitamin C) ത്വിന്റെ അഭാവത്തിൽ (Scurvy) കുതപിതും എന്ന രോഗം പിടിപെട്ടു. ചതുര്മ്മരസ്റ്റാറ്റ് (Vitamin D) നെങ്ങു കുടിക്കുന്ന മുളകു മുളകു അബ്ദി സംബന്ധിച്ചു ചില രോഗ ആശം വരുന്നു. ഇന്ത്യത്തിൽ രസ്റ്റാംഗങ്ങളുടെ അഭാവമോ കുറവോ കൊണ്ട് പല രോഗങ്ങളും വന്നാവരാനി കണ്ണുണ്ട്. രസ്റ്റാംഗക്കുറവും, വളരാനുള്ള ബാല്യദശയിലും യാൽ രോഗങ്ങൾ വിശ്രേഷിച്ചും ശക്തിമാർഗ്ഗായിരിക്കും.

കുക്കണ്ണാധനങ്ങൾ മാർഗ്ഗമായി ചില സാംകുചിക രോഗങ്ങളും ഉണ്ടാവാറെന്നും. ഇന്ത്യൻ സംഗതിയെപ്പറ്റി യും കുക്കണ്ണാധനങ്ങൾ നല്കുന്ന ചീതയോ എന്നറിയാനുള്ള ഭാഗ്രങ്ങളെപ്പറ്റിയും ആളോച്ചിക്കാം.

മാംസം—നല്ല മാംസം പിടിച്ചാൽ ഉറപ്പുണ്ടിരും, വെള്ളം ലഭിക്കാത്തവിധത്തിൽ അതു അല്ലെങ്കിലും മാത്രം നന്നാവരും, നല്ല കൊഴുത്തെ ജീനു വിന്റെയാണെന്നുണ്ടിരും, മണ്ണയും ശുദ്ധയും രേഖകൾ ഇടകലന്നും ആയിരിക്കും. പന്നിയിറച്ചിക്കുന്ന മറുളജ്ഞത്തല്ലാം നല്ല ചുവപ്പാക്കുന്നു. കുറച്ചുനേരം വച്ചിരുന്നാൽ അതിൽ നിന്നും അല്ലെങ്കിലും ചുവപ്പു നിന്നുമുള്ള ചാര് ലഭിക്കും. ഇന്ത്യൻ കുടിയും ഒരു ക്ഷീണിക്കു(Wenk acid)ത്വിന്റെ ലക്ഷണം കൂടണം. നീല ലിററമസ്റ്റ് കടലംസു ഇന്ത്യൻ കുടി

നൂസ്യ

മക്കിയാൽ ചുവന്ന നിറമാണെന്നതും. നല്ല ശ്രീയുടെ ശന്യം നാറരമല്ല; ഒരു പത്രമണ്ണാണ്. നല്ല മാംസം നേരുവല ഉറപ്പുജിതും, മഞ്ഞചൊയ്യോടുകൂടിയതും, രക്തനിറം തീരെ ഇല്ലാത്തതും ആയിരിക്കും; പഴപ്പു തട്ടിയാൽ വിളിത്തും പത്രപത്രപ്പോടും നാറരതോടും കൂടിയുമിരിക്കും. ഇതിൽനിന്നും ദലിക്കുന്നവരും ഒരു ക്ഷീണക്ഷാര (Weak alkali)ലക്ഷണമുള്ളതായാണിക്കും. അതായതു, ചുവന്ന ലിററുമസ് നീലനിറമാകും. താഴെ പട്ടികയിൽകൊടുക്കുന്ന ദീനമിഴി ജന്മക്കൂട്ടുകളിൽ മാംസം വർജ്ജിക്കുന്നു, ഇവ പകരാവുന്നവയാകുന്നു.

ആട്ട്, കാളി, പനി.

പനി.

<ul style="list-style-type: none"> നാൽകാലിപ്പോതു സുമോൺഡിയാ ആറ്റുക്കുംസു പനി ഗോവസുരി ക്ഷയം വാതം കളംപുണിനം യത്രത്രവിര 	<ul style="list-style-type: none"> സുമോൺഡിയാ ആറ്റുക്കുംസു സന്ധിപാതം കളംപുണിനം ക്ഷയം ചക്കണിവീര
---	---

ഈ രോഗങ്ങളുടെ അബ്ദാക്കൾ പാകംചെയ്യുന്ന തിൽ നശിച്ചപോകാമെങ്കിലും പാകം എല്ലാംപോഴും അതു ശരിയാക്കുമോ എന്ന നിഖേദമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് വകു ദീനമിഴി ജന്മക്കൂട്ടുകളിൽ മാംസം ക്ഷീണയോഗ്യമല്ലെന്ന തിരിക്കേണ്ടതാണും.

മത്സ്യം—പുതിയമത്സ്യം ഉറപ്പുള്ളിൽ തലപിടി ചെയ്ക്കുന്നതാൽ വാലു വളരെത്തും പൊക്കാതെ നിൽക്കുന്നതുമാ കുന്ന. ചെറുവയൽ മങ്ങിയോ, തൊട്ടാൽ പത്രങ്ങൾനു വിധിതിലെ ഇരിക്കുന്ന മീൻ പഴയപ്പുള്ളിയതാണെന്നു് അറിയാണോ. ചില മത്സ്യങ്ങൾ എന്നും വിഷമുള്ളതും, ചിലതു ചിലകാലത്തു വിഷമുള്ളതും ആകുന്ന. ചീതെ കൂട്ടങ്ങളിലെ മത്സ്യങ്ങൾ എല്ലാകാലത്തും കേടുള്ളവ തന്നെ. ഉണക്കമെത്സ്യം പച്ചും പുതിയമാർക്ക് മുരിക്കുന്നതാണോ.

ഒട്ട—നല്ലുമട്ട ദോഷരഹിതവും ലഘവവും വളരെ പോഷകവും ആയ ഒരു ക്രേസ്റ്റിഞ്ചനാധനമാകുന്ന. മട്ട വേക്കന്നോടും മുരിക്കപ്പോൾ കൂടിവരുന്ന ഒരു സാധനമാക്കുന്ന. പത്ര തുടം ബെശ്തുത്തിൽ രണ്ടുണ്ടിൾസ് ഉപ്പുകളും കൂടി. നല്ലുമട്ട ഇതിൽ താണക്കിടക്കണം; ചീതെഒട്ട ചോ ഔദിക്കിടക്കണം.

പാൽ—ഈതു പ്രധാനമായി ശിത്രക്കൾക്കുള്ള ക്രേ ണമാണകിലും വല്ലിയ ആളികളിലും പൂയേണ ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനമാകുന്ന. മരാഷ്ട്ര സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഭലപ്പാൽ, പത്രുവിന്റപാൽ, ആട്ടിന്റപാൽ, എരുമപ്പാൽ തുടങ്ങാണെല്ലാം. ചില ദേശങ്ങളിൽ കഴുതപ്പാലും കഴിരപ്പാലും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

നൂറ്റ്

പാലകളിലെ ആധാരസാധനാംഗം പട്ടിക.
(എക്കേശ്വരക്കണക്ക്*)

പാൽ	ഡാംബ	സാര്വത്ര	സ്വർണ്ണ പ്രസ്തുതി	ബന്ധം	ജീവി
മുല്ലപാൽ 100-ക്ക്	2.3	6.3	3.1	1.0	87.3
പത്രവിന്റപാൽ ,,	3.5	4.6	3.7	1.0	87.2
ആട്ടിന്റപാൽ (കോലംട്ട്)	4.5	4.5	5.5	1.0	84.5
പഴളിച്ച്	8.8	3.5	11.2	1.3	75.2
എയമ	4.5	5.5	6.5	1.0	82.5

സന്നാറജൻ, സുംഗാസ് മൺ മുതലായവ പാലിലേ ഘനപദാത്മത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടുനിവയയാണ്. ഈവ രോഗികൾക്കും ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നവക്കും വളരെ നല്ല ക്രൈസ്തവക്കന്ന. പാലു വേവിക്കുമ്പോൾ അവയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്ന രോഗബീജങ്ങൾ നാലിയും. എക്കിലും പാലിനു മുകളിൽ കുടക്കും അതിലെ ചില സ്വാംഗങ്ങൾക്കും സുന്നത വരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് പാലു താഴപ്പീക്കുന്നതു് ഉത്തമമല്ല. പ്രത്യേകിയും ശിത്രക്കലംകുറഞ്ഞ രോഗികൾക്കും തിരുപ്പിച്ച പാൽ

നന്നല്ല. തിളപ്പിക്കുന്നതിനും പാകരും വേജാട്ടു് ഒരു പാതുത്തിൽ വെള്ളംവച്ചു് അതിൽ പാലു് പാതും ഇറ കിംവച്ചു് ചുവട്ടിലുള്ള പാതുത്തിലേ വെള്ളം ഇങ്ങപതു മിനിട്ടുനേരം തിളപ്പിക്കുകയാകുന്നു. ഇഴ വിധം ജലോ ലാനസു്-ബ്രദം (Water bath) ചെയ്യാൽ പാലിലേ മുണ്ടാംഗത്തിനു മാനിവരാതെ ഭോഷ്യങ്ങളെതക്കിലൂടെ ശൗക്കിൽ നശിച്ചുകൊള്ളും. ജന്തുവിനു രോഗമാനു മില്ലുനും പാലിൽ താബോ മാലിന്യവും ചേന്നിട്ടി ഷ്ടൈനും അറിയാമെങ്കിൽ പച്ചപ്പാൽ തന്നെ ഉത്തമം. ഇതു മുഖവല്ല; ലാലുതന്നുകാണോ. “യാരോങ്ങിംഗിൽത്തോ പമം” എന്നാണോ ആൻഡു വെല്ലവചനം.

പാലിലെ ചെങ്കമാനം പ്രധാനമായി വെള്ളു്—പലപ്പോഴും മുതികെട്ട് വെള്ളു്—ആകുന്നു. ഇതു വഴിരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ട സംഗതിയാകുന്നു. ഇപ്പുകാരമിൽ ചീരത പാലിൽനിന്നും പാലിൽ കുട്ടചേര്ത്ത് വെള്ളത്തിലൂടെ ഭോഷ്യം വഴിക്കു്—പല സാംസ്കാരികരോഗങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നണ്ടു്.

തെരു—ഈതു വഴിരെ ഒച്ചിപ്പുംവും ആയുരാരോഗ്യപ്രദവും അഴയും ഒക്സിംക്കുന്നു. പക്ഷേ വാക്കി യുക്കന തെരു മുതിയായിരിക്കുന്നതു് മിക്കവാറും അംഗാല്പമെന്നതനെ പറയാം. തെരു തിളപ്പിച്ചാൽ അതിലെ മുണ്ടാംഗങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് തിളപ്പിക്കാതെ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകു മുതിയുള്ളതു തെരേരെ വാക്കിക്കാൻ പാടുള്ളു. അതു കിട്ടാനും പ്രധാനം സം. അതുകൊണ്ട് തെരു—ഉപയോഗിക്കുന്ന പക്ഷേ, സപ്രഗുഹത്തിൽ തന്നെ ചെയ്യുന്നതു് ഉത്തമം.

മോത്—ഈ നമ്മുടെ ഇടയിലിൽ ഒരു പ്രധാന ഭക്ഷണം ദ്രവ്യമാണെപ്പാ. ഇതു്, തെരുവു നേർപ്പാക്കണ തായതുകൊണ്ടു് തെരിന്ന പറത്തിട്ടിട്ടിരുന്നോണ്ടു കൊള്ളാം ചുരങ്ങിയ നിലച്ചയ്ക്കിലും ഇതിനും സംബന്ധിക്കും. നേരുമയും മാത്രം—വെള്ളം വെള്ളം കൊണ്ടുകൊണ്ട്—മോതിൽ വളരെ കരവായിരിക്കും.

വെള്ള—ഈ ഗ്രാമപ്രദേശം കരഞ്ഞതായ ഒരു സ്ഥലം ദ്രവ്യമാക്കണ. ഇതിൽ ഒച്ചക്കന്ന മാരങ്ങുമ്പെട്ടുടെ ദോഷ മല്ലാതെ വേരെ യാതൊരു ദോഷവും ഇല്ല.

സസ്യാദികൾ—ഒക്സീസ്റ്റേരും സസ്യാദികളിൽ ഒരു പ്രധാനം, അജീവാ കൊണ്ടുനാക്കണമാവയല്ലാതെ വേരെ ചെറുതുക്കു ദോഷങ്ങുമെല്ലാനുമില്ല. ചില സസ്യാദികൾക്കു കുട്ട് എന്ന പറയുന്ന ഒരു വിഷം ഉണ്ട്. ഈ വിഷത്തിനെ വാച്ചുറിയുന്ന മരം ചിയത്തിലെ നശിപ്പിച്ചതിന്നേൻ ശ്രദ്ധിച്ചുമെ ഉപജ്യാഗ്രികാര്യം. ആണും കൂപ്പുണ്ടും ഈ സംഗതിക്കു നല്ല ഉഭയരണങ്ങളുണ്ട്.

ചായ, കാപ്പി—ഈ ഭക്ഷണങ്ങളും; ഉംഗുഡകങ്ങളും. മിതമായി ഉപയോഗിക്കണമുകൊണ്ടു ദോഷമാനമില്ല.

കൊഴും—ഈ ഭക്ഷണസാധനം തന്നെയാക്കണ. ഇതിൽ ഉംഗുഡകദ്രവ്യം വളരെ കുറച്ചും ഉള്ളത്. ഇതിന്റെ പ്രധാന അംഗങ്ങൾ സ്ഥലം ദ്രവ്യങ്ങളിൽ പ്രാട്ടിനും ആക്കന്നു.

സോഡാ, ലമനേവു്—സോഡാവെള്ളം എന്ന ചെറുതു വസ്തു സോഡാ കണ്ണിട്ടുകയില്ല. മലയിൽ കിഴക്കു കുറഞ്ഞ ഒരു ചെടിയും കടലാടി എന്ന പേരിട്ടതുപോലെ ഇത് വെള്ളത്തിനു സോഡാ എന്ന പേരിട്ടുപോയി

എന്ന ഉള്ള്. ഇതു് ഇംഗ്ലാലും ലയിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള വെള്ളം മാത്രമാകന്നു. ഇതു് ഉണ്ടാക്കിവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വെള്ളം നല്പതാബന്ധങ്ങിൽ സോധയും നന്നായിരിക്കും. ഇംഗ്ലാലുംവാതകം വെള്ളത്തിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന രോഗാശകരുചും ഒരു മാതിരി വിഷമായി പരിശീമിക്കുന്നണ്ട്. എങ്കിലും ഈ സംഗതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി എത്തു ജലങ്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കുന്ന സോധ ഉപയോഗിച്ചുകൂടാതെന്നുകുന്നു. പച്ചവെള്ളത്തേക്കാർ വേഗം സോധ ദായം ശമിപ്പിക്കും. ഈ ഗ്രന്റ് അതു വെള്ളത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന അനുസരംസത്തിന്റെതാക്കുന്നു. ലമണവും, പദ്ധതികൾക്കുന്നു. പദ്ധതികൾ ഉള്ള തുകാണും ദായംഗമനത്തിനു സോധായോളം അതു നന്നല്ല. സോധ ഒരു മത്തനാബന്ധനാ ഒരു പോഷകദ്രവ്യമാബന്ധനാ രഹികളും വിവാരിക്കുന്നതു്. “ദായ രാറിനു സോധാ കൊടുക്കാമോ” “വെള്ളം കൊടുക്കാമോ അതു അതെനു സോധാതന്നെ വേണോ” എന്ന രോഗിയുടെ ആരുളികൾ മൊറാറിക്കും മോറിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഇംഗ്ലീഷ് വെദ്ധുനാർ ഇതു നാട്ടിൽ ഉണ്ടോ എന്ന സംശയമാണോ. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ അത്മത്തുന്നതെയെ നി അഭിനന്ദന ആലോച്ചിച്ചുകൊള്ളുവിന്നു.

മല്ലക്കാടി—മല്ലം മനഷ്യർ പണ്ടക്കുപണ്ഡ ഉപയോഗപ്പെട്ടത്തിവരുന്ന ഒരു സാധനമാകുന്നു. പരീക്ഷകളിൽനിന്നും രണ്ടുടം മുഖ്യമാണു, അഞ്ചുടം വെൻ്ന്, പത്തിനും തുടം ബീംയർ ഇവയിൽ കുട്ടതലായി കഴിച്ചും ആവയൽക്കരമെന്നും കാണിക്കുന്നു. (വാരായം മുഖ്യമാണെന്നും, കള്ളു് ബീംയറിനു തുല്യമായും കണക്കാക്കാം) അഭിനമായ മല്ലപാനം

ഉന്നേഷ്ടതിനു പകരം തളർച്ചക്കാണു കാരണമാകുന്ന തന്നെ കള്ളോട്ടിച്ചു വഴിയിൽ കിടക്കുന്നവരെ കണ്ണിട്ടു തുട്ടുവക്കാക്കു അറിയാമല്ലോ. അതിയായി കഴിച്ചാൽ ദയനശക്തി കുറയുകയും, ആതുമാശയത്തിനും ഒരു വക്ക് പാശ്ച തട്ടകയും ചെയ്യും. മല്ലപാനം കാപ്രകുമേൻ യുള്ള തുട്ടു, മുകം എന്നീ അവധിവക്കാദികൾക്കു് കേട്ടവരുത്തി മരം സംപത്തിവസാധികളായ പല രോഗങ്ങാദികൾക്കു് കാരണമായിത്തീരാം. മല്ലപാനികളുടെയാരാ മല്ലും കഴിക്കാത്ത വർശനിരത്തിനും ബുദ്ധിക്കൾക്കു് കുട്ടത്തു് കൈക്കുപ്പുള്ളിവരായി കാണപ്പെടുട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സംസാരസാഹരജനിലെ തിരമാലകൾക്കുള്ളിൽ അക്കപ്പെട്ടു കായികമായും മാനസികമായും ഉള്ള തേളശങ്കങ്ങളെ സഹിക്കുന്നവനും ദിവസാന്തതിൽ അല്പമായ മല്ലപാനം തുണ്ണപ്പും മെന്നതുനും നേരുമുല്ലു, ഒരു പക്ഷം ആവശ്യമെന്നുള്ളിട്ടിയും പറയാം. മുലുനും ശരീരവലമില്ലാത്തവരും ചില രോഗങ്ങാദിപ്രതിരിക്ഷനും മിതമായ ഉപയോഗം വിചിത്രമാകുന്നു. വേദാന്തക്കാൻ ശേഷിയുണ്ടാക്കരുള്ളോ എന്ന ഭേദിച്ച ജോലിയും പരപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പു മല്ലുകഴിക്കുന്നതു ഒരു വലിയ തെരുവുതന്നെ. വിശ്വനാഥിക്കു നോക്കുമ്പോൾ അന്തും ക്ഷണത്തിനൊടൊപ്പും അല്ലോ മല്ലും കഴിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. ശാസ്ത്രവിധി ഹ്രസ്വിന്നെയാണെങ്കിലും അതുപൊതുജനങ്ങളുടു് പറയുവാൻ തൊൻ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ വൈദവനും ക്രമാദം അക്കുണ്ടായാൽ അക്കുണ്ടായാൽ വരിക്കലും മല്ലും ഉപയോഗിക്കാതു്. മല്ലന്തിനേരു അമിതോപയോഗത്തിൽനിന്നും പല ദയകരരോഗങ്ങളും ഉണ്ടാവുന്നുണ്ടും നല്ലവുണ്ടും ഓമ്മംവെയ്ക്കുണ്ടും. ഒന്നാമതായി മല്ലന്തിനോടു കുമേൻ വർശിച്ചുവരുന്ന ഒരു

അത്രാസക്തി—അതുപോകട്ട; അതിസങ്കേടമായ അജീർണ്ണ—അതുമിരിക്കാട്ട; ഒഴിച്ചയാദളായ അജയ്യങ്ങളായും മരണാന്തരങ്ങളായും ഉള്ള മരൊരോ, എത്തുമാറ്റയാർബുദം, ഭാത്ത്; ഇവജീജ്ഞല്ലാം മല്ലോ ഏകകാരണമാക്കമെന്ന് അറിയണാം. ലൈറ്റകികാവന്മാരു വിചാരിച്ചാലും അമിതചല്പവാനം വിധിതമല്ല. കടത്തിയപെട്ടതി സിവിൽ ജാലിലിലേക്കോ ഉന്ന നടന്നാക്കി കുമിനത്തിലെയിലിലേക്കോ ചിലപ്പോൾ തുക്കമരത്തിന്റെ ദക്ഷിണയും കുടിയോ അശയ്യും വാൻ തക്ക സാമത്ര്യാദിത്തു കുറുവാണ് മല്ലോ എന്നത്തിൽ തന്റെ പരിജ്ഞല്ലാം മരക്കത്തെല്ലാം.

ക്ഷേണത്തിന്റെ ശേഖരത്തിലല്ലെങ്കിലും പ്രാദേശിക പലരം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ഒരു ഉദ്ദേശക സാധനത്തോടിച്ചുകൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതെയിരിക്കാൻ തന്മില്ല. ഇന്ന് സാധനം പുകയിലും തന്നെ. 20 വയസ്സിനു താഴെയുള്ളവർക്ക് പുകയിലും ഉപയോഗിക്കാവാൻ അനുവദിക്കാനെതിനു തന്മില്ല. പ്രാശം ചെന്നവക്കിം മല്ലുവരുസ്സുംബാക്കം, പ്രത്യേകിച്ചും മാനസികാലുപാനമുള്ളവക്കം, പുകയിലും പലപ്പോഴും മനസ്സുപാസ്ത്രത്തെ യും ഉദ്ദേശത്തെയും ഉണ്ടാക്കം. ഇവർ മിതമായി പുകയിലും ഉപയോഗിക്കണമെന്നു വലിയ തെററില്ല. എന്നാൽ എത്രോത്തുവരും പുകയിലും ഉപയോഗിച്ചുകൂടാം.

സാഹിത്യവിവേചനം

എത്ര ഭാഷയുടെയും അലിറ്റുലിക്കം തുലിക്കം മഖ്യമായി ആവശ്യമായി ട്രാം ആ ഭാഷയിലെ സംഘി തുരന്നുമാറ്റുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചിന്തിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതായ നൂതനങ്ങൾ അടങ്കിയ തുരന്നുമാറ്റുന്ന കന്ന. ഈ വക്ക് ഗമ്പങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതാൽ പ്രത്യേകി ഉണ്ടാക്കിവരുന്ന ഗമ്പങ്ങളേപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥമാക്കെട്ട്, ദോഷമാക്കെട്ട്, രൈറ്റിപ്രായം വാദിച്ചുപറവാൻ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. ഒരു സമയം സഹാരണക്കുന്നായ വിദ്യാരംഗങ്ങൾ അതു സാധിക്കുന്നതാണെന്ന കിൽത്തെന്ന പ്രമാണചുരുക്കം പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെട്ട തത്ത്വാം കഴിയുന്നതല്ലെല്ലാ. അതിനാൽ സഹാരണ ദയാളുംമായിരിക്കുന്ന ചമൽക്കാരങ്ങളെക്കാണ്ട്' ശേഖരിക്കുന്ന ഉത്തമകാവൃത്തിക്കും ചൊല്ലുതുമാണ് 'ചൊല്ലുതുമാണ് ചൊല്ലുതുമാണ്' എന്നാമററു കരെ വലിച്ചെഴുതിക്കൂട്ടിയ പൊട്ടക്കാവൃത്തിക്കും ഒരുപോലെ പ്രവാരം വന്നേക്കാമെന്ന മാത്രമല്ലോ ചിലപ്പോൾ കൂടുതലും വെള്ളിപ്പുണ്ടെന്നു കാരം വിലംബായി എന്നും വന്നേക്കാം. ഈ വിധം ഉത്തമകവനക്കാർക്കുമൊരു പ്രാശാധിപ്പിക്കുന്നതായ സഹാരണവിവേചനം തുറന്നുമായി വരുന്നോടു സർക്കു വന്നും ക്ഷയിക്കുയും ഭവ്യവന്നും വർദ്ധിക്കുയും എന്ന വേണ്ട ഭാഷാഭിരുദ്ധിയും തുലിയും നശിച്ചുപോകുയും ചെയ്ത നാതാകന്നു. അതുകൂടുതലും ഭാഷാപോഷണത്തിലും

രായവർ ഒന്നാമതു ദിംഖിവെങ്ങ്കുണ്ട് സാമിത്രവിവേചനവിഷയത്തിലാകനു.

നമ്മുടെ ഭാഷയിലാകട്ടെ ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥംപോലും ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ വളരെ വ്യസനത്തോടെ പറയേണ്ടിമിരിക്കുന്നു. കാവൃലക്ഷ്യങ്ങളും ഒരു ഭോഷ്യങ്ങളും സബിന്റുരും വള്ളിക്കുന്ന സാമിത്രദിപ്പം എന്നും, മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനുബദ്ധി സംസ്കാരത്തിലും മാത്രം ആർഗാരിഡ്യു് മുതലായ പണ്ഡിതന്മുൻ്നാർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വളരെ ഇംഗ്ലീഷിലും ഉണ്ടാക്കുന്നതും ആ ഭാഷകളിൽ സാമാന്യം അറിവുള്ള ഒരു തത്ത്വം അവധിലും ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും വായിച്ചുരസിക്കുന്നതിനും ശക്തിയുണ്ട്. മലയാളഭാഷയിൽ ഈ വകയാതൊരു ഗ്രന്ഥവും ഇല്ലായ്ക്കുന്നതു ഇന്നു ഗ്രന്ഥത്തിനും ഇന്നു ഇന്നുണ്ടെങ്കിലും ഭോഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടെന്നും ഉത്തരമുണ്ടാക്കുന്നതും കാവൃജ്ഞാനം വേണ്ട ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇന്നിനുവരുമ്പോൾ കാവൃജ്ഞാനം ഇന്നിനുവരുമ്പോൾ ഇന്നിനുവരുമ്പോൾ മായി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കം, “കാവൃം” എന്ന വാക്കിന്നെന്ന് അത്യംപോലും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി ചുണ്ടിവരുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അധികം ഉണ്ടെന്ന ദേശങ്ങൾ നില്പാം.

“കാവൃം” എന്നും വച്ചും അതായാണ് “കാവൃം” അനുഭവം കുറഞ്ഞാക്കിയായാൽ മിക്ക ആഴ്ചകളിൽ ‘ആരോഗ്യാദാനം’ ‘കൂദാശാസം’ ‘കൂദാശാസം’ ഇതൊക്കെയാണോ പറയുക. മറ്റൊരുവിലും ‘കാവൃം’ എന്നും വച്ചും ഗീയ്യാണ് ഭാഷയിൽ ചുരാന്നുകൂട്ടുപേണ വള്ളിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളാകനും എന്നും പറയേണ്ടശാം. എന്നായും ശരിയായ അഭിപ്രായക്കാർ പത്തിലെബാന്നപോലും ഇപ്പോൾ നിയുണ്ടെന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ കൂട്ടരിൽ മിക്ക

വയം ‘അംഗുഖമരാമാധൻം കിളിപ്പംട്ട്’ ഒരു കാവ്യ മാണന്ന പറയുമോ? നിന്മായും ഇല്ല. ‘ഇന്നലേവ്’ ഒരു കാവ്യമാണന്നപറയുമോ? നിന്മായും ഇല്ല. ‘വാക്യം രസാത്മകം കാവ്യം’ എന്ന ധർമ്മിച്ഛിജിവർ വളരെ വളരെ ചുജകം. പദ്മരാക്കട്ട ഗദ്ധരാക്കട്ട സംസ്കാരാധിലാകട്ട, വേരെ ദന്തിലാകട്ട, കമ്പ പ്രാചീനമാകട്ട, നവീനമാകട്ട, ഏഴതിങ്കു കടലാ സ്വിലാകട്ട, ഓലയിലാകട്ട, മുംഗാരാശിരസങ്ങൾ അടക്കിയ എത്തു സാമിത്രപ്രഭാവം കാവ്യമാകനു. നാടകമാകട്ട, ആവ്യാധികരാകട്ട, കിളിപ്പാട്ടാകട്ട, മൺിപ്രവാളമാകട്ട, പാനശാകട്ട, തൃശ്ശിലാകട്ട എന്നവേണ്ടാ എല്ലാവക പ്രഭാവങ്ങളിൽ (മുംഗാരം മിതലാധരസങ്ങൾ അടക്കിയവായിരുന്നാൽ) കാവ്യങ്ങൾ ഇംഗനു. കേവലം രസത്തുന്നുങ്ങളായ കൊഴുവിരക്കം പണാധാരാ, ചൈക്രോട്ടിചിയാ “എഴുതുകിട്ടി വസ്തുതവായിച്ചു മനസ്സിലാക്കി” എന്ന തുടക്കിയ സന്ദേശ പത്രങ്ങൾ ഇവഞ്ഞല്ലോ. പ്രഭാവങ്ങളാണകിലും കാവ്യങ്ങളാകന്നതല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞാണതിന്റെല്ലോ.

മേൽ കാണിച്ചപ്രകാരം നമ്മുടെ ഇടയിൽ സംശയി ത്രാവിഡവനാവിഷ്ണവായ അറിവും അറിവുസന്ധാരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഇല്ലായ്ക്കാണ്ട് മലയാളഭാഷ വലിയ വലിഞ്ചുകളും കൊഞ്ചുഞ്ചുകളും കൊണ്ടുനിൽക്കുന്നു. ഉത്തര വാക്കു അഭ്യന്തര വാക്കിലും രസിപ്പാന്തളി ശക്തിയുള്ളവരും മന ഷ്ടൂന്സ് പ്രതിജ്ഞ സിലമാരാച്ചിച്ചുള്ളതല്ലോ. പണ്ണുസാരജു ദട മാധുശ്ശവും, പന്നിനീർപ്പുള്ളാതിനെന്ന ബൗദ്ധാന്തരം, അന്നഭവിച്ചുരസിപ്പാം അക്കാരജത്താനംപോലും ഇല്ലാതെനാം കഴിയുന്നതാണെങ്കിലും ‘ഇരുളേവ്’ വായിച്ചു അതിലുള്ള രസങ്ങളെഴു ചുമ്പണ്ണമായി അന്നഭവിക്കുന്നു

തിന് ചുരങ്ങിയ പറിപ്പുകാരരക്കാണ്ട് മതിയാക്കന്ന തല്ലൂസ് വിഭ്രാമാക്ക് അറിയാം. അതുകൊണ്ട് സാമ്പത്തികവേചനയുമുണ്ടോ മലയാളത്തിൽ ഇല്ലാതെ തിരികെ വിവേചനങ്കൾ മലയാളികൾക്കു കര കര വാഴിക്കാണന്നതുകൊണ്ട് ആശുപ്പം പ്രസ്താവിക്കാണ്ട്. അചടിച്ച വരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്കും (നല്ലതാകട്ടെ ചീതയാകട്ടെ) ഒരുപോലെ പ്രചാരം ഉണ്ടായിക്കാണുന്നു. എന്നതനെയല്ല കൂട്ടിച്ചു പുസ്തകത്തിന്റെ പേര് വായിപ്പാൻ കഴിയുന്ന ചില വിശ്വാസാർ ചാടിപ്പും പ്രസ്തുതിപ്പാൻ വളരെ സഹിയും, ലഭ്യവും, മദ്ദളവും, ചെണ്ടും ആക്കന്ന എന്നും മറ്റും പറവാൻ മടക്കുന്നതുമില്ല. “ഈരുംവാവ്”യും സുഖാശും, “മിനാക്ഷിജും” സുഖാശും. പിന്നെ എന്നതാണു തന്മാരു വ്യത്യാസം എന്നാണും ആഴ്ചകൾ പറയുക. മലയാളികളായ വായനക്കാർക്ക് അനുഭവം ഇന്നോഷ്ഠം ചാന്തിപ്പാനുള്ള ശക്തി ഇല്ലാശം പിടിച്ചു മുക്കപ്പോലെയാണിട്ടാണു കാണുന്നതു്. ഇതുകൊണ്ടാണു മലയാളാധ്യാത്മ അഭിവൃദ്ധിക്കം തുലിക്കം കറിന്മാരു താങ്കേട്ടവന്നിരിക്കുന്നതെന്നോ വരുവാൻപോകുന്നതെന്നോ ഞാൻ ഒരുപ്പുട്ടന്നതു്. വല്ല മുക്കിലോ മുലാഖിലോ സഹൃദയനാരാധവരാരക്കിലും ഉണ്ടുകൊണ്ടു അവർ വല്ല പുസ്തകത്തപ്പററിയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണു ആവാസിക്കിയിരിക്കാം അതും അപകടം ആശി. സാമ്പത്തികവേചനഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടുള്ള ഇത് വകുപ്പാശങ്ങളെ ഒഴിക്കുന്നതു മലയാളകാശാപരിജ്ഞാരതല്ലും മാത്രം ഒന്നാമത്രത ചുമതലയാണുന്നും ഞാൻ ഇവിടെ പറവണ്ണുകൊള്ളുന്നും.

ഉള്ളവിതയുടെ പ്രചാരംകൊണ്ടിരുന്ന ഭോഷങ്ങൾ എത്തേരുതോളം ഘനപ്രക്രമാശാഖാസംശാഖ, അവായ തോ ക്ഷീനതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാട് ചെയ്യുന്നതു് എത്തു ആവ ശ്രൂഹാശാഖ പ്രാവീനക്കാർ അംഗത്വത്തിനും ഏന്റെ പലേ സംഗതികളാബും ഉള്ളാണ്ടെപ്പുട്ടുണ്ട്. മുന്നുററിൽ വിലപാനം കൊല്ലും മുച്ചു് ഇംഗ്ലീഷിൽ അതുക്കും വല്ല പുസ്തകവും ഫുതി പ്രസിലബ്പുട്ടുത്തുവാൻ സംഡി ക്ഷീനത്താഴും കിട്ടുണ്ട്. ദബബേംഡിൽ നിന്മ വിച്ചിത്രനാ ക്കു പദ്ധതിസംഘം പരിശോധിച്ചു് അംഗത്വത്തി കൊഞ്ചാത തല്ലാതെ യാതൊരു പുസ്തകവും പ്രസിലബ്പുട്ടുത്തിക്കുന്നു കിട്ടുണ്ട്. ഗ്രീക്കരാജൂരാറിൽ പാഠാബനക്കിലും വല്ല പുസ്തകവും ശാഖക്കാരല്ലാപേരും ഒരു കൂട്ടുന്ന താരയ മദ്ദഹാസവശമലങ്കരിച്ചിൽ കൊണ്ടുപോയി ദോ ശ്രൂഹാരാധ വിലപാനായുടെ സഭസ്ഥിതിവച്ചു് വാസിച്ചു കേരളപ്പിക്കു പതിവാക്കിയുണ്ട്. ആ റിലപാനായുടെ അംഗി പ്രായപ്രകാരമായിരുന്ന പുസ്തകത്തിനെന്നു പ്രചാരവും. നമ്മുടെ ഇല്ലഡ്യൂരാജുത്തുതനു പണ്ഡിതക്കാലത്തു ഭോജപ്രഭത്തികളുടെ സഭസ്ഥിതിവച്ചു് അംഗിപ്രായത്തെ അനുസരിച്ചു് എത്തു പുസ്തകത്തിനും പ്രചാരം ഉണ്ടായി തന്നുള്ളൂ, ഏന്റെ പലേ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നും തെളിവാക്കാണെന്തോളും. ഇക്കാലത്തു നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ളതു പോലെ നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും ചീതത്രാന്മാരംക്കും ക്കുപോലെ പ്രചാരം ഉണ്ടാവുകയും സാമ്പിരുവിവേചനം കേരിലം മുന്നുമാകയും ചെയ്യുന്നതു് ദിലാക്കത്തിൽ യാതൊരു പാക്കിലും യാതൊരു കാലത്തും ഉണ്ടാവിട്ടുള്ളതാണി ചരിത്രത്തിനു കാണുന്ന പ്രചാരം. സാമ്പിരുരാജുത്തി ലുജി ഇന്ത വിധമായ അരാജകത്പരതയെ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ കുറീകരിച്ചു് ഇന്ത വിധം ബാധകളിലും അംഗി

മതികളും മേലാൽ ഉണ്ടാകാത്തവിരിപ്പാൾ വേണ്ടി ആ വസ്തുമായി തായ നിയന്ത്രണപ്പെട്ട നിന്മിക്കുന്നതു് അത്രാവ ശ്രമാക്കുന്നു.

വിഷദിഷ്ട ക്ഷേണപാത്രങ്ങളുടെ പ്രചാരത്താൽ പ്രജകൾക്ക് എത്രപുകാരാ പ്രാണനാശം വരുന്നവോ അതുപോലെതന്നെ ഭജ്യവിതയുടെ പ്രചാരം സാധിത്രു ചർച്ചകാരങ്ങളെ ആസപദിക്കുന്നതിനു് അവക്ഷ്യാത ശക്തിയെ കെട്ടുകൊണ്ടു.

സാധിത്രുവിവേചനാഭാവം മലയാളഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കം തുലിക്കം ഇതുവരെ എത്രതെന്നും ബാധകമാണി വേഖിച്ചിട്ടുണ്ടും ഇന്ത ഭാഷയെത നിവാരണം ചെയ്യുന്നതിനു വിവേചനവിഷയമായ അറിവു പൊതുവിൽ ഇന്നങ്ങൾക്കിടത്തിൽപ്പൂർവ്വം അമിക്കുന്നതു് എത്ര ആവശ്രമാണുണ്ടും ഇതിനുമുമ്പു് കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലാം. ആ ദത്തകാണ്ടു് മലയാളഭാഷാസാധിത്രുതനിന്നെന്റെ പല പിരിവുകളും അവയുടെ ഉത്ഭവം, സപ്രഭാവം മുതലായവയേയും വിവരിക്കുന്നതു് ഇന്ത സന്ദർഭത്തിൽ ആവശ്രമായി തീന്തിരിക്കുന്നു.

ഡോക്ടറിലും മിക്ക ഭാഷകളിലും ഉള്ള തുപ്പം ലെ മലയാളത്ത് ലും സാധിത്രുതിനു 'പാല്രു' 'ഗല്പു' എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പിരിവുകൾ ഉണ്ടു്. നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഇതുവരെ ഉണ്ടാക്കിയതോ ഇന്തി ഉണ്ടാക്കുന്നതോ ആയ സകല കാവുംങ്ങളും പല്ലുമോ ഗല്പുമോ ആയിരിക്കുന്നതാണു്. പാല്രും എന്ന വാക്കെങ്കാണ്ടു പഞ്ചപ്പെട്ട ചപിച്ചിട്ടിഷ്ടതെന്നു മാത്രമെ സിലിക്കുന്നുള്ള എന്നു വരികിലും അതിന്നെന്റെ സാങ്കേതികാത്മം ഇതിന്റെന്നു കുറെ ഒരേപ്പുച്ചിട്ടാണു്. മാത്രക്കുണ്ടു എഴുതശെന്നും കുമങ്ങപ്പെട്ടു ആണു

സംശയിച്ച വിന്റുസിക്കുന്നതിനാൽ താഴെ ഒരുത്തവിധിയം ഉണ്ടാകുന്നവോ അതേപ്രകാരം മുങ്ഗലാവുകളായ ദിനക്ക് രജപ്പേരു വില കുമ്പുകാരം വിന്റുസിച്ച കണ്ണാന്മാപ്പ മാക്കംവല്ലം ഉണ്ടാക്കുന്നതാകന്ന ‘പദ്മം’. വിന്റുസ ഭേദംകൊണ്ട് പഞ്ചാറി, തൃപ്ത മതലാഡ അനേകവിധിയം താഴെപ്പറ്റി ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെതന്നെ, കൂകളി, കള കാണ്ണി മതലാഡ പലമാതിരി രൂതജ്ഞപരം പദ്മത്തിലു ണ്ടു്. ഗദ്യത്തിനാകട്ടെ, പദ്മം കുട്ടിച്ചേരുക്കുന്നതിൽ ഇന്തവക യാതൊരു സ്ഥിപ്പിച്ചും ഇല്ല. അതിൽ അത്മം വിശദഭാഗി ചുരുക്കപ്പെമ്പന്നല്ലാതെ പദ്മത്തിലുള്ള തു പോലെ മാത്രാസകലനം വേണ്ടെന്നുള്ള നിർബ്ബന്ധമില്ല. ഇതിൽനിന്ന് പദ്മരചന ഗദ്യരചനയകാരം പ്ര യാസമേരുന്നതാണെന്നു് അറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ടും മലയാളത്തിൽ പ്രമാഘായി ഉണ്ടായതു ഗദ്യമാണെന്നും അതിൽപ്പെടെനു ഏറ്റവുംകാലം കഴിഞ്ഞതേണ്ടില്ലോ മാത്രമേ പദ്മം ഉണ്ടായിരിപ്പും പാടുള്ള എന്നു് ചിലൾ അനുഭാവിച്ചുകാം. എന്നാൽ യഥാത്മം ഇങ്ങിനെയല്ല.

സാധാരണയായി ജനസമുദായത്തിന്റെയും, ഭാഷ യുടേയും ആരംഭത്തിൽ പദ്മംതന്നെ പ്രധാനം എന്ന പലേ വിഭപ്രാന്മാം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇത് പദ്മം എത്ര പ്രകാരത്തിലുടക്കിച്ചു് വളരുന്ന് വന്ന എൻ്റെ നോക്കുക. ചുരാതനകാലങ്ങളിൽ മനസ്സുവർദ്ധം മുഴവന്നും പരിപ്പൂരിക്കേണ്ടം പോലും ഇല്ലാതെ വെട്ടയാടി ചോ കാലിമേച്ച നാട്ടെതണ്ടിലെയോ നടക്കുന്ന പരിഷക ഇംഗ്ലീഷും എന്നും ഇത് പരിഷകരും പരസ്പരവെരുത്തോ ദിക്കി ഇങ്ങനും എന്നും ചരിത്രഗമ്മങ്ങളിൽ നിന്നു് അറി

അമല്ലോ. ഇങ്ങനെ ഒരു പരിഷയിൽ അല്ലോ സരസപ തിപ്രസാദം ഉള്ള വല്ലവന്നും തിനു പുള്ളംകൊണ്ടിരിക്കു ന്നതിനുമല്ലോ തന്റെ പരിഷകാർ എതിർപരിഷ ക്കാഞ്ചെട കാലിക്കൈ എത്ര സമർത്ഥയോടെ കവൻ്റു കൊണ്ടുവന്നുകൂടുതു എന്നോ, തന്റെ പരിഷയുടെ നേതാവും അതിശക്തമാരായ എത്ര എതിരാളിക്കൈ തന്റെ ഗഭക്കാണട്ടിച്ചു കൊന്നു എന്നോ പാടുകയും കണ്ണാനുംപ്രദാവും മഹമന്യാരണാഭികൾക്കും എററവും എഴുപ്പുവും ജാത്രാഭിമാനോദ്ദീപകവും ആയ ഇന്ത പാടു മരംജീവൻ കേടു കൊണ്ടാണി പരിച്ചു ചൊല്ലി നട ക്കുകയും കാലാന്തരംകൊണ്ട് ഇതിനും പരിഷ്കൃതമായി വേരെ വിധത്തിലെണ്ണാക്കന്ന പാടുകൾക്കും പരമക്ക പ്രചാരജ്ഞായി വരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നും. ലോക തനിലുള്ള മിക്ക ജനസമൂഹങ്ങളുടെ ഇടയിലും പാട്ടും ഇങ്ങനെ ജനിച്ചു വളർത്താനെന്നും ഓരോ ഗമ്പങ്ങളിൽ കാണാന്നതിനെ യുക്തിചും അനുഭവവും സ്ഥിരപ്പെട്ടുതന്നു. ഗ്രീക്കും, ലാററിൻ, സംസ്കാരം, ഇംഗ്ലീഷും മുതലായ മധ്യഭാഷകളിലെല്ലാം ആഭ്രം ഉണ്ടായതു പാട്ടുമാ സന്നന്ന മാത്രമല്ലോ അവയിലുള്ള പ്രധാന കവനങ്ങളും പാട്ടരിതിയിലുള്ളവയാക്കന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ മല ധാരാത്തിലും ആഭ്രം ഉണ്ടായ കവനങ്ങൾ പാട്ടരിതിയിലും. പരബ്രഹ്മതനിന്നു കേരളത്തിൽ വന്നു കട്ടി യേറിയ നഞ്ചെട ഷൂവർന്നാർ ഭർത്തേവതാഭി ബാധകരും നിവാരണം ചെയ്യവാൻ വേണ്ടി ഭേകാളി, ശാസ്ത്രാവു മതലായ ദൈവങ്ങളെ ജീക്കേണ്ടിവന്നതിൽ ഉച്ചയോ റിപ്പാൻ വേണ്ടി പലവിധ കീത്തനങ്ങൾ, തോറ്റ ജോഡി, ഇവയും അമ്പുാളിതേന്നും മുതലായ പരാമു

ശാലികളുടെ ചരിത്രങ്ങളെ ഒല്ലാശിക്കുന്ന പാട്ടുകളിൽ, സുഷിപ്പാട്ടുകൾ, കോലടിപ്പാട്ടുകൾ തുടർവക വക വിജോദകര അള്ളായ ഗാനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിട്ടണായിരിക്കുന്നുമെന്ന നിവിംബാദമാണ്. ഇങ്ങിനെ കീഴ്ത്തനം, പാന, തൃജിപ്പാട്ട്, കിളിപ്പാട്ട്, മൺിപ്പും പാളി മുതലായ പലവക ശാഖകൾ തുണി നാനാവിഷയങ്ങളേയും പറവി പലുകാവുങ്ങൾ എന്നുണ്ടിലും വന്നുത്തിലും വർഖിച്ചുവന്നു. ശഭ്ദമാക്കുന്ന മലയാളത്തിലും നന്ന കിരാച്ചു മാത്രങ്ങൾക്കും എന്ന മാത്ര മല്ല, ഉഞ്ചതു തുറവിൽ തൊഴ്ന്നു ററിക്കുന്നപതും തുടന തുടികളിൽ ആണ്. ആപ്പുകാലമുതൽക്കുതന്നെന്ന മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ കത്തിടപാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഒരു ഒരുവിധം ശഭ്ദം നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്ന തീർച്ച യാശാക്കിലും ചിറക്കൽ, തലയേറ്റു ചെയ്യാൻ, കോഴിക്കോട്, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ ഇവിടങ്ങളിലെ ഗുമുഖരികൾ എഴുളുവാൻ തുടങ്ങിയതുവരെ ശഭ്ദപ്രഭാഗ്രാഹി യാതൊന്നും ഉണ്ടായതായി കാണുന്നില്ല. ഇതിൽപ്പിനെ തച്ചശാഡ്യും, വൃവഹാരം, വൈദ്യരം, കാണാ, ജാനമത്തും ഇങ്ങിനെ പലവക വിഷയങ്ങളേപ്പറിയും ശഭ്ദഗുമാങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതാണി. എന്നാൽ ഇവയോനും കാവും എന്ന പരംതുകൂട്ടത്തക്കവയശ്ലേഷം. ശഭ്ദരീതിയിൽ ഉത്തമകവനാ മലയാളത്തിലുണ്ടായതു് ശക്തൻസാമുതിരിപ്പാട്ടു തന്നുരാഞ്ഞർ കാലത്തു മാത്രമാണ്. അക്കാലത്തുനായ മഴമുട്ടുലം നന്നുണ്ടിയുടെ ‘ഓഹാ നെന്നും’ ‘പാഞ്ചാലീസപ്രയംബരം’ തുടർന്നു ചുക്കളിലും ശഭ്ദത്തിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ കുറഞ്ഞിക്കുമാണെന്നുണ്ടാക്കിലും ഇതുന്നും ചമൽക്കാരൻസാ ശരണാളാണെന്നും സഹൃദയമാരെല്ലാവരും ഏകക സേപ്പുന സമതിക്കുന്നതാക്കുന്നു. മുഖമേ ശഭ്ദരീതി

യിൽ കാവുക്കാറം ‘ക്ലേവത്’ വകന്നതിനമെന്തും ഉണ്ടായി ക്ലേസ്റ്റന്തരാന പറയണം. അതിനിപ്പുറമാക്കെടു ഗല്ല കാവുക്കാറം നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ അസാധാരണമായ പുഞ്ചിരൈ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ് ഗല്ലസാമാത്രത്തിൽനിന്ന് പ്രധാന അംഗമായ ‘നോവൽ’ എന്ന കാവുരീതിയെ അനുകരിച്ചുള്ളതു കയാൽ മലയാളഭാഷ ഗല്ലത്തിന് സംബന്ധിച്ചിട്ടു ണ്ണതാളം ഇംഗ്ലീഷ് സംഖ്യിത്രത്തിനു മുഖ്യമായി കടക്കു ടിരിക്കേണ എന്ന് പറയുമ്പോൾ ദിരിക്കേണ.

മലയാളത്തിലുള്ള പദ്രക്കാറം കാകളി, അനന്ത മതലായ ചില വുത്തങ്ങളിൽ എഴുതിയ കിളിപ്പാട്ട്, മുഴുപ്പാട്ട്, ഈ വകക്കെഴു സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്താളം തമിഴ് മട്ടിനെ അനുസരിച്ചും സൃഷ്ടിക്കാൻ, ഗീതി ഈ വക വുത്തങ്ങളിലുള്ള ദ്രോക്കങ്ങൾക്കു സംബന്ധിച്ചുടെന്താളം സംസ്കാരത്തിലെ അനുസരിച്ചും ആകുന്നു. ഭാഷയുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി ആരംഭാവിക്കുന്നവാരം വുത്തങ്ങൾ തകിഴിയ്ക്കിനു കടം വാഞ്ചിവാനാക്കുന്ന അധികം അവ കാശാളിക്കുന്നതെന്ന വരികിലും തമിഴ് സമ്പ്രദായങ്ങളിലുള്ള വുത്തങ്ങൾ കൂടുതലുള്ള മലയാളത്തിൽ പദ്രൂരചന മിക്കളും സംസ്കാരസ്വാധാരണയെത്തു അവലും വിഭിന്നിക്കേണ്ടതും. എന്നാൽ സംസ്കാരവും മലയാളവും തമിഴിൽ ഇന്നസംഗതിയിൽ ചില സംരക്ഷാധികാരിക്കുന്നവരും അപരിസ്മീ അപരിസ്മീ ത്രാജ്ഞമാണ് ഒരു ലക്ഷ്യജ്ഞമാണെന്നു വരുന്നു. എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ പ്രാസം (ചുരുക്കിയപക്കം പ്രതീയാക്ഷരപ്രാസമെക്കിലും) കുടാത്തതു ദ്രോക്കമാണോ ഏന്നു തെന്ന ചിലർ സംശയിച്ചുകൊണ്ടു.

പുര

ഈ വക നിഷ്ടർഷകൾ ഒരേ അത്മത്തെ കരിക്കുന്ന അനവധി പത്രായശമ്പൂങ്ങൾ അടക്കാതിയ സംസ്ഥാതതിലും കുടി കവിയുടെ ഭാവനാശക്തിയുടെ അപ്രതിബന്ധിച്ച ചാത്രിലിനം തന്റെ അർത്ഥകല്പനജ്ഞം വളരെ ബാധകകാരി വരുന്ന എന്നിൽക്കേ മലയാളത്തിലും പറ ദൗർജ്ജത്തിനില്ലെന്ന് അവന്മയജ്ഞം ഇതുകൊണ്ടുള്ള തരക്കെട്ട് എത്ര അധികമാണോക്കണമെന്ന എവരും ആലോച്ചിച്ചാലുണ്ടാണെന്നും അവലോചനയാണെന്നും അവരും ഉള്ളായിവാരങ്ങെടുത്ത അട്ടക്കമെന്നും വായി ആദ്യാക്കട്ടു. ഇക്കാനെങ്കാലമാമിരിക്കുന്ന ഇ നിഷ്ടർഷ ഉണ്ടാവാൻ സംഗതി എന്നായിരിക്കുന്നുമെന്നും ആലോച്ചിച്ചാക്കണമ്പാരും ഇതു ദിവ്യാഖാപാശിൽ അധികമായ താപ്ത്വത്തോടും പത്രമലയാളത്തിൽ കേവലം നിദയോടും കുടിയ ചില പ്രാചീനവിഭാഗങ്ങൾ വെച്ച് വരുപാശാശനാശം തോന്നുന്നതും. മലയാളത്തിൽ കവിതയുടെ ശമ്പംഗിയല്ലാതെ എന്താണുള്ളതും? അർത്ഥരാംഭിൽ ഉണ്ടാവാൻ പാടണ്ണോ? എന്ന അഭിപ്രായം മറക്കു പാടാതും ഉദ്ദണ്ഡാനുകളിക്കുന്നുണ്ട്

‘ഭാഷാകവിനിവിദ്യോധ്യം
ഭാഷാകരവദപ്രിഭാതിഭവനതലേ
പ്രായേണ്വുത്തമഹീനഃ
സുഞ്ചലോകേ നിരസ്സേഹാപ്രസരഃ’

എന്ന ഫ്രോക്കറെതു ഉയവിട്ടുകൊണ്ട ഇരക്കുന്ന സംസ്ഥാത പണ്ണിത്തമാർ ഇന്നും നമ്മുടെ കുട്ടത്തിൽ അഞ്ചനക്കപ്പേരുണ്ടു്. മലയാളപദ്ധതിക്കും അഭിവുദ്ധി ധരണമെങ്കാൽ മേല്പെട്ടതു നിഷ്ടർഷയെ നന്നാമതു. തഴീ

ക്കൂട്ടുന്നും. എന്നാൽ പ്രാസം ദീക്ഷിക്കാതെ തങ്കൊല്ലം മലയ്യുള്ളതിൽ ഭ്രോകം ഉണ്ടാക്കവാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അതു ഒച്ചിക്കയില്ല. എന്നതു വസ്തുതയെന്ന. എക്കിലും അത്മത്തിനു ബാധകമാക്കാ വണ്ണിക്കും പ്രാസംപേക്ഷ ഒരു ചുഡ്യുമാണെന്നും അതു കാലക്രമം വിട്ടുകളും താഴ്താജോന്നും കവികളുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ടാംഗ്യജാജിരിക്കേണ്ട്. ‘പച്ച’മലയാ ഉത്തിൽ ഉള്ള പരിശാസം ചേതുവാചി പ്രാചീനവിഭാഗം നാർ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള നിശ്ചയത്തെ ആസ്ഥാനമാക്കി അത്മ ദേഹ കൊന്ന ശമ്പുത്തിനു് വള്ളമിടന സമ്പ്രദായം ഒരു ചുഡ്യുമാണെന്നു് ആധുനികഭാഷാകവികൾക്കു ഈ ഒരു ബോധും വന്നാൽത്തെന്ന വാദിയും കാഞ്ഞുംബാഡി.

രണ്ടാമതും വലിയോരു വൃത്ത്യാസം, സംസ്കൃത പദ്ധതിൽ പദ്ധതി യാതോരു കുമാരം കുടാതെ എവി ടെ എക്കിലും ചേർക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. മലയാ ഉത്തിലെല്ലാ അക്കദിനെ ചെയ്യുന്നതു് അംഗീകാരിയായിട്ടും മെന്നു തന്നെയല്ലോ, അതുകൊണ്ടു് സ്ഥിരീയം, സന്നിശ്ചയത മുതലായ കാവും ഭാഷാപദ്ധതിക്കിടയാകുന്നതുമാണോ. സംസ്കൃതത്തിൽ ‘നോയു് ചേർക്കുന്നതു് പദ്ധതിക്കവിട്ടുകൊടക്കാം ലും ചേത്തിക്കാം’ എക്കിലും, കേരളഭാഷയിക്കലതുപോലെ എന്ന ഭാഷാപദ്ധതിനു കവിത തന്നെ.

‘എന്നല്ലഉണ്ട് വരുമതുരാമൻ
തന്നുത്തുവേ കൈറ്റുകമെന്തുയുണ്ടോ,
ഈനിബേസപരമയേ കൂടിക്കുക ചിരിച്ചുനോതു
ഈംജനം’

എന്നും മറും പ്രയോഗിച്ചുള്ള കാണ്ണബോർഡ് ആധുനികകവികൾ ഇതു വാഷ്യതയിൽ എറു ആപരാധിക്ക്കു

४५३

ஸ்ரீ பிள்ளையே புதுக்காலானாலும், ஸங்கஸ்தித்தில் உள்ள மலர்வோலை மலர்வை தடித் திருச்செய்யவிடேவே; அதை தழுவிலும் அதுவூவூர்த்தையை தழுவிலும் பொய் ததம் ஹஸ்தாத அவர்கள் அரியூன் ஏவுகள் மலர்வை தடித் திருக்காப்பை தரக்கொண்டு ஏன் அரியா.

‘അല്ലോ’ എന്ന പദത്തിലടങ്കിയ ‘എ’ അവ്യായത്തെ
വാൻ മരിച്ചുതു ചുങ്കങ്കിയ കറമല്ലെന്നതെന്നയല്ല,
അതു വാക്കിക്കുവോടു കണ്ടുകൊംരമായി തോന്നും.
എന്നും സഹഭയമാർപ്പ പരായാതിരിക്കുവില്ല. ‘പോയാ
ദിദം’ (=പോശാൽ+ഈദം) മതലായ പുതിയ സന്ധി
കളിൽ ഉണ്ടായിവാന്നുതുടെ ‘ചാമിവ’ (=ചാകം+ഈവ)
മതലായ പ്രദയാഗ്രാംളിൽ അനുകരിക്കുവെയല്ല.
മനിപ്രവാളത്തുലിയുടെ കാന്ത്രതിൽ വേണ്ടതുക്കു നിന്നു
ഷ്ടബ്ദത്തുനാവരായി ആധുനികഭാഷാകവികളിൽ ചില
യോഗംവരികില്ലോ അനുകരം ആഴ്ചകൾ അപൂർവ്വ
ങ്ങളായ സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ അനുനാശിക്കുന്നുമുള്ള സ
മാസങ്ങളിൽ ഒന്നോ, അരയോ മലയാളവാക്കുകളോ
ടൊന്തിച്ച തിലതണ്ണുലന്നായെന്ന കുട്ടിക്കലത്തി മനി
പ്രവാളത്തുനാ പേരുമിട്ട് ചില ദ്രോക്കങ്ങളാക്കുവ
രാണോ. അപുസിലുങ്കളായ സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ,
സുഖന്യപ്രത്യരക്ഷാളി, തിരുന്തു കുഞ്ചകളിൽ, സംസ്കാര
വ്യാഖ്യകളിൽ മറ്റൊരു മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുപോക
ഉത്തരം ഇന്ത്യൻഗ്രാമിക്കാനിയമതതിൽ ഒരു വകുപ്പ്
ചേരത്താൽ വേണ്ടിപ്പെടുന്ന തോന്നും. കഴിഞ്ഞ എപ്പോൾ.
എ. പരിക്കുയ്ക്ക് “പരിപ്പാൻ വച്ചിരുന്ന ‘കമിണിപരി
ണയം’ എന്ന മനിപ്രവാളവാക്കുത്തിൽ പക്കിയോളം
ദ്രോക്കങ്ങൾ തുലസംസ്കൃതംതെന്നാണോ”. ഇതു വക
തുലസംസ്കൃതദ്രോക്കങ്ങൾ അടങ്കിയ പുസ്തകങ്ങൾക്കു
മനിപ്രവാളം എന്ന പേരിട്ടുതു കാണുവോടു ഇതു
അംഗപത്രങ്ങാമത്തെ ഒരു അനാവാരങ്ങോ എന്ന ശക്കി
ക്കേണ്ടിവരുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ വ്യവസായസമിതി.

[ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം.]

പുരാതനകാലംമുതൽതന്നെ തിരുവിതാംകൂർന്നി വാസികളുടെ പ്രധാനോപജീവനമായോ കൂഷിയായി കൗൺ. തോട്ടങ്ങളിൽ തെങ്ങേതുഷിയും, നിലങ്ങളിൽ നേൽക്കൂഷിയുമാണോ നടത്തിവനിക്കുന്നതു്. ഒരു കാലത്തു് ഇവ രണ്ടും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യനിർമ്മാണത്തിനു പത്രം പൂങ്ങലുമായിരുന്നു. ഇവയിൽ നേൽക്കൂഷിയേയൊണ്ടു പ്രധാനമായി ശബ്ദിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. നാണ്ഡിനാട്ടു്, കടക്കാട്ടു് ഇവയായിരുന്നു അനുഭവം നേൽക്കൂഷിയുടെ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങൾ. എന്നിരുന്നാലും മിക്ക താലുക്കുകളിലും ഇതു കൂഷി ഏറ്റവും നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. നാണ്ഡിനാട്ടിലെ നിലങ്ങൾ ദേവമാതൃകകളും, കടക്കാട്ടിലെനിലങ്ങൾ നാലീ മാതൃകങ്ങളും ഹായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. മറ്റൊരു സ്ഥലങ്ങളിൽ രണ്ടും തന്നെ തന്നെ തരങ്ങളും ഇല്ലാതിണ്ടു്. ജനസംഖ്യ കുറത്തും ആവശ്യങ്ങൾ ചുരുങ്ഗിയുമിരുന്നു കാലത്തു് കൂഷികൊണ്ടുതന്നെ ഇവിടെന്തെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഒരുവിധം നിവാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രതി തിനിയമം അന്നസരിച്ചും വിഭാഗങ്ങൾക്കു അനുസ്രൂതി മായ പ്രവാഹം നിമിത്തവും ജനസംഖ്യ പൂർണ്ണയിക്കുന്ന വർദ്ധിച്ചുതോടുകൂടി, തന്നെനാട്ടിലെ കൂഷിപ്രലഭങ്ങൾ ഇവിടെന്തെ ആവശ്യത്തിനു മതിയാക്കാതെന്നായിരുന്നീൻ. എന്നതനെന്നായുമല്ല, ജനങ്ങൾക്കു് നേൽക്കൂഷിയിൽ ഒരു

വും

റക്ഷിരാ അനാസ്ഥിയം വന്നുകൂടി. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ കൂഷി ഒരു മിത്രവും സ്ഥിരവുമായ ആദ്ദായം മാത്രമേ നൽകകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ജനങ്ങൾക്കെതിയായ ആദ്ദായ ഭ്രംം വന്നുകൂടി ശരീരാഞ്ച് ഓരോ വിഷം ഉണ്ടാക്കിയാൽ ഗ്രുലു പ്രതിക്രിയാം ഹനിയിൽ അനുഭവ കുടിയാം വന്നു. അബ്യമിരം സൈകിച്ചം ചിലപ്പോറം അതിഖായ ആദ്ദായം കിട്ടിയെ യൂട്ടുവാനിടയുള്ള കാഴ്ചി തേശില മുതലായവയിലേയൂട്ടും പിന്നീട് റബ്ബർ കൂഷി വിഡലും ജനങ്ങളുടെ ഗ്രുലു തിരിത്തുവന്നായി. ഹനിശൻറ ഫലമാണ് നെൽപാപ്പാഷി മുക്കാലു ത്രാജ്യുടകുടിയിലേയൂട്ടു തുടിച്ചുട്ടുകയാണെന്നു അഭ്യാസം യാതൊക്കെയും. അമാക്കാലം വഹിം ഉണ്ണാക്കാനേതും, അകാല തന്മുഖം അതിരുളിയാം അവഗ്രാഹവും ഉണ്ണായാം ഹരിന തിനാൽ നെൽക്കൂഷി രേഖകളും അതു വിജയകരമായി പരിശീലനിക്കാറില്ല. എന്നാൽ കൂഷിയിൽക്കൂടി കാപ്പാരിനന്ന സരണമായ മാറ്റങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ കാഷ്കന്നാർ പ്രായേണ വിമുഖനായമായിരുന്നു. നെൽക്കൂഷിക്കുപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന പല സ്ഥലങ്ങളിലും മറ്റൊരു കൂഷിക്കാണി ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്നു കയ്യാ, ചെള്ളുത്രങ്ങൾ. ഹനിശൻറ ഫലമാണി പ്രതിവിഷം വിഡലേശങ്ങളിൽനിന്നും കണക്കി സ്ഥാതെ നെല്ലും അരിയാം ഹരിക്കുമ്പാടി ചെല്ലുന്നു, ഹരുനി മാത്രം, നഞ്ചാട വന്നു കരിച്ചുവാനും തുടങ്ങി. കൊപ്പാ, കുമ്രൻ, ചെളിച്ചുണ്ണു മുതലായവയിൽ കയ്യിനും നുക്കും ഹരിക്കു വിശ്വരൂപം കിട്ടാനുണ്ടാവിക്കാം. എന്നാൽ ഹരി മേൽപ്പുരത്തെ ധനനാഭ്യർഥത പരിപരിക്കുന്നതിനും തീരെ അപഞ്ചാപ്പുമാണിട്ടുന്നിരിക്കുന്നതും. നഞ്ചാട പാരയച്ചായ മുതൽക്കെ എന്നുകുറെ ഉപേക്ഷിച്ചുവന്ന സ്ഥാതെ ചതുരായി ഒരു ധനനാഭ്യർഥതയും നാം അവലുംണ്ണിക്കാണ് ഒരുക്കണമില്ലാതെയുമാണ് സാധ്യാരണം.

ഈപ്പോൾ കാണുന്നതു്. ഗവർണ്ണറിൽനിന്നും ഒരു തൃഷ്ണിയിപ്പാർട്ടുമെന്റു് എപ്പേട്ടത്തിലിട്ടുണ്ടക്കിലും അതിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ചു പ്രവത്തിക്കുന്നതിനു നമ്മുടെ ധനാധിതിയും കാലതാഴ്സ്വത്തിലുള്ള അക്ഷമയും അതായും അനുവദിക്കുന്നില്ലാത്തതിനാൽ വലിച്ച ഫലം എന്നും ഈതേവരെയും ഉണ്ടായതായി കാണുന്നില്ല. ശാസ്ത്രിയരിൽനിന്നും തൃഷ്ണിനടത്തുന്നതിനു ജോലാം കൊണ്ടും ധനംകൊണ്ടും നാം ആപ്പുംനാരാക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചാൽത്തെന്നും ഇന്തിയും വളരെക്കാലം വേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഓരോ ദശാഭ്യൂതതിലേയും ജനസംഖ്യ നിശ്ചിയകാണക്കു പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ജനസംഖ്യ തുറവിനു പതിനേണ്ടു മരുരാ വീതം വർദ്ധിക്കുന്നതായി കാണാം. തൃഷ്ണിയുടെ വ്യാപ്തിയും ഇതുപോലെ തന്നെ വർദ്ധിക്കാതിരുന്നാൽ ചിന്ന ക്ഷേമസാധ്യനു എങ്ങനെ മതിയാകും? മരു വിധാനത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ, ഭാരിപ്പും വർദ്ധിച്ചവരാനാണിടയുള്ളതു്. എന്നാൽ നെൽക്കുളിയുടെ വ്യാപ്തി വർദ്ധിച്ചവരുന്നതായി വിചാരിപ്പാൻ കാരണം എന്നും കാണുന്നില്ല; കുറയുന്നില്ലയെ എന്ന സംശയവുമുണ്ട്. മരു രാജ്യങ്ങളിൽ തൃഷ്ണിയുടെ കരവിനെ പരിധിക്കുന്നതു വ്യബന്ധായാംകൊണ്ടാണെല്ലാ. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു കിട്ടുന്നതെങ്കിലും. ജനസംഖ്യയുപ്പാലെ നമ്മുടെ അവഗ്രഹങ്ങൾ കുടിയും വരുന്നണാണ്. നമ്മുടെ അവഗ്രഹങ്ങൾക്കുണ്ടാം നാം ഇന്നു രാജ്യത്തിനു പുരജതയ്ക്കു കൈ നീട്ടുണ്ടായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. മിക്കപ്പോഴും, ജമ്മനിയിലും, ജപ്പാനിലും, അമേരിക്കയിലും മരും എത്തതക്കവള്ളും കൈ

നീട്ടേണ്ടതായും വരും. നാം നമ്മുടെ നാട്ടിനുള്ളിൽ ഒരു അഭാവത്തിയം നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും അനാവശ്യങ്ങൾക്കും വർദ്ധിപ്പിച്ച് വരുന്നതാണ്. ഈ നിമിത്തം നാം ഇപ്പോൾ അനുഭാവം ലാംഗ്രൂലംവലംവികളായി ക്രാണം തീന്‌രിക്കുന്നതു്. ഈ നാം അഭിമാനകരമായി ക്രാണം കയറ്റി വരുന്നതെന്നും തോന്നും. നമ്മുടെ വസ്തും വേണ്ടോ, കടലാസു വേണ്ടോ, മഷി വേണ്ടോ, തീപ്പട്ടി വേണ്ടോ, സോപ്പു വേണ്ടോ, പഞ്ചസംര വേണ്ടോ, ബിസ്ക്കിറ്റ് വേണ്ടോ, മരററെന്തല്ലോ വേണ്ടോ, എല്ലററിനും ചുറതെയുള്ളതെന്ന കൈ നീട്ടണും. ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ കരിതത്തുവാനായി കൊക്കിൽ പിന്ന നമ്മുടെ സുവഭായിരിക്കുന്നതോ? ആവാം—തര കേടുപ്പ്. പക്ഷേ ഒരു കൈ വെറുതെ ചുറതെയുള്ള നീട്ടേഡോൾ മൂകെകയിൽ നമ്മുടെ ധനവും അഭിഉന്നവും കുടി കുന്നിച്ച് നീട്ടികൊടുക്കുന്നമന്നേയുള്ളി. തിരുവി താംകുറിഞ്ഞു ഇന്നുംതു സ്ഥിതി ഇതാണ്. ഒരു രാജു തതിഞ്ഞു അഭിവൃദ്ധിക്ക് കൂടി, കച്ചവടം, വ്യവസായം ഇവയിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം കുന്നിനെന്നെങ്കിലും മൂകെപ്പും കിക്കേണ്ടതു് അതുംവശ്രമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ സ്ഥിതി ഇപ്പുകാരമൊന്നുമല്ല. കൂടിയാണുകിൽ അ ശ്രദ്ധിതം. വ്യവസായമാണുകിൽ പറയാതെക്കാഞ്ഞാണു വല്ലതുംബോഡാ എന്നതെന്ന സംശയം. വല്ലതുംബോഡകിൽ അതു വിദേശീയങ്ങും കൈയിലുമാണ്. വ്യാപാരവും ഇടത്തോടും അങ്ങിനെ തന്നെ: ദേശീയപരിത്രാത്മക കൂട്ടും പ്രധാനമായ ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗങ്ങളിലും നാം ഇന്നും പിങ്ഗാക്കംതെന്ന കടക്കികയാണ്. പാശ്ചത്യരൂപം ഒരു അറബിക്കരിക്കുന്നതിൽ അതുംസക്കി പ്രഭിപ്പിക്കുന്ന

നാം ഇരു വിഷയത്തിൽ അഞ്ചിനെ ചെയ്യാത്തതിന്റെ കാരണം എന്നായിരിക്കുമെന്ന വ്യക്തമാക്കില്ല. ഇംഗ്ലീഷ്, ജമ്മൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയുടെ ഫലം നാം ആസ്പദിക്ഷണമാക്കില്ലോ എന്നു വക വ്യവസായങ്ങളിൽ വല്ലതും ശിലിക്ഷകരെ സ്വീകരിക്കാതോ എന്നാജീതു നേരിക്കേ പ്രധാനമായിട്ടാണീരിക്കുന്നതു. ഇതിനു പല കാരണങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിരിക്കാം. എന്നാൽ അവരിൽ എറക്കരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതും നേരിക്കേ സുഖവല്ലുലഭാവ അലപസ്ത തന്നെയാണോ. ഇതിനെ ജയിക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഒരു വലിയ കാരണമായി. ഇതും സാധിച്ചാൽ മറ്റൊരു സൗത്തുകൾക്കും ഒക്കെയും താനേതെന്ന വന്നകുടം. തിരുപ്പിതാങ്കുറിപ്പും പണിബന്ധനനു പല ചീലുറ വ്യവസായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അംഗയുടെ അവഗിഷ്ഠാപാദം ഇന്നും ഇടയ്ക്കിടെ കാണ്ണാനുണ്ടോ. നേരികീവരായ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇനിയും പ്രവർത്തിക്കാവുന്നതാണ്. വികശനമായ കസ്റ്റവാങ്ങലാക്കുന്നതിനും, വാസ്തവം നെരുന്നതിനും, കോട്ടാർ ദരിക്കാൽ പ്രസിദ്ധുച്ചാരംനും വല്ലോ. കാരണങ്ങളും, തുടർച്ചയായ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പലതരം നെത്തപ്പായകൾ ഇന്നും നിശ്ചിച്ചവരുണ്ടോ. കോട്ടയം, മരുപ്പാടാടുമുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ശക്രാജും, നാഞ്ചിനാടുകൾ പ്രസ്തിയും, ഉണ്ടാക്കുന്നവും. ആറുമുന്നു ലോഹങ്ങളാടികളിൽ വാഴപ്പുശ്ശിയിൽ ചാട്ടപാത്രങ്ങളും, ധാരാളം ഉണ്ടാക്കിയ വന്നിരുന്നു. വക്കല, ആളുവാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുരുക്കെകാണ്ടി പല ചിയം സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടോ. കുറവപ്പിരിയും, കയറുപാനെന്നും പല സ്ഥലങ്ങൾ ഇല്ലോ ഉണ്ടോ. നെരുത്തും ഇപ്പോൾ അഞ്ചിനെതെന്ന യാണോ. ചാട്ടം, ഇണ്ടിക്കയും പല ദിക്കുകളിലും ഉണ്ടാ

കുവങ്ങളും. ഇപ്പുകാരം ഇന്തിയും പലതുമൾട്ട്. ഒരു നാൽ ഇവയെക്കയും ഒരു അവധിയിൽ ചുമായ പ്രാദേശിക വ്യവസായങ്ങളുന്ന നിലയിൽ മാത്രമെ നടത്തുപ്പട്ടിനുണ്ട്. ഇവഭേദ ഉയർത്തി ദേഹീയ വ്യവസായങ്ങൾ എന്ന നിലചിലാക്കിയാൽ മാത്രമെ രാജ്യത്തിൽ ധനപൂജ്യിക്കണമെന്ന തന്മുള്ളൂ. ഇവയും പുരോഗത കടലും, തീപ്പട്ടി, പിഞ്ചാം, രേണി, സോപ്പും, ബിസ്കിറ്റും, പഞ്ചസാര, പെൻസിൽ, ഉട്ടപ്പും, ശീലകൾ മുതലായി അംഗങ്കം തുതനവ്യവസായ അങ്കൾ എൻപ്പെട്ടുള്ളതിനും തിരവിതാംകുറിൽ സെറുകൽക്കും ഇല്ലാതില്ല. ഇവയെല്ലാം വേണ്ടതായ അസംസ്കൃത പദാർത്ഥങ്ങളും മറ്റൊരു തിരവിതാംകുറിൽ സൂലങ്ങളുണ്ടാണ്.

എന്നാൽ ഇവഭൗക്കിയും ദേഹീയ വ്യവസായങ്ങൾ കൂടി നടത്തുന്നതിനും ചീല പ്രത്യേക ആനക്കുല്പ അങ്കൾ സെറുകൽക്കും കുടി അവഹൃമാണും. വിഭജ്യ നാരായ ഉപദേശ്യങ്ങളും, നാഡാമക്കനായം, പരിവയം സന്ധാരിച്ചിട്ടും വേലക്കാരം ഇതിലേയ്ക്കു പത്രാപ്പുമായ മുലധനവും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെക്കാണും അല്ലോ പ്രജാസം നേരിട്ടുന്നതും. ഗവർണ്ണറിനും ഇത് വിഷയ തതിൽ പല സഹായങ്ങളും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു തോന്നുന്നതും. ഗവർണ്ണറും സാധാരണ പല ത്രാവ തതിലും മാറ്റിക്കാണും. ധനം കടം കൊട്ടക്കുക, സഹായ ധനം നൽകുക, ഓഫീസികൾ എടുക്കുക, സ്ഥലവും അസംസ്കൃത പദാർത്ഥങ്ങളും, വിറകും, ജലശക്തി മുതലായവ സെറുജന്നനിരക്കിൽ പിടിക്കാട്ടക്കുക, എതാനം വിഭ്രാത്മികക്കു വിശേഷീയവ്യവസായക്കേന്ത്രങ്ങളിൽ അയച്ച പരിശീലിപ്പിച്ച വകുപ്പുക, വിഭജ്യനായ ഉപദേശ്യും

விளை நியமிக்கக் குதலானவ ரவுமென்றிட்டினங் வெற்றுவுடன்று வெட்டுள்ளதுமான். ஹதித் ஹப்பார் ரவுமென்றிட்டினங் கைப்போன்றுவிளை நியமித்திட்ட என்று நீண்டாகவும் வருத்தென்றான். மரத் தூங் விவரித்திட்டத் தொழிலாக்குடி ரவுமென்றிட்டினங் வெற்றுக்காட்டிகளைக் கொடுத்து வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஜான்ஸ் அவர்கள் நியமித்திட்டத்தை வெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜான்ஸ் அவர்கள் நியமித்திட்டத்தை வெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜான்ஸ் அவர்கள் நியமித்திட்டத்தை வெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ഇംഗ്. ഒന്ന് ഘടനാവെവലേഡും, ഒററത് സമകരണ സാമത്ര്യവുമാണ്. ഈ രണ്ട് ഗ്രാന്റേഞ്ചേഡ് സമ്പാദിക്കാതെ ആരംഭിക്കുന്ന പ്രധാനമാനങ്ങൾ നിപ്പിയുന്നങ്ങളുായി നടക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഈ നാന്തര വ്യവസായവു വസ്ഥകൾ നോക്കുന്നതായാൽ ഒരു ഒരുക്കാളിന്റെ പരിപ്രേക്ഷ എത്ര തന്നെയുണ്ടാണെല്ലാലും അത് എററവും അപത്രംപൂർവ്വമായിരിക്കാനേ മാറ്റുകയുള്ള എന്ന കാണ്ണാവുന്ന താണ്. അപത്രംപൂർവ്വമല്ലാതിരുന്നാലും സാമാന്യം വല്ല തായ റ്റ്റവസായങ്ങളിൽ അതു പ്രായോഗികമായി വേബിക്കുന്ന കാൽം സംശയമാണ്. നമ്മൾ വ്യവസായവിഷയത്തിൽ ഇതേവരെ വല്ലതും സാധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, അതു നമ്മൾ ഘടനാസാമത്ര്യവും, സമകരണ ശക്തിയും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണവ കുറഞ്ഞതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കുന്നും. നാം ഈ തത്പരം എന്നാണിനി മറ്റിക്കാണ് പോകുന്നതു്? അതു മറ്റിക്കാതെനിരിക്കുന്ന കാലഘന്താളും നമ്മൾ വ്യവസായ വിജയത്തിൽ വിജയം ഒട്ടംതന്നെ സാദ്ധ്യമാവുകയില്ല.

തിരിവിതാംകുറിലും ഇപ്പോൾ വ്യവസായത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് അപ്പേണ്ടിം അഭിരച്ചി കുമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയും അതു പ്രായോഗികമായ ആവശ്യത്തിൽ പ്രത്രക്ഷീഭവിച്ചു കാണുന്നീല്ല. ഇതിനുള്ളിൽ കാരണം നമ്മുടെ സപാത്മപ്രതിപത്തിയും അസ്ഥിരപ്രക്രിയയും സൗഖ്യങ്ങളും വിചാരിക്കുവാൻ. മുലധനം ശേഖരിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ പ്രയാസവും, ശേഖരിച്ചുള്ളാൽ അതിനെ ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുവാനുള്ളിൽ സാമത്ര്യക്കുറവും മറ്റു കാരണങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഒക്കെയും അപരിധാന്തങ്ങളും, സപാഭാവികങ്ങാവങ്ങളിൽ

സമുദിയിലും, പ്രത്തിയുടെ മററന്നരഹണങ്ങളുടെ വിഷയത്തിലും തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ താഴെ നിലയിൽ ഇരിക്കുന്ന പല രാജുങ്ങളും മന്ത്രപരിഗ്രാമത്തിന്റെ ഫലംകൊണ്ട് വ്യവസാധിരൂലി സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാണ്ണാവുന്നതാണ്. നൃക്ഷ സപാഭാവികവിഭാഗങ്ങൾ സുലങ്ങളുണ്ട്. പല പഴയ വ്യവസായങ്ങളും അർലു പ്രാണനേന്നടക്കിയാണെങ്കിലും ഇന്നും സജീവങ്ങളുായി വര്ത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ജലഗതകത്തിലും വേഗത്തുണ്ട്. വലിയ കുളി കുടാതെയും ദേവലായും ലഭിക്കും. സമ്പ്രദായങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഉണ്ട്. അവശേഷ വർഖിപ്പിച്ചിട്ടും വരുന്നു. പല ബാങ്കുകളും ആരംഭിച്ചു നടന്നവരുണ്ട്. ഗവൺമെന്റ് റിന്റർ ആനന്ദപ്പള്ളം ആസ്പി പ്രതീക്ഷിക്കാം. മുലയന്ത്രം തുമിക്കുന്നതായാൽ ഉണ്ടാകും. അതാനുള്ള വിഭാഗങ്ങളും പരിവര്ത്തനയുള്ള ജോലിക്കാരിയാം വേണും. ഇവ പ്രത്യേക വിള്ളാള്ളാസംകൊണ്ട് ഘടനാസാമർപ്പണം സഹകരണസപാഭാവവും പരിശീലനവുകൊണ്ട് സഹാദിക്കേണ്ടതായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇതു വിഷയത്തിൽ നാം ഇപ്പോൾ തന്നെ പ്രശ്നം ആരംഭിക്കുന്നതായാൽ മാത്രമേ അടുത്തകാലത്തു നമ്മുടെ ഭാവി വിജയപ്രഭാകരി വേഖിയുള്ളൂ. ഇതുകൊണ്ട് മാത്രമേ നമ്മുടെ ധനം അനുരാജുങ്ങളിലേയുള്ള് ഒഴുകിപ്പോകാതെയിരിക്കുയുള്ളൂ. രാജുത്തിൽ ധനപണ്ഡിതും ഇതു വഴിക്കു മാത്രമേ വരുവാൻ തന്നെയുള്ളൂ.

മാതൃദ്രോഹിയുടെ രസ്സാദങ്ങളിൽ

മഹാഭാഗേ! ദൈവതിങ്കൊന്താണീവിഷാഡ്മാതക
മായ മരദധാസം? ശരി! ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സ് ലായി!
പുംബാരായ പുണ്യപുരാഖ്യമായുടെ നാലുധാന്തത്തിനു
ഞങ്ങൾ ഒരു പ്രകാരത്തിലും അർഹരല്ല; അവയുടെ അന്ന
ശാസനത്തിനു വിപരീതമായി സന്നാതനസംസ്കൂർജ്ജി
നീറു പ്രജാതന്ത്രവിനെ ഞങ്ങൾ ശത്രൂ വ്യവഘച്ചിത്രു
കഴിഞ്ഞു. ആ അസ്ഥിപ്പുകമ്മാക്കളുടെ കാലത്തു അമ്മ
എല്ലാവിധാനത്തിലും സപ്തത്രാധാരിയുണ്ട്; സമാന്വയപ്പെ
ത്രം ഞങ്ങൾക്കും അമ്മ അന്ന സന്ധവേണ്ടിനിന്നുണ്ട്.
ആധികാരിയും അമ്മ അന്ന അരിഞ്ഞു അരിഞ്ഞു
കുന്നതെയില്ല. ആ ഉദാഹരിതമായുടെ—ഉദാത്തപ്ര
യാഖ്യമായുടെ—അനന്തരഗാമികൾക്കുപോലും ഞങ്ങൾ!
അവയുടെ പ്രതൃഷ്ഠവിനുയുടെ സ്വന്നരസപ്രത്യുപം കാണു
വാൻ ഞങ്ങൾക്കു കണ്ണില്ല, അവയുടെ പ്രേമവിപദ്ധി
യുടെ മധുരനികപ്രണം കേരഡക്കവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ചെവി
യില്ല. അവർ ത്രികാലജത്താനികൾ—ഞങ്ങൾ പണ്ഡി
തമന്നും; അവർ ജീവൻമുക്തരു—ഞങ്ങൾ ഉദരാഭരി
കൾ; അവർ സത്രോത്മാധാരികൾ—ഞങ്ങൾ വടപാടു
ഡം; അവർ സമരവിജയികൾ—ഞങ്ങൾ ദിനമാള്ളു
രു; അവർ പഠിച്ചതു എല്ലക്കും—ഞങ്ങൾ പഠിച്ചതു
പാത്മക്കും? ഞങ്ങൾ ഉദാഹരിക്കണണ്ടു്. ഗ്രൂപ്പാദശാഖാ
മണ്ഡലം, സവാന്നാവണ്ണം, ഷിഖമുസ്ലീമീങ്ങൾ ഇങ്ങനെ
മനസ്സുനെ മനസ്സുനിൽക്കിനിഗും അകറൻ നിരാക്രമിക്കുന്നതു
കുന്ന ചില അന്തർമ്മാശ്വാസങ്ങളും വാക്കുകൾ. ഒരു

വാക്കണ്ട്—ങ്ങ ശ്രൂതിമധുരമായ വാക്ക്—ഭാരതീയൻ; അതു തൈദം കേട്ടിട്ടില്ല; കേട്ടാലതിന്റെ അത്മാമ ദൈനന തൈദംകൾ അറിഞ്ഞുകൂട്ട. പ്രാക്തനസൂക്തിക ഇല്ലെല്ല ഭാഷ തൈദംകൾ പരിപിതമല്ല; അതു ദിവ്യ തീർത്ഥ അളവിലല്ല തൈദംപ്രീടിന നിത്യ ദൈനമിന്തിക്കല്ലുന്നു. ഈ ക്ഷാലത്തു ജീവിച്ചിരുത്തുന്ന ഫില പരിമിതമുഖികളുടെ ക്ഷുദ്രഭൂപ്രാവൃംഗങ്ങളുണ്ട്; അതു ശാഖസരസ്സുകളിലും ദൈ ദാഡികൾ അംവഗാമമുണ്ട്. അനന്നചാംപക്കരതിൽ തൈദം കൂടുതു ശ്രീരം ആക്കന്നും പുതാത്രുടപായാരിഞ്ഞുനു; തൈദം കൂടുതു അനന്വല്ലാഡുണ്ണ ക്രമാദവൈശി നാനും അനന്തര കൂ ലിക്കമാർ അനസരിക്കണമെന്നുള്ള ആകുന്നതുംഗിക കൂടുതു സഭപദ്ധതം തൈദം മരനിട്ടു ശത്വഹ്യദാഡ പലതു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബഹുഭാജിൽ തൈദംകൾ സപ്രാ തയ്യറം ദേവണം—വീട്ടിനു തൈദം പാരതത്തും ചുല മും; വിഭാഗികൾ തൈദംകൾ സമത്പരം സമ്മാനിക്കുന്നും—സപദഭാികളുടെ മേൽ തൈദം അസമത്പരം നി ലനിന്നതു; അണ്ണജീവിരെ സ്നേഹം, പ്രാലൂം സ്നേഹിക്കും— അധികാരിക്കും; ആരാഞ്ഞരു കാൽ പിടി ചൂലും പട്ടിക്കും—അംഗങ്ങവക്കൊരുന്നുകളിൽ വീഴു ത്രാം; മഹാഭാരം കെട്ടി കഴുതതിലിട്ടും കോൺടു മല കയ റാൻ നോക്കും—രററക്കാൽ അടക്കാളയിൽ നിന്നും ഏ ടുക്കകാതെ മററുക്കാൽക്കോൺടു ഭ്രംജക്കിണ്ണത്തിനും ദൈ ആകും. മറരായമല്ലെന്നു ഇക്കാൽത്തിൽ പിശച്ചുത്രും, മക്കിംതനു. തൈദം വിതച്ചു വാങ്ങു തൈദം കൊ ആണു. തൈദം ആവാധിച്ചു ആക്കച്ചാരപേരു തൈദം കൂടുതു തിന്നുനു.

അല്ലായോ വിശ്വപാഖിനി! ദൈവതിയുടെ പാഭാരവി അക്കാളിയും സമപ്രിക്കും ബാൻ അക്കിംഗുനരായ അടിയങ്ങ

ഈക്ക വേരെ പുജാദേവ്യമില്ല. കേതിസുരഭിലങ്ങളിൽ
 പരമാത്മാപാർപ്പണങ്ങളുമായ പ്രഭയക്കുമാദരം മാത്രം
 അവയെക്കൊണ്ട് അടിയങ്ങൾ വരുത്തും വദാന്തയുമായ
 വേതിനെ അപ്രീക്ഷിക്കും. ദേവി! ഈ വിനീതോപധാരം
 സ്വീകരിച്ച് അടിയങ്ങളെ അന്തരമിക്കുക! പുർഖങ്ങൾ
 നാൻ അടിയങ്ങൾക്കു നൽകിട്ടിട്ടില്ല അങ്ങനെപീഠം ഇനി
 യും പൊലിഞ്ഞിട്ടില്ല; അതിനെ ലോകമെഞ്ഞം പ്രകാ
 ശിപ്പിക്കവാനുള്ള ഭസ്തും അടിയങ്ങളിൽ സംജാതമാ
 കട്ട. ഇനി മേലൂടു ഒരു മാത്രം മാത്രമെ ഇന്ത്യയിൽവരു
 ഉച്ചരിക്കാവു—മാത്രാമം; ഒരു പ്രവൃത്തിമാത്രമെ ഇന്ത
 യുള്ളവർ അനാച്ചിക്കാവു—മാത്രാസവനം! ദൈവതി,
 ഭാരതാംബ! ഇന്ന കേവലം ഭാതുഖാതകരായി കഴിയു
 ണ അടിയങ്ങളെ നിന്തിവുവാടിയുടെ പാദസേവകരായി
 പരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുക. അമധ്യുടെ ഇന്ത അധിപതനം
 അടിയങ്ങൾക്കു സമർക്കില്ല. മാത്രപരമാകട്ട, ഇനി
 അടിയങ്ങളുടെ ചിന്ത; മാത്രവിവസ്ത്രയിലാകട്ട അടി
 യങ്ങളുടെ മഹാരം. എഴുപത്തിരണ്ട് കൊടിയിൽപ്പറം
 കൈകരിക്കു സപരാജ്യത്തെ സപരാജ്യമായി മാറ്റി ത
 ഭപാരം ലോകരാജ്യം ശാശ്വതഭാര്യ ശാന്തിയും സ്വന്ത
 ഷ്ടിയും നൽകവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ അവർഗ്ഗർഭി
 രഭാരങ്ങളുായി എന്തിനും എറ്റു കാലത്തേക്കു് ഇരിക്കു
 ണം? ഒരു കാൺം നിശ്ചയമാണം. മാതാവു ഉയരാതെ
 മല്ലുപ്പേരാക്കത്തിനു് ഉയർപ്പില്ല. ഒരുത്തിക്കസംസ്കാര
 ത്രംഗൾ ഭയകരമായ സമരഭ്രംഭി ഭാരതവാണ്യത്തി
 നീറു പരമപാവനമായ—സാമ്രാംഗത്തിനീറു സന്നി
 ധാനത്തിൽ ശമ്പുക്കുകയില്ല. വേതിനെപ്പറ്റി കേതിവി
 ശപാസ്ത്രങ്ങളുാ; മുള്ളമബഹുമാനങ്ങളുാ, അടിയങ്ങൾ
 കുഞ്ഞുക്കിൽ, സത്രാന്നപ്രമാണവുാ; ധമ്മാന്നപ്രമാ

തവ്യം; കശലാനപ്രമാണിതവ്യം; ഭരതേന പ്രസ്തിതവ്യം; എന്ന ഏപനിഷദമായ അണ്ഡാസനം അടിയങ്ങൾ മുന്നം ഉച്ചെച്ചുറം ഉൽപ്പോഷിക്കം. അടിയങ്ങളുണ്ടെന്ന പ്രദയഗമ പരഞ്ഞലിൽ നിന്നാണ് ആ വാക്കുകൾ ഉൽച്ചാരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവയെ ആത്മവും ആകലവും ആവിശ്വാസം കേട്ട ആനന്ദപ്രകൃതിം അണിയും. എക്കന്നിയമാകം മുഴുവൻ ഉള്ള ഉള്ളഫീ; വസുദൈവക്കുടംവകം എന്ന വാക്കും പ്രഖ്യാതിനുപത്തിൽ പ്രകാശിക്കം.

ഈക്കാർത്തിൽ വെല്ലപരികരാകവാൻ ഉറയ്ക്കനാ അടിയങ്ങലേ വിജയലക്ഷ്മി കടക്കിക്കഴുവാരാക്കു!

നമ്മേ കമ്മ്മുമി!

നമ്മേ പണ്ണുമുമി!!

